

OM DØDEN OG FREMTIDSHÅPET

Bibelstudier

for sabbatsskolen

4. Kvartal, 2022

OM DØDEN OG FREMTIDSHÅPET

AV ALBERTO R. TIMM

UTGITT AV
SYVENDEDEGS ADVENTISTKIRKENS
SABBATSSKOLEAVDELING

Syvendedags
Adventistkirken

Norsk Bokforlag, Røyse

UTARBEIDELSE

Utarbeidelsen av bibelstudiene ledes av en komité med medlemmer fra verdensfeltet. Komiteens medlemmer er rådgivende redaktører, og de studiene som utgis hvert kvartal, gjenspeiler komiteens synspunkter og representerer ikke bare eller nødvendigvis forfatterens hensikter.

HENVISNINGER

Der forfatternavn ikke er oppgitt, men bare tittelen på en bok eller en artikkel, er henvisningen til en av Ellen G. Whites skrifter. Der en norsk oversettelse foreligger, er henvisningen til denne, men i parentes står også henvisningen til den engelske originalen, med standard forkortelse for tittelen, for eksempel: *AA står for Acts of the Apostles*.

BIBELOVERSETTELSE

Der intet er sagt om versjon, er Bibelselskapets oversettelse av 2011 brukt. I noen tilfeller er tidligere versjoner av Bibelselskapets oversettelse brukt (1930,1978,1985). Der ingen av Bibelselskapets bibeloversettelser støtter forfatterens poeng, har vi oversatt etter forfatterens versjon og merket det med versjonens alminnelige forkortelse, f.eks. NKJV for New King James Version.

Originalens tittel: *On Death, Dying, and the Future Hope*

Studieforfatter dette kvartal: Alberto R. Timm

Redaktør: Clifford R. Goldstein (goldsteinc@gc.adventist.org)

Oversettelse: Egil Fredheim (egilfredheim@gmail.com)

Illustrasjoner: Lars Justinen

Sats: Norsk Bokforlag, Røyse 2022

Trykk: Polinor AS

Copyright © Norsk Bokforlag AS

BIBELSTUDIER utgis kvartalsvis, og kan abonneres på ved å ta kontakt med Norsk Bokforlag.

Telefon: 32 16 15 60 • E-post: ordre@norskbokforlag.no • Internett: www.norbok.no

Bibelen for alle

Det er mye god litteratur som gir oss visdom og selvvinnsikt, men vi tror at Bibelen er mer enn en god bok, for den er inspirert av Gud. Samtidig som Skriften er skrevet til meg personlig, blir den enda bedre hvis vi leser den sammen med andre. I Adventistkirken innbyr vi derfor til bibelstudium hver sabbat, før gudstjenesten. Hvert år tar vi utgangspunkt i fire forskjellige temaer. Hvert tema går over tretten eller fjorten sabbater, og det blir utarbeidet studiehefter om det aktuelle temaet. Dette er et slikt hefte. Du er hjertelig velkommen. Kanskje kan du hjelpe andre til å forstå Guds ord klarere?

Vi tar også tid til bønn, for Bibelen gir oss mer enn kunnskap. Den er en dynamisk bok som også kan forandre vår livsstil, slik at vi blir litt mer lik Jesus. Jeg kan så å si ”skrive” meg inn i bibelfortellingene, de er ikke død historie. Teksten er gyldig hver eneste dag i mitt liv.

Jesus sier at vi får når vi gir. De som deltar i bibelstudiet får derfor anledning til å gi en frivillig gave, og på denne måten bidra til at våre naboer under alle himmelstrøk får et bedre liv, fysisk og åndelig. Etter ukens studium er det en såkalt misjonslesning for hver uke. Når vi hører om hva Gud kan gjøre gjennom alminnelige mennesker, er det sjanse for at vi blir inspirert til større generøsitet.

Det er Adventistkirkens ønske at du ved å delta, får et fellesskap som hjelper deg til å være en Jesu disippel.

Velkommen!

Har du spørsmål? Ta gjerne kontakt med sabbatsskoleavdelingen i Adventistkirken. Du kan skrive til nina.myrdal@adventist.no

REDAKTØRENS FORORD

Om døden og fremtidshåpet

Gud skapte mennesker som kunne glede seg sammen med ham i hans skaperverk. Men forholdet ble forvrengt av syndens opphav i himmelen (Jes 14,12–15; Esek 28,12–19; Åp 12,7–12) og Adam og Evas fall (1 Mos 3,1–19; Rom 5,12). Døden oppslukte alt liv. I dag ser vi døden i bladene som faller, blomster som falmer, uskyldige kjæledyr som dør en smertefull død og våre kjære som rives fra oss. Verden er full av lidelse og tårer.

I sin lengsel etter en bedre verden har mennesker tegnet seg mange «paradiser» de gjerne vil leve i. Den engelske forfatteren James Hilton ga ut boken *Lost Horizon* i 1933. Noen år senere ble den filmatisert. Filmen forteller om et fly som går tom for drivstoff og til slutt krasjer inn i de snødekte Himalaya-fjellene. Piloten dør i krasjet, men noen få overlever. En gruppe tibetanere trekker dem ut av vraket og fører dem til den paradisiske dalen Shangri-La. Isolert fra omverdenen vokser innbyggerne i kjærlighet og visdom og lever et nesten udødelig liv i varig harmoni og glede.

Det er selvsagt fiksjon.

Vi søker trygghet nå og håp for fremtiden. Teologen Emil Brunner skrev: «Det oksygen er for lungene, er håpet for meningen med menneskelivet. Ta bort oksygenet, og vi dør av kvelning, ta bort håpet, og mennesket er begrenset av mangel på pust. Fortvilelsen inntreier og lammer intellektuelle og åndelige krefter med en følelse av tilværelsens meningsløshet og formålsløshet. Slik den menneskelige organismens skjebne er avhengig av tilgang på oksygen, slik er menneskehetens skjebne avhengig av tilførsel av håp.» – Emil Brunner: *Eternal Hope* (London: Lutterworth Press, 1954), side 7. Det bibelske håpet holder oss oppe i de eksistensielle krisene vi står overfor på vår reise mot evigheten.

I motsetning til *Lost Horizons* fiktive Shangri-La følger vårt håp om evig liv «ikke klokt uttenkte myter» (2 Pet 1,16). Det bygger på Guds løfte om en fullkommen verden uten tårer, smerte eller død (Åp 21,1–5). Løftet inspirerte apostelmenigheten og mange andre troende mennesker gjennom århundrene. Løftet mistet ikke sin kraft, og det gir livet mening. Med det går vi fremtiden tillitsfullt i møte. Det forsikrer oss om at alle våre kjære som døde i Kristus, skal stå opp igjen og arve evig liv.

Dette bibelstudiet tar opp emnet «Den store konflikten mellom godt og ondt» ut fra to store temaer. Det ene er synden og dødens opphav og eksistens. Det andre temaet er Guds arbeid for å løse disse problemene og føre verden tilbake til dens opprinnelige tilstand. Menneskets dødelige natur og oppstandelsen som veien til udødelighet, blir

også drøftet. Vi bør ikke frykte døden, siden Kristus døde for oss og overvant dødens kraft. Han «har nøklene til døden og dødsriket» (Åp 1,18).

Dette kvartalet skal vi se på det vonde spørsmålet om den siste fienden, døden, men med håpets briller, det håpet vi har i Jesus.

Alberto R. Timm arbeider ved Ellen G. White Estate, Inc. Han er medlem av Biblical Research Institute Committee (BRICOM) og Geoscience Research Institute Committee (GRICOM).

Innhold

1 1. OKTOBER	Opprør i et fullkomment univers	8
2 8. OKTOBER	Døden i en syndig verden	16
3 15. OKTOBER	Menneskenaturen	24
4 22. OKTOBER	Håpet i GT	32
5 29. OKTOBER	Oppstandelser før korset	40
6 5. NOVEMBER	Han døde for oss	48
7 12. NOVEMBER	Kristi seier over døden	56
8 19. NOVEMBER	Håpet i NT	64
9 26. NOVEMBER	Tekster som sier det motsatte?	72
10 3. DESEMBER	Helvetes ild	80
11 10. DESEMBER	Bedrag i endetiden	88
12 17. DESEMBER	Det bibelske verdensbildet	96
13 24. DESEMBER	Dommen	104
14 31. DESEMBER	Alt blir nytt	112
	Solnedgangstabell	121

Jeg har en fremtid

Av Reinder Bruinsma

Du har et håp.

Du har kanskje spørsmål om Guds rettferdighet, om livet etter døden, om oppstandelsen, om helvetes ild. Det er naturlig å spørre slik ... men Bibelen inneholder flere gode nyheter.

Først av alt: Gud elsker oss og gjør i stand et hjem for oss.

Og hvis vi leser bevismengden i Skriften fornuftig og oppriktig, vil vi se klart at Jesus utrolig nok stod opp fra graven, og vi kan også få del i den samme erfaringen – hvis vi stoler på hans kraft til å utføre mirakler i vårt liv.

BESTILLES HOS NORSK BOKFORLAG:

**www.norbok.no / Tlf. 32 16 15 60 / E-post: ordre@norskbokforlag.no
Norsk Bokforlag, Postboks 103, 3529 RØYSE**

Ønsker du å lære mer om temaet dette kvartalet har vi følgende tilleggsmateriale som du kan få kjøpt på engelsk:

Adult Teachers Quarterly

Dette er den tradisjonelle engelske leksehjelpen for bibelstudier, med mye ekstra informasjon, flere henvisninger og utfyllende spørsmål som du kan bruke i gjennomgåelsen.

<http://sspm.gc.adventist.org>

Bible Study Guide

Det engelske bibelstudieheftet. 1. og 2. kvartal er i et hefte og 3. og 4. kvartal i et hefte. Det er forlaget i England som deler inn materialet slik.

E. G. White Notes

Dette heftet kommer også ut kvartalsvis og er en samling med Ellen G. White-sitater og henvisninger som er av betydning for temaet.

Companion Book

Hvert kvartal kommer det ut en bok som består av 13 kapitler (1 for hver uke) med mange gode tanker rundt de samme temaene som bibelstudiet tar opp. Boken er uavhengig av studieheftet, men kan også være et fint tillegg til det.

Collegiate Quarterly

Dette er en ungdomsversjon med kommentarer og henvisninger som passer til tenåringer/ungdommer/studenter. Det er mye brukt på universitetene, hvor studentene forstår og kan snakke engelsk.

Andre interessante internettadresser:

www.ssnet.org

www.GoBible.org

Den raskeste måten å bestille heftene på er via internett:

www.adventistbookcenter.com

Du kan også bestille hos Norsk Bokforlag,

Postboks 103, 3529 RØYSE Tlf. 32 16 15 60, faks 32 16 15 51 eller epost:

ordre@norskbookforlag.no

Opprør i et fullkomment univers

Bakgrunnsstoff

1 Joh 4,8.16; 1 Joh 4,7–16; Esek 28,12–19; Jes 14,12–15; Åp 12.

Minnevers

Du har falt fra himmelen, du morgenstjerne, morgenrødens sønn! Du er slengt til jorden, du som seiret over folkeslag (Jes 14,12).

Mange har forsøkt å forklare det ondes opphav. Noen mener det onde alltid har eksistert siden det gode bare kan verdsettes i motsetning til det onde. Andre tror verden ble skapt fullkommen, men at det onde bare dukket opp. I gresk mytologi startet det onde da Pandora åpnet en forseglet eske. Ut fløy all verdens ondskap (men myten forklarer ikke opphavet til ondskaper som var skjult i esken).

Bibelen lærer at Gud er allmektig (1 Krøn 29,10.11) og fullkommen (Matt 5,48). Alt han gjør, må også være fullkommen (5 Mos 32,4), også hans måte å skape verden på. Så hvordan kom ondskap og synd inn i en fullkommen verden? Ifølge 1 Mos 3 kom synden, ondskaper og døden i og med Adam og Evas fall.

Men svaret reiser enda et problem. Før syndefallet var ondskaper til stede i form av «slangen» som forførte Eva (1 Mos 3,1–5). Derfor må vi tilbake til tiden før syndefallet for å finne kilden til den ondskaper som dominerer vår eksistens.

SKAPERVERKET, ET UTTRYKK FOR KJÆRLIGHET

Naturen gir et tvetydig budskap om godt og ondt. Rosebuskene har vakre roser, men også skarpe torner. Tukanen er vakker, men angriper andre fuglers reir og spiser ungene deres. Mennesker som kan vise godhet det ene øyeblikket, kan være ondskapsfulle, hatske og voldelige i det neste. Ikke rart at tjenerne i lignelsen om hveten og ugresset spurte: «Herre! Var det ikke godt korn du sådde i åkeren? Hvor kommer da ugresset fra?» (Matt 13,27) Eieren svarte: «Det har en fiende gjort» (Matt 13,28). Gud skapte universet fullkomment, men en fiende sådde syndens frø.

Les 1 Joh 4,8.16. Hva kan vissheten om at «Gud er kjærlighet» si oss om ham som skaper?

«Gud er kjærlighet» (1 Joh 4,8.16) betyr minst tre ting. For det første kan kjærlighet ikke eksistere stengt inne i seg selv, den må komme til uttrykk. Kjærligheten dominerer innad i treenigheten og utad til alle Guds skapninger. For det andre er alt Gud gjør, et uttrykk for kjærlighet. Det gjelder skaperverket, hans frelseshandlinger og også hans straffedommer. «Guds kjærlighet er ikke kommet mindre til uttrykk i hans rettferdighet enn i hans nåde. Rettferdighet er grunnlaget for hans trone, og frukten av hans kjærlighet.» – *Alfa og Omega*, bind 5, side 317. Og for det tredje: Siden Gud er kjærlighet og alt han gjør, uttrykker hans kjærlighet, kan han ikke være opphavet til synden, som står i direkte motsetning til hans karakter.

Men behøvde Gud å skape universet? Nei, for han fattet avgjørelsen av sin frie vilje. Men siden han er kjærlighet, ønsket han et univers der han kunne uttrykke sin kjærlighet. Og fantastisk nok skapte han noen livsformer, som menneskene, som ikke bare kan besvare Guds kjærlighet, men også dele og uttrykke kjærlighet, ikke bare til Gud, men også til andre (se også Mark 12,30.31).

Se deg om i verden. Hvordan gjenspeiler den Guds kjærlighet, trass i syndens herjinger? Hvordan kan vi lese håp ut av Guds kjærlighet i skaperverket?

FRI VILJE, GRUNNLAGET FOR KJÆRLIGHET

Les 1 Joh 4,7–16. Hva sies om fri vilje som betingelse for å dyrke kjærlighet?

Kunstige blomster er nydelige, men de vokser ikke som ekte blomster. Roboter kan utføre mange oppgaver, men de har verken liv eller følelser. Liv og fri vilje må til for å motta og dele kjærlighet. Så Gud skapte engler og mennesker med frihet til å velge, også til å velge feil. Med andre ord skapte Gud universet som et fullkomment og harmonisk miljø der hans skapninger kunne vokse i kjærlighet og visdom.

1 Joh 4,7–16 sier at «Gud er kjærlighet» og at han viste sin kjærlighet da han sendte sin Sønn for å dø for vår synd. Og vi bør vise vår takknemlighet ved å elske hverandre. Slik kjærlighet er fra Gud og det mest overbevisende tegn på at Gud blir i oss og vi i ham. Appellen om å speile Guds kjærlighet for hverandre, gir bare mening hvis den rettes til skapninger som kan velge mellom å uttrykke denne kjærligheten og å leve et egoistisk liv. Men valgfriheten kan misbrukes, noe vi ser i Lucifers opprør i himmelen.

Noen ser betydningen av fri vilje, men hvorfor skapte Gud Lucifer hvis han visste at Lucifer ville gjøre opprør? Betyr det ikke at Gud i siste instans er ansvarlig for syndens oppkomst?

Dette er et vanskelig spørsmål, for det avhenger av mange ting, blant annet hva som egentlig menes med ordet «ansvarlig». Syndens natur og dens opprinnelse er mysterier som ingen kan forklare fullt ut.

Likevel bestemte ikke Gud at synden skulle bli til. Han tillot dens eksistens, og ved korset bar han straffen for den, slik at han kunne utrydde den. Vi må ikke glemme at Gud har betalt den høyeste prisen for syndens og ondskapens eksistens (se Matt 5,43–48; Rom 5,6–11) og at han har lidd mer under dem enn vi noen gang kan.

Din frie vilje er en hellig gave fra Gud, men den har følger, ikke bare for deg, men også for andre. Hvilke viktige beslutninger er du i ferd med å ta med denne gaven, og hva blir følgene uansett hva du velger?

MYSTISK UTAKKNEMLIGHET

Les Esek 28,12–19. Hva sies om syndens mystiske opphav?

Mye av Esekiels bok ble skrevet i endetidssymbolikk. I mange tilfeller brukes personer, dyr, gjenstander og lokale hendelser for å beskrive større kosmiske og/eller historiske realiteter. I Esek 28,1–10 leser vi at Gud beskrev kongen av Tyrus (Tyrus var en rik havneby) som en rik og stolt hersker som bare var et «menneske», men som påsto seg å være en gud og som satt (sa han) på gudenenes trone.

I Esek 28,12–19 blir denne historiske virkeligheten et bilde på Lucifers fall i himmelen. Så kongen av Tyrus, som var et menneske som bor «midt ute på havet» (Esek 28,2.8), står for «en salvet kjerub, et vern» som bodde «i Eden, Guds hage» og «på Guds hellige fjell» (28,13.14).

Esek 28,15 sier: «Du var hel i din ferd fra den dagen du ble skapt, til det ble funnet urett hos deg». Derfor bar Lucifer i seg muligheten for ondskap, muligheten til å gjøre galt, for han hadde fri vilje, som er en del av det å være en fullkommen skapning.

Lucifer var skapt fullkommen – med evnen til et fritt valg. Men da han misbrukte sin frie vilje, misbrukte han denne fullkommenheten og trodde han var viktigere enn han faktisk var.

Det var ikke lenger nok for Lucifer at Gud hadde skapt og æret ham. Han var ikke lenger takknemlig og ville ha mer anerkjennelse enn han fortjente. Det er et mysterium hvordan dette kunne skje med en fullkommen engel som levde i et fullkomment univers.

«Synd er noe mystisk og uforklarlig. Det var ingen grunn for dens eksistens; å prøve å forklare det er å forsøke å gi en grunn for det, og det ville være å rettferdiggjøre synden. Den dukket opp i et fullkomment univers, og det viste seg å være helt uberettiget.» – *The Truth About Angels*, side 30.

I 1 Tess 5,18 sier Paulus at vi skal takke Gud «under alle forhold». Hvordan kan det hjelpe oss å overvinne utakknemlighet og selvmedlidenhet?

STOLTHETENS PRIS

i Skriften er det to store temaer som står mot hverandre. Det ene er Salem, Sionsfjellet, Jerusalem og det nye Jerusalem, som står for Guds rike. Den andre er temaet Babel og Babylon, som står for Satans domene. Flere ganger kalte Gud sitt folk ut av det hedenske Babylon for å tjene ham i det lovede land.

For eksempel ble Abram (senere Abraham) bedt om å forlate Ur i Kaldea og dra til Kanaan (1 Mos 11,31–12,9). Etter det lange eksilet forlot jødene Babylon og vendte tilbake til Jerusalem (Esra 2). Og i Åpenbaringen leser vi at Guds folk blir kalt ut av endetidens Babylon (Åp 14,4) for å være hos ham, til slutt på Sionfjellet og i det nye Jerusalem (14,1; 21,1–3.10).

Les Jes 14,12–15. Hvilke følger fikk Lucifers stolthet i himmelen for universet og vår verden?

I Bibelen står byen Babylon for en makt i opposisjon til Gud og hans rike; og Babylons konge (spesielt Nebukadnesar) blir et symbol på stolthet og arroganse. Gud hadde vist Nebukadnesar at Babylon bare var hodet av gull på det store bildet av flere riker (Dan 2,37.38). Kongen utfordret Guds åpenbaring og laget hele bildet av rent gull – for å vise at hans rike ville vare evig – og han forlangte at alle skulle tilbe det (Dan 3). Som kongen av Tyrus (Esek 28,12–19), ble også Babylons konge et symbol på Lucifer.

Jes 14,3–11 beskriver undergangen for kongen av Babylon. Jes 14,12–15 forflytter seg så til himmelen og viser at en slik stolt og arrogant ånd gikk forut for Lucifers fall. Teksten sier at Lucifer planla å heve sin trone over alle himmelens herskare og gjøre seg «lik Den høyeste» (Jes 14,14). Dette var begynnelsen på en ny situasjon der Guds kjærlighet og samarbeid ville bli utfordret av Lucifers egoisme og konkurranse. Fienden kviet seg ikke for å anklage Gud for det han selv var og for å spre løgnen til andre engler. Dette er den mystiske opprinnelsen til ondskapen i universet.

Hvorfor er det lett å bli stolt og skryte av enten våre posisjoner eller prestasjoner, eller begge deler? Hvordan kan vi unngå denne fellen ved å holde korset klart for oss?

VANTROEN SPRER SEG

Les Åp 12. Hva sier kapitlet om at opprøret i himmelen spredte seg til jorden?

Lucifers fall var ikke bare uenighet om motstridende ideer. Åp 12 sier at det brøt ut storkrig i himmelen mellom Lucifer og hans engler på den ene siden og Kristus og hans engler på den andre. Her kalles Lucifer «den store dragen», «den gamle slangen», «djevelen og Satan» og «anklageren» (Åp 12,9.10). Kristus kalles «Mikael» (Åp 12,7). Det betyr «som er som Gud».

Ut fra allusjonen til «erkeengelen Mikael» (Jud 9) tror noen at han bare er en engel. Men i Daniels bok kulminerer hvert større syn med Kristus og hans evige rike – som steinen som ble revet løs uten at noen hånd rørte ved den (Dan 2,34.45), som Menneskesønnen (7,13), som fyrsten for hæren og fyrstens fyrste (8,11.25), og som Mikael, den store fyrsten (Dan 12,1). Og siden Herrens engel er Herren selv (2 Mos 3,1–6; Apg 7,30–33, osv.), må Mikael være den samme guddommelige personen, dvs. Kristus.

Åp 12 ga en oversikt over konflikten, som (1) begynte i himmelen med Lucifers opprør og en tredjedel av englene, (2) kulminerte med Kristi seier på korset og (3) fortsetter mot Guds folk i endetiden.

«I sin store barmhjertighet bar Gud lenge over med ham. Lucifer mistet ikke straks sin ærefulle plass da han begynte å spre utilfredshet, ikke engang da han kom med falske påstander overfor de lojale englene. Lenge fikk han lov til å bli i himmelen. Gang på gang fikk han tilbud om tilgivelse hvis han vendte om og rettet seg etter Guds vilje.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 11-12.

Vi vet ikke hvor lenge krigen i himmelen varte. Men det viktigste ved hele kampen var at Satan og hans engler «ble overvunnet, og det fantes ikke lenger plass for dem i himmelen» (Åp 12,8; se også Luk 10,18). Problemet var at de kom hit.

Hvordan kan vi se denne kampen utspille seg i vår verden? Hva er vårt eneste håp om å overvinne fienden i denne kampen?

TIL ETTERTANKE

Les *Alfa og Omega*, bind 1, side 11-21; «Det ondes opphav og lidelsens problem» i *Alfa og Omega*, bind 8, side 9–20

«Det fantes ikke håp om gjenløsning for [Satan og hans engler] som hadde vært vitne til og gledet seg over himmelens herlighet, og som hadde sett Guds majestet, og hadde gjort opprør mot ham i all denne herligheten. Det fantes ingen ny fremstilling av Guds opphøyde makt som kunne gjøre så sterkt inntrykk på dem som det de allerede hadde opplevd. Hvis de kunne gjøre opprør i den ubeskrivelige herlighets nærhet, kunne de ikke settes i en mer gunstig tilstand for å bli testet. Det fantes ingen ekstra makt, og det var heller ingen større herlighetens høyder og dybder som kunne overvinne deres misunnelige tvil og opprørske surmuling. Deres skyld og straff må stå i forhold til deres privilegier i himmelen.» – *Confrontation*, side 21.

«Fra begynnelsen av visste Gud og Kristus om Satans frafall og om menneskets fall på grunn av den ondes villedende makt. Gud hadde ikke bestemt at synden skulle eksistere, men han forutså at den ville komme, og traff forholdsregler for å møte denne fryktelige ulykken. Så høyt elsket han verden, at han gjorde en pakt om å gi sin enbårne Sønn, 'for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv'.» – *Alfa og Omega*, bind 4, side 13.

Spørsmål til samtale

1. Er Gud til syvende og sist ansvarlig for det ondes opphav? Hvordan kan vi prøve å svare på den anklagen?
2. Hvordan passer korset inn i vår forståelse av ondskapens problem? Hvorfor må korset og det som skjedde der, stå sentralt i enhver forståelse av det ondes opphav?
3. Etter så lang tid med synd og lidelse burde Satan være helt klar over de tragiske følgene av sitt opprør. Hvorfor fortsetter han da opprøret mot Gud?
4. I Matt 5,43–48 leser vi at Jesus beskriver Guds betingelsesløse kjærlighet til alle mennesker som mønsteret for vårt liv. Hvordan kan du gjenspeile dette mønsteret bedre i familien og menigheten?
5. Peter sier at djevelen «går omkring som en brølende løve for å finne noen å sluke» (1 Pet 5,8). Les også Ef 6,10–20. Hvordan kan vi seire over djevlels listige knep? (Ef 6,11).

1. oktober

HÅP

Christie, New Zealand

Christie vokste opp uten tro i Asia. Som tenåring funderte hun over meningen med livet. En sommer da hun tok engelskundervisning, begynte læreren, som var fra USA, med å fortelle om et biluhell han hadde vært i. Det var som om en stor kopp var hvelvet over ham, og han unnslopp vraket uskadet. Historien gjorde inntrykk på Christie.

Ti år senere var hun på ferie i Vancouver i Canada. Utenfor en kirke ved hotellet så hun en mann holde en plakate med ordene «Back home». Senere på dagen så hun ham også med plakaten. Det blåste kraftig, og det undret henne at han sto der i all slags vær. I flere måneder så hun for seg bildet av mannen med plakaten. Det måtte være noe spesielt med kristendommen.

Da Christie kom hjem, fortsatte hun studiene. Hun ble forundret da en lærer ga henne og de andre studentene en andaktsbok. Men boken hadde svar på mange av hennes spørsmål om meningen med livet. Hun takket læreren for boken, og han presenterte henne til en annen lærer, som ledet en ukentlig andaktsgruppe hjemme hos seg. Christie følte at hun hørte til, og etter en tid overga hun seg til Gud. Hun besøkte flere kirker, men følte at noe ikke var som det skulle være med gudsforholdet sitt.

To år senere oppdaget hun Hope Channel under et besøk i New Zealand. Da hun kom hjem, fant hun Hope Sabbath School på YouTube. Det ble den beste tiden på dagen. På noen måneder hadde hun sett tre år av Hope Sabbath School – samtlige episoder som fantes da. Deltakerne gjorde det lett for henne å forstå Bibelen, og hun fikk en klarere forståelse av Gud. Hun skjønnte at Gud er full av barmhjertighet og tilgivelse. Hun ble døpt og opptatt i Adventistkirken.

«Takk Gud for at Hope Sabbath School kom inn i mitt liv,» sier hun. «Nå vil jeg leve for Jesus. Det er livets sanne mening.»

Takk for offeret i 2016 som gjorde at Hope Channel kunne sende over hele New Zealand. Det gjorde at Christie kunne se programmet på sitt besøk i 2016. Dine gaver 13. sabbat dette kvartalet vil føre Hope Channel til Papua New Guinea.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Døden i en syndig verden

Bakgrunnsstoff

1 Mos 2,16.17; 1 Mos 3,1–7; Sal 115,17; Joh 5,28.29; Rom 5,12; 2 Kor 5,21.

Minnevers

Synden kom inn i verden på grunn av ett menneske, og med synden kom døden. Og slik rammet døden alle mennesker fordi alle syndet (Rom 5,12).

Kristus skapte universet og vår verden (Joh 1,1–3.10; Kol 1,16; Hebr 1,2). Men da Gud Fader æret Kristus på særlig vis og kunngjorde at de ville skape verden sammen, «ble Lucifer misunnelig på Jesus Kristus» (*The Story of Redemption*, side 14) og startet en sammensvergelse mot ham.

Da Satan ble kastet ut av himmelen, bestemte han seg for å «ødelegge Adam og Evas lykke» på jorden og slik «påføre himmelen sorg». Han tenkte seg at «hvis han på noen måte kunne forføre [Adam og Eva] så de var ulydige, ville Gud sørge for en måte de kunne bli tilgitt på, og da ville han selv og alle de falne englene kunne forvente å få Guds nåde sammen med dem.» – *The Story of Redemption*, side 27. Gud var klar over Satans strategi og advarte Adam og Eva om ikke å utsette seg for fristelse (1 Mos 2,16.17). Så selv om verden ennå var fullkommen og ulastelig, var det allerede klare begrensninger som menneskene skulle rette seg etter.

Denne uken vil vi se på Adam og Evas fall, hvordan synd og død inntok verden og over hvordan Gud sådde håpets frø i menneskene allerede i Edens hage.

SPENNING I UTSAGNENE

Verden var fullkommen slik den kom fra Guds hånd (1 Mos 1,31). Adam og Eva var fremmede for døden. Gud kom til Edens hage og sa: «Du må gjerne spise av alle trærne i hagen. Men av treet til kunnskap om godt og ondt må du ikke spise. For den dagen du spiser av det, skal du dø» (1 Mos 2,16.17).

Hvordan viser 1 Mos 2,16.17 at de hadde fri vilje i Edens hage? For ville det ha vært nødvendig for Gud å advare dem hvis de ikke kunne velge fritt?

En gang etter denne advarselen tok Satan form av en slange og kom inn i Edens hage. Eva så at slangen nøt den forbudte frukten uten å dø. «Han hadde jo selv spist av den forbudte frukten» (*Alfa og Omega*, bind 1, side 33), uten at det hadde skjedd noe.

Les 1 Mos 3,1–4. Sett deg i Evas sted: Hvorfor kan dette ha hørt overbevisende ut?

Ut fra menneskelig logikk virket slangens argument mer overbevisende enn Guds ord. For det første fantes det ikke eksempler på synd og død i naturens verden. For det andre spiste jo slangen av den forbudte frukten og nøt den. Så hvorfor skulle ikke Eva gjøre det samme? Guds bud virket restriktive og meningsløse.

Dessverre overså Eva tre ting da hun valgte mellom de to utsagnene: (1) menneskelig fornuft er ikke alltid den beste måten å evaluere åndelige ting på; (2) Guds ord kan virke ulogisk og meningsløst for oss, men det er pålitelig, og (3) det finnes ting som ikke er onde eller gale i seg selv, men som Gud har valgt til en prøve på lydhighet.

Vi bør forstå at Evas erfaring i Edens hage ikke er noe enestående tilfelle. Vi må hele tiden velge mellom Guds ord (som er upopulært hos mange) og kulturens appeller. Valget får følger for evigheten.

På hvilke områder står Bibelens klare lære i strid med verdens syn?

BEDRATT AV SLANGEN

Les 1 Mos 3,1–7. Hvilke kriterier brukte Eva for å velge mellom Guds ord og slangens ord?

---

1 Mos 3 er et av de klareste eksemplene på fristelsens psykologi. Gud hadde advart Adam og Eva om at hvis de spiste av den forbudte frukten, ville de helt sikkert dø (1 Mos 2,16.17). Satan tok form av en slange og brukte flere retoriske grep for å få Eva til å synde.

Først generaliserte han Guds konkrete forbud. Han spurte : «Har Gud virkelig sagt at dere ikke skal spise av noe tre i hagen?» (1 Mos 3,1). Eva svarte at forbudet bare gjaldt det konkrete treet, for hvis de skulle komme til å spise av det eller ta på det, ville de dø.

Så motsa Satan Guds uttalelse. Han sa kategorisk: «Dere skal slett ikke dø!» (1 Mos 3,4).

Og til slutt sa Satan at Gud bevisst holdt viktig kunnskap skjult for henne og mannen hennes. Bedrageren sa: «Men Gud vet at den dagen dere spiser av den, vil øynene deres bli åpnet, og dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt.» (1 Mos 3,5).

Evas nysgjerrighet førte henne inn på Satans grunn. Der måtte hun velge enten å være tro mot Guds befaling eller å gi etter for Satans fristelse. Hun tvilte på Guds ord og brukte sine egne sanser (empirisk metode med personlig observasjon) til å velge mellom de to motstridende utsagnene.

Hun så at fra et ernæringsperspektiv var treet «godt å spise av». Og fra et estetisk synspunkt var det «en lyst for øyet». Dessuten var det «et forlokkende tre, siden det kunne gi innsikt.» Derfor mente hun at det var gode grunner til å høre på slangen og spise av det forbudte treet. Og det gjorde hun dessverre.

Noen mener at alle former for kunnskap er gyldige så lenge vi holder fast på «det gode» (1 Tess 5,21). Men Adam og Evas opplevelser i Edens hage viser at kunnskap i seg selv kan være skadelig. Det er visse ting det er best vi ikke vet.

Hva sier denne historien om hvor lett det er å bortforklare og rettferdiggjøre syndige valg?

«DERE SKAL SLETT IKKE DØ!»

Les 1 Mos 3,4. Hvordan har denne løgnen har blitt gjentatt gjennom tidene?

Løgnen kan ses i den gjengse troen på sjelens udødelighet. Den lå til grunn for mange religioner og filosofier. I det gamle Egypt førte den til mumifisering og konstruksjon av pyramidene.

Teorien ble også en av grunnstenene i gresk filosofi. I Platons *Staten* spør f.eks. Sokrates Glaucon: «Vet du ikke at sjelen er udødelig og aldri går til grunne?» I Platons *Phaedo* sier Sokrates at «sjelen er udødelig og uforgjengelig, og sjelen skal også eksistere i Hades.» Disse filosofiske begrepene kom til å forme mye av Vestens kultur og etter-apostolisk kristendom. Men de er mye eldre, og vi finner dem hos Satan i Edens hage.

I Satans fristelse forsikret han Eva: «Dere skal slett ikke dø!» (1 Mos 3,4). Med denne påstanden satte Satan sitt ord over Guds ord.

Hva lærer disse versene, og hvordan kan de brukes mot løgnen om den udødelige sjel? (Sal 115,17; Joh 5,28.29; Sal 146,4; Matt 10,28; 1Kor 15,51–58).

Satans teori om sjelens iboende udødelighet lever den dag i dag. Bøker, filmer og TV-programmer har fortsatt å fremme ideen om at når vi dør, går vi over i en annen bevisst tilstand. Dessverre forkynnes dette også fra mange kristne talerstoler. Selv vitenskapen har latt seg friste. Det er en stiftelse i USA som prøver å skape teknologi som den hevder vil gjøre oss i stand til å kontakte de døde, som de tror fortsatt lever, men eksisterer som PMP-er, «postmaterielle personer». Og dette utbredte bedraget vil spille en viktig rolle på slutten av menneskets historie.

Hvordan kommer løgnen til uttrykk i din kultur? Hvorfor må vi stole mer på Guds ord enn det sansene forteller oss?

SYNDENS FØLGER

Se på 1 Mos 3,7–19 og Rom 5,12. Hva var syndens viktigste følger?

Eva var betatt av slangens ord og så ikke følgene av veien hun tok. Selve det å spise av den forbudte frukten var ikke så viktig som hva det betydde. Med slik ulydighet brøt hun troskapsbåndet til Gud og var tro mot Satan.

1 Mos 3 skildrer Adam og Evas fall og noen av de tragiske følgene. Fra et teologisk perspektiv ble begge slått av teofobi (å være redde for Gud) og gjemte seg for ham (1 Mos 3,8). Fra et psykososialt perspektiv skammet de seg over seg selv og anklaget hverandre (1 Mos 3,7,9–13). Fra et fysisk perspektiv ville de svette, føle smerte og til slutt dø (1 Mos 3,16–19). Og fra et økologisk perspektiv hadde naturens verden degenerert (1 Mos 3,17,18).

Edens hage var ikke lenger det vakre og trivelige stedet den hadde vært. «Snart ble Adam og hans ektefelle vitne til de første tegn på forfall ved at blomster visnet og løv falt av. Dette sørget de mer over enn mennesker sørger over sine døde. Det var virkelig all grunn til å sørge over at de sarte blomstene døde. Men da store trær mistet sitt løv, stod den grusomme kjensgjerning klart for dem at døden er alt levendes lodd.» – *Alfa og Omega*, bind 1, side 42.

Adam og Eva døde ikke med én gang, de sluttet ikke å leve, men den dagen fikk de dødsdommen. Herren sa til Adam: «Med svette i ansiktet skal du spise ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden, for av den er du tatt. Støv er du, og til støv skal du vende tilbake» (1 Mos 3,19). Syndefallet fikk tragiske følger for alle mennesker. «Synden kom inn i verden på grunn av ett menneske, og med synden kom døden. Og slik rammet døden alle mennesker fordi alle syndet» (Rom 5,12).

I likhet med mennesker gjennom alle tider, lider vi i dag under følgene av det som skjedde i Eden. Men vi kan glede oss over at vi takket være Jesus og korset har håp om evig liv i en verden der synd aldri vil oppstå igjen.

Hva kan Evas tragiske opplevelse lære oss om følgene av våre syndige handlinger?

DET FØRSTE LØFTET OM EVANGELIET

Les 1 Mos 3,15.21. Hvilket håp kan hele menneskeheten finne i disse versene?

---

1 Mos 3 beskriver tragedien som rammet verden etter syndefallet. Alt forandret seg, og Adam og Eva fikk se kontrasten mellom verden slik den hadde vært og slik den var blitt.

Men midt i fortvilelsen ga Gud dem trøst og håp. Først forbannet han slangen med et messiansk håp. Han sa: «Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Den skal ramme ditt hode, men du skal ramme dens hæl» (1 Mos 3,15).

Ordet «fiendskap» (heb. *'eybah*) innebærer ikke bare en langvarig kosmisk kamp mellom godt og ondt, men også den avsky for synd som Gud i sin nåde har nedfelt i menneskesinnet. Av natur er vi døde i synd (Ef 2,1.5) og er «syndens slaver» (Rom 6,20). Men den nåden Kristus planter i ethvert menneske, skaper fiendskap mot Satan. Og «fiendskapet» er en Guds gave fra Edens hage som gjør at vi kan ta imot hans frelsende nåde. Uten denne nåden som omvender og fornyer, ville mennesket fortsatt vært Satans fange, en tjener som alltid ville vært parat til å etterkomme hans ordre.

Herren brukte et dyreoffer for å illustrere løftet om Messias (se 1 Mos 3,21). «Da Adam, i henhold til Guds spesielle anvisninger, ga et offer for synd, var det en smertefull seremoni for ham. Hans hånd må løftes for å ta liv som bare Gud kunne gi, og ofre for synd. Det var første gang han så døden. Da han så på det blødende dyret som vred seg i dødsrampe, skulle han i tro se frem til Guds Sønn, som offeret forestilte, skulle dø som menneskenes offer.» – *The Story of Redemption*, side 50.

Les 2 Kor 5,21 og Hebr 9,28. Hva sier tekstene om det som ble åpenbart i Eden?

Adam og Eva forlot hagen i visshet om at de skulle dø (1 Mos 3,19.22–24). Men de dro ikke nakne eller med sine fikenblader (1 Mos 3,7). Gud «laget klær av skinn» til dem, og han kledde dem (1 Mos 3,21), et symbol på hans rettferdighet som dekker oss (se Sak 3,1–5; Luk 15,22). Så evangeliet ble åpenbart for menneskene allerede i Edens hage.

TIL ETTERTANKE

Les «Katastrofen som utløste himmelens beredskap» side 31–42 og «Guds redningsaksjon» side 43–51 i bind 1 av *Alfa og Omega*, og «Kunnskap om godt og ondt» i *Utdanning for livet*, side 15–16.

Det er gjort studier på det som kalles nær døden-oplevelser. Det som skjer, er at folk «dør» når hjertet slutter å slå, og de slutter å puste. Men så kommer de tilbake til livet, og med fantastiske historier om å flyte inn i en annen tilværelse der de møter et lysvesen. Noen sier også at de har møtt slektninger som for lengst er døde. Mange, også kristne som ikke kjenner sannheten om døden, tror disse historiene er bevis for sjelens udødelighet. Imidlertid (og dette viser at noe er galt) sier de fleste som har hatt disse erfaringene, at de åndevesenene som de møtte, talte trøstende ord og sa hyggelige ting om kjærlighet, fred og godhet. Men de hører ingenting om frelse i Kristus, ingenting om synd og ingenting om dom. Burde de ikke ha fått iallfall litt grunnleggende kristendom da de fikk en smak av det kristne etterlivet? Det de har lært, høres mest ut som New Age-dogmer, noe som kan forklare hvorfor de nå ofte synes mindre om kristendommen enn før de «døde». Og hvorfor fikk ingen av de kristne, som var overbevist om at de fikk en forsmak på den kristne himmelen, litt kristen teologi mens de var der, i stedet for en stor dose New Age-sentimentalitet? Svaret er at de ble lurt av den samme som lurte Eva i Edens hage, og det med den samme løgnen (se studium 11).

Spørsmål til samtale

1. Hvordan viser det Adam og Eva opplevde at Guds tilgivelse ikke nødvendigvis reverserer alle syndens følger? Hvorfor er det viktig å huske dette?
2. Treet til kunnskap om godt og ondt var fiendens «fortryllende mark» for Adam og Eva. Hva er noen «fortryllende marker» som vi kan bli fristet til å gå inn på?
3. Satan prøver å få Guds folk til å tro at «Kristi krav er mindre strenge enn de en gang trodde, og at de ved å gjøre som verden, ville utøve en større innflytelse på verdens mennesker.» – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, side 474. Hva bør vi gjøre for ikke å gå i denne fellen?

8. oktober

UVENTET TV-STJERNE

Graeme og Nicqui, New Zealand

Da Graeme kom til et møte i Anonyme Alkoholikere, ble han straks gjenkjent av en fremmed: «Jeg så deg på TV i går,» sa hun. Alle 26 i gruppen stirret nysgjerrig på ham.

Han var invitert for å fortelle sin livshistorie, men det var først nå han skjønnte hvordan han skulle begynne. Han fortalte at han var på TV fordi han var tidligere alkoholiker og frelst av Guds nåde. Dermed fikk alle i rommet høre om Hope Channel.

Graeme fortalte at arbeidsnarkomani hadde gjort ham til alkoholiker og ødelagt ekteskapet hans. Men ti år senere fant han Jesus, og med Guds hjelp sluttet han å drikke. Han ble gift på ny og førte sin nye kone Nicqui til Adventistkirken. Hun er nå en av lederne i den lokale menigheten.

«Det er lenge siden jeg har hatt lyst til å drikke, men jeg forteller gjerne andre om håpet og min vei til seier.» Graeme bruker det han lærer i sitt kristenliv på sitt liv i AA og motsatt.

Når han forteller om sitt liv på AA-møter, finner folk fort ut at han er kristen.

«Er du kirkegjenger?» spør de.

«Ja.»

«Hvilken kirke da?»

«Adventistkirken.»

Han forteller om sabbaten og sier at de holder den syvende dag, men han er kristen hver dag.

Det hender at to leger som også går i Graemes kirke, sender folk til ham som sliter med alkoholen. Han forteller dem om Anonyme Alkoholikere.

Graeme forteller ikke bare. Han lytter til det folk forteller. Han tar med folk på båten sin og spiser sammen med dem. Han trives med misjonsarbeidet sitt.

Takk for offeret i 2016 som gjorde at Hope Channel kunne sende over hele New Zealand. Dine gaver 13. sabbat dette kvartalet vil føre Hope Channel til Papua New Guinea.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Menneskenaturen

Bakgrunnsstoff

1 Mos 1,24–27; 1 Mos 2,7.19; Matt 10,28; Fork. 12,1–7; 1 Kong 2,10; 1 Kong 22,40.

Minnevers

Da formet Herren Gud mennesket av støv fra jorden. Han blåste livspust i nesen på det, og mennesket ble en levende skapning (1 Mos 2,7).

Spenningen mellom Guds ord, «du skal dø» (1 Mos 2,16.17) og Satans løfte, «du skal slett ikke dø!» (1 Mos 3,4) begrenset seg ikke til Edens hage, men gir gjenklang gjennom historien.

Mange prøver å forene Satans ord med Guds ord. For dem handler advarselen, «du skal dø» bare om den forgjengelige fysiske kroppen, mens løftet «du skal slett ikke dø!» gjelder en udødelig sjel eller ånd.

Vil det si at motstridende ord fra Gud og Satan kan harmoniseres? Finnes det en immateriell sjel eller ånd som overlever fysisk død i bevisst tilstand? Det er gjort mange filosofiske og vitenskapelige forsøk på å besvare disse spørsmålene. Men som bibeltro kristne må vi innse at bare den allmektige Gud som skapte oss, kjenner oss fullt ut (se Sal 139). Så bare hans Ord til oss kan gi svar på disse spørsmålene. Denne uken skal vi se på hvordan GT definerer menneskets natur og tilstanden når det dør.

«EN LEVENDE SKAPNING»

Les 1 Mos 1,24–27 og 1 Mos 2,7.19. Hva er likt og ulikt i Guds måte å skape dyrene og menneskene på? Hva sier 1 Mos 2,7 om menneskenaturen?

På den sjette dagen ga Gud liv til landdyr og det første menneskeparet (1 Mos 1,24–27). Vi får vite at han «formet alle dyr på marken og alle fugler under himmelen av jord» (1 Mos 2,19). Han formet også et menneske «av støv fra jorden» (1 Mos 2,7). Både dyr og mennesker er av «jorden», men menneskets tilblivelse var ulik dyrenes på to måter. Først formet Gud mennesket fysisk, og så «blåste [han] livspust i nesen på det, og mennesket ble en levende skapning» (1 Mos 2,7). Han var en fysisk enhet før han ble levende. For det andre skapte Gud mennesket som både mann og kvinne i sitt bilde (1 Mos 1,26.27).

1 Mos 2,7 sier at tilførselen av «livspust» til Adams fysiske kropp forvandlet ham til «en levende skapning» (hebr. *nephesh chayyah*) eller bokstavelig talt «en levende sjel» (BS 1930). Det betyr at vi ikke *har* en sjel som kan eksistere utenom kroppen, men *er* en levende skapning eller en levende sjel. Påstanden om at denne «sjelen» er en bevisst enhet som kan eksistere atskilt fra menneskekroppen, er hedensk og ikke en bibelsk tanke. Når vi forstår menneskets sanne natur, godtar vi ikke forestillingen om en kroppsløs sjel og alle de farlige tankene som er tuftet på det.

Ingen del av mennesket fører noen bevisst tilværelse atskilt fra resten av personen. Gud skapte oss på underfullt vis, og vi bør ikke spekulere utover hva Skriften sier om dette. Ja, ikke nok med at livet er et mysterium (vitenskapen kan fortsatt ikke si akkurat hva det betyr at noe er i live), bevisstheten er enda mer mystisk. Hvordan kan de cellene og kjemikaliene vi har i hjernen, romme og skape slikt som tanker og følelser? De som studerer dette, vedgår at vi egentlig ikke vet.

For et mirakel livet er! Hvorfor burde vi glede oss over ikke bare livets gave, men også det evige liv, som er et enda større mirakel?

«DEN SOM SYNDER, SKAL SELV DØ»

Les Esek 18,4.20 og Matt 10,28. Hvordan kan disse versene hjelpe oss å forstå menneskesjelens natur?

Menneskelivet er skjørt og flyktig (Jes 40,1–8). Ingenting som er smittet av synd, kan være evig i seg selv. Synden kom inn i verden på grunn av ett menneske, og med synden kom døden. Og slik rammet døden alle mennesker fordi alle syndet (Rom 5,12). Døden er den naturlige følgen av synd, som påvirker alt liv.

Her har vi to viktige bibelske begreper: Det ene er at både mennesker og dyr dør. Som kong Salomo skrev: «For det går mennesket som det går dyrene, den ene som den andre: Begge skal dø, samme livsånde har de alle. Mennesket har ingen fortrinn framfor dyrene. ... Alle går til det samme sted. Alle er kommet av støv og skal bli til støv igjen» (Fork 3,19.20).

Det andre begrepet er at en persons fysiske død innebærer at av han eller hun ikke lenger eksisterer som en levende sjel (heb. *nephesh*). I 1 Mos 2,16.17 hadde Gud advart Adam og Eva om at hvis de syndet ved å spise av treet til kunnskap om godt og ondt, ville de dø.

Etter å ha gjentatt advarselen, understreket Gud poenget: «Den sjel som synder, skal dø» (Esek 18,4.20, KJV). To ting følger av denne uttalelsen. Det ene er at siden alle er syndere, er alle underlagt aldring og død (Rom 3,9–18.23). Det andre er at tanken om sjelens naturlige udødelighet avvises. Hvis sjelen er udødelig og lever et annet sted etter døden, så dør vi vel egentlig ikke?

Bibelens løsning på dødens dilemma er ikke en kroppsløs sjel som drar til paradiset eller skjærsilden, for ikke å snakke om helvete. Løsningen er oppstandelsen av dem som er døde i Kristus. Som Jesus sa i sin preken om livets brød: «Hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag» (Joh 6,40).

Hvorfor er vissheten om Jesu annet komme, som garanteres av Kristi første komme, så avgjørende for alt vi tror? Hvilket håp ville vi da ha uten løftet om hans gjenkomst?

«ÅNDEN GÅR TILBAKE TIL GUD»

Les 1 Mos 2,7 og Fork 12,1–7. Hvilken kontrast er det mellom disse to bibelstedene? Hvordan kan de gi oss en bedre forståelse av menneskets tilstand i døden? Se også 1 Mos 7,22.

Vi har sett at Bibelen lærer at mennesket er en sjel (1 Mos 2,7), og sjelen slutter å eksistere når kroppen dør (Esek 18,4,20).

Men hva med «ånden»? Er den ikke ved bevissthet også etter kroppens død? Mange kristne tror det, og de prøver å forsvare sitt syn med Fork 12,7, som sier at «støvet vender tilbake til jorden som det støv det var, og ånden går tilbake til Gud, som ga den». Men det sies ikke at de døde ånd er ved bevissthet i Guds nærhet.

Fork 12,1–7 beskriver aldringsprosessen som kulminerer med døden. Vers 7 omtaler døden som en reversering av skaperprosessen i 1 Mos 2,7. På den sjette dagen «formet Herren Gud mennesket av støv fra jorden. Han blåste livspust i nesen på det, og mennesket ble en levende skapning» (1 Mos 2,7). Men nå sier Fork 12,7 at «støvet vender tilbake til jorden som det støv det var, og ånden går tilbake til Gud, som ga den». Så livspusten som Gud pustet inn i Adams nesebor, og som han har gitt alle mennesker, vender tilbake til Gud, eller rettere sagt: den slutter å strømme inn i og gjennom dem.

Husk at Fork 12,7 beskriver dødsprosessen til alle mennesker uten å skille mellom rettfærdige og ugudelige. Hvis de antatte åndene til alle som dør, overlever i bevisst tilstand i Guds nærhet, da er vel de ugudeliges ånder hos Gud? Denne tanken stemmer ikke med resten av Skriftens lære. Ettersom den samme dødsprosessen skjer både hos mennesker og dyr (Fork 3,19,20), er døden ikke noe annet enn at de slutter å eksistere som levende skapninger. Som salmisten sa: «Du skjuler ansiktet, og de blir grepet av redsel, du tar livsånden fra dem, de dør og blir til støv igjen» (Sal 104,29).

Folk sier ofte at døden bare er en del av livet. Hvorfor er det galt? Døden er det motsatte av livet, den er livets fiende. Hvilket håp rommer dette verset: Den siste fienden som blir tilintetgjort, er døden? (1 Kor 15,26).

«DE DØDE VET INGEN TING»

Les Job 3,11–13; Sal 115,17; Sal 146,4; og Fork 9,5.10. Hva lærer disse tekstene om vår tilstand i døden?

Noen bibelkommentatorer sier at disse tekstene (Job 3,11–13; Sal 115,17; Sal 146,4; Fork 9,5.10) er skrevet i poetisk språk og ikke sier noe om menneskets tilstand i døden. Det er sant at poesi kan være tvetydig og lett å misforstå, men slik er det ikke her. Språket er klart og i harmoni med det GT ellers lærer om emnet.

For det første: I Job 3 beklager patriarken sin egen fødsel på grunn av all lidelsen. Han tenker at hvis han hadde vært dødfødt, ville han ha blitt i søvnen og hvilen (Job 3,11.13).

Sal 115 sier at stedet der de døde oppbevares, er et taushetens sted, for «de døde priser ikke Herren» (Sal 115,17). Dette høres knapt ut som om de døde, de trofaste (og takknemlige) døde, er i himmelen og tilber Gud.

Ifølge Sal 146 opphører den enkeltes mentale aktivitet med døden: «De utånder og blir til jord igjen, den dagen faller planene i grus» (Sal 146,4). Slik skildrer Bibelen det som skjer når vi dør.

Og Fork 9 tilføyer at «de døde vet ingen ting» og i graven «er det verken gjerning eller tanke, verken kunnskap eller visdom» (Fork 9,5.10). Dette stadfester Bibelens lære om at de døde er uten bevissthet.

Bibelens lære om bevisstløshet i døden burde ikke få oss til å fortvile. For det første er det ikke noe evig brennende helvete eller en midlertidig skjærsild som venter de ufrelste. For det andre har de som dør i Kristus, en stor belønning i vente. Ikke så rart da, at «for den troende er døden en underordnet sak. ... For den kristne er døden bare en søvn, et øyeblikk i stillhet og mørke. Livet er skjult med Kristus i Gud, og «når Kristus, vårt liv, åpenbarer seg, da skal også dere åpenbares i herlighet sammen med ham». Joh 8,51.52; Kol 3,4.» – *Alfa og Omega*, bind 5, side 338.

Tenk på de døde i Kristus. De lukker øynene i døden, og enten de ligger i graven 1500 år eller fem måneder, er likegyldig for dem. Det neste de vet, er Kristi gjenkomst. Hvordan kan man da si at de døde på en måte har det bedre enn vi levende?

HVILE HOS FORFEDRENE

Les 1 Mos 25,8; 2 Sam 7,12; 1 Kong 2,10; og 1 Kong 22,40. Hva bidrar disse tekstene med til din forståelse av døden?

GT taler om død og begravelse på forskjellige måter. En er forestillingen om å bli forent med sitt folk. For eksempel, om Abraham, blir vi fortalt at «så utåndet han. Abraham døde i høy alder, gammel og mett av dager, og han ble forent med sitt folk» (1 Mos 25,8). Aron og Moses ble også forent med sitt folk (5 Mos 32,50).

Hva sier det om dødens natur at både gode og dårlige konger dro til samme sted når de døde? (2 Kong 24,6; 2 Krøn 32,3).

En annen måte å beskrive døden på, er å si at noen gikk til hvile hos forfedrene. Om kong Davids død sier Bibelen at han gikk «til hvile hos sine fedre og ble gravlagt i Davidsbyen» (1 Kong 2,10). Det samme uttrykket brukes også om flere andre konger, både gode og dårlige.

Vi finner minst tre sider ved det å hvile hos forfedrene. Den ene er tanken om at før eller siden vil tiden komme da vi trenger å hvile fra våre egne anstrengelser og lidelser. En annen tanke er at vi ikke er de eneste som følger dette sporet, for våre forfedre har allerede gått veien før oss. En tredje tanke er at når vi blir gravlagt nær dem, er vi ikke alene, men er sammen også i dødens bevisstløse tilstand. Dette gir kanskje ikke så mye mening i vår tid, men det var veldig viktig før i tiden.

De som dør i Kristus, kan bli begravd nær sine kjære, men det er likevel ingen kontakt mellom dem. De er bevisstløse til de blir vekket fra sin dype søvn og får slutte seg til sine kjære som døde i Kristus.

Tenk deg hvordan det ville ha vært om de døde var ved bevissthet og kunne se hvordan livet var her hos oss, spesielt for deres kjære, som kan ha det vondt etter deres død. Så hvorfor burde sannheten om at de døde sover være så stor trøst for de levende?

TIL ETTERTANKE

Les «Historiens første løgn» i *Alfa og Omega*, bind 8, side 43–59.

Hvis du har blitt operert under full narkose noen gang, har du kanskje en svak forestilling om hvordan det må være for de døde. Men selv da fungerte hjernen. Tenk deg hvordan det er for de døde når alle hjernefunksjoner har stoppet helt opp. Deres erfaring av døden er altså å lukke øynene, og det neste de merker, er enten Jesu annet komme eller hans gjenkomst etter tusenårsriket (se Åp 20,7–15). Inntil da hviler alle de døde, de rettferdige og de ugudelige, i det som de vil oppleve som et øyeblikk. For dem av oss som fremdeles lever, virker det som døden varer lenge. Slik virker det for de levende, men for de døde er det som bare et øyeblikk.

«Hvis det var sant at menneskesjelen ved døden gikk direkte til himmelen, kunne man gjerne ønske seg døden fremfor livet. Denne oppfatning har fått mange til å gjøre slutt på sin jordiske tilværelse. Når vanskeligheter, bekymring og skuffelse overmannet dem, kan det være fort gjort å kutte den skjøre livstråden og sveve inn i den evige verdens salighet.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 50–51.

«I Den hellige skrift står det ikke noe om at de rettferdige får sin lønn når de dør, eller at de ugudelige da får sin straff. Patriarkene og profetene har aldri uttalt noe slikt. Heller ikke Kristus og apostlene har antydnet noe i den retning. Bibelen sier klart at ingen går til himmelen i dødsøyeblikket. Den sier at de sover til oppstandelsen.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 58.

Spørsmål til samtale

1. Hvordan gir den bibelske forestillingen om at mennesket er et hele – som bare er bevisst som en udeelt person – en bedre forståelse av dødens natur?
2. Verden har blitt oversvømt av teorien om sjelens udødelighet, med alt det innebærer. Hvorfor er så vårt budskap om de dødes tilstand så viktig? Hvorfor finner vi også blant kristne så stor motstand mot det som egentlig er en flott lære?
3. Hvordan burde en forståelse av de dødes tilstand beskytte oss mot slikt som kan «vise seg» for øynene på oss? Det vil si: Hvorfor kan vi ikke alltid stole på det vi ser, spesielt hvis det er en død slektnings ånd, som noen har hevdet at de har sett?

15. oktober

TRE INGREDIENSER

Clifton Glasgow, New Zealand

Tre ingredienser har gjort evangeliseringsmøtene i New Zealand til åndelige kraftsentra som gir resultater: bønn, Alle engasjert og Hope Channel. Medlemmer ba om Den hellige ånds utøsing hver uke i fem måneder kl. 6. Medlemmene organiserte møtene og inviterte slekt og venner. Men den overraskende ingrediensen var TV-møtene fra Hope Channel, som hadde fått offeret 13. sabbat 2016. Ca. 200 mennesker ble døpt. Her er noen av dem.

Tracey

Fembarnsmoren Tracey slet med stoffmisbruk da moren hennes foreslo at hun skulle se på Hope Channel. Hun så at Jesus sto sentralt, og Ånden talte til henne. Snart gikk både hun og moren i kirken. Tracey tok bibelstudier og sluttet med stoffer under møtene. Nå er hun døpt og studerer til å bli lærer. Man kan se gleden i øynene hennes når hun snakker om Gud.

Owen og Tina

Owen og hans kone Tina på Waiheke Island ble overbevist om adventbudskapet etter å ha sett Hope Channel og en annen adventistkanal. De brente programmene på DVD og sendte dem til andre på øya. Da menigheten planla en møteserie i Auckland, hjalp Owen til med å finne et egnet sted. Hver kveld kom det nesten 30 mennesker, de fleste ikke-adventister. Owen og Tina ble døpt og ble de første adventistene på øya Waiheke. Menigheten på øya er en av to som ble plantet under møteserien.

Heath og Simone

Heath har tidligere trent elitesoldater i kampsport. Han begynte å se Hope Channel sammen med sin kone Simone etter at en adventist hadde fortalt ham om kanalen på jobben. Heath og Simone ble overbevist av programmene de så og begynte å gå på gudstjenester og møteserien. De ble døpt i løpet av møtene.

Audrey og Don

Audrey og Don er et eldre par som oppdaget Hope Channel i kanallisten. Deres egen menighet avvek fra Bibelens prinsipper, og de bestemte seg for å prøve Adventistkirken. Under møteserien besluttet de seg for å bli adventister. Deres voksne døtre i New Zealand og Frankrike har også begynt å gå i adventistkirker. Don er ca. 80 år, og han oppmuntrer folk til å se Hope Channel ved å dele ut brosjyrer på sykehus og andre steder.

Hope Channel har blitt en integrert del av vitnetjenesten i New Zealand. Takk for offeret i 2016 som gjorde at Hope Channel kunne sende over hele New Zealand. Dine gaver 13. sabbat dette kvartalet vil føre Hope Channel til Papua New Guinea.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Se en kort video av Clifton Glasgow på bit.ly/Clifton-Glasgow

Håpet i GT

Bakgrunnsstoff

Job 19,25–27; 1 Tim 6,16; Sal 49; Sal 71; Jes 26,14.19; Dan 12.

Minnevers

I tro bar Abraham fram Isak som offer da han ble satt på prøve. Sin eneste sønn var han villig til å ofre, enda han hadde fått løftene ... Han regnet med at Gud har makt også til å vekke opp døde. Derfor fikk han sønnen tilbake – i dette ligger et forbilde (Hebr 11,17.19).

GTs håp er ikke tuftet på greske ideer om sjelens naturlige udødelighet, men på Bibelens lære om de dodes oppstandelse.

Men hvordan kan en menneskekropp som ikke lenger finnes, er kremert til aske eller ødelagt på andre måter, bringes til live igjen? Hvordan kan noen som har vært død i århundrer eller årtusener, få tilbake sin identitet?

Slike spørsmål får oss til å tenke over livets mysterium. Vi lever det livet Gud i nåde gir oss hver dag. Vi vet at Gud skapte liv av ikke-liv i kraft av sitt Ord (1 Mos 1; Sal 33,6.9). Så hvis Gud kunne skape liv av ingenting (latin *ex nihilo*), kan han vel også gjenskape menneskeliv og gjenopprette dets opprinnelige identitet?

Denne uken vil vi se på hvordan tanken om oppstandelsen utspilte seg i GT med spesielt fokus på uttalelsene i Job, noen salmister og hos profetene Jesaja og Daniel.

«JEG SKAL SE GUD»

Les Job 19,25–27 og sammenlign med Joh 1,18 og 1 Tim 6,16. Når og under hvilke omstendigheter forventet han å «se Gud»?

Livet er ikke rettferdig. Vi ser «gode» lide og «urettferdige» leve livet (se Sal 73,12–17; Mal 3,14–18). For eksempel var Job «from og rettskaffen», han «fryktet Gud og unngikk alt ondt» (Job 1,1). Likevel fikk Satan plage ham. Fysisk ble han rammet av en fæl sykdom (Job 2,1–8). Økonomisk mistet han store deler av buskapen og eiendommene sine (Job 1,13–17). Han mistet sine tjenere og sine egne barn (Job 1,16.18). Og han var omgitt av venner som anklaget ham for å være en ubotferdig synder som fortjente det inntrufne (Job 4,1–5,27; Job 8,1–22; Job 11,1–20). Selv hans kone sa: «Holder du fortsatt fast på din gudsfrykt? Spott heller Gud og dø!» (Job 2,9).

Job skjønnte ikke at han var gjenstand for en kosmisk kamp mellom Gud og Satan. Han ønsket at han aldri hadde blitt født (Job 3,1–26). Likevel ser vi hans trofasthet mot Gud i ordene «Selv om han vil drepe meg, vil jeg sette min lit til ham» (Job 13,15, etter NKJV, *o.a.: men se BS2011*). Selv om han trodde at livet snart ville ta slutt, hadde han tillit til at døden ikke ville få det siste ordet. Han sa at selv om han ville dø, ville hans gjenløser sørge for at Job se Gud i sitt eget kjød (Job 19,25–27). «Dette er et umiskjennelig glimt av oppstandelsen.» – *SDA Bible Commentary*, bind 3, side 549.

For et håp midt i tragedien! Omgitt av sykdom og smerte, økonomisk ruin, venners bebreidelser og følelsesmessig sammenbrudd kunne Job likevel se frem til dagen da han skulle stå opp fra de døde og se sin gjenløser. Jobs uttalelse om oppstandelsen uttrykte den samme vissheten som Marta århundrer senere: «Jeg vet at han [Lasarus] skal stå opp igjen i oppstandelsen på den siste dag» (Joh 11,24). Som Marta måtte Job klynge seg til løftet i tro, selv om Marta, i motsetning til ham, snart skulle få sterke bevis for sin tro.

Hvordan kan vi lære å stole på Gud midt i livets urettferdighet?

FRA GRAVENS MAKT

Les Sal 49. Hva gjorde salmisten så sikker på sin oppstandelse (Sal 49,16) i motsetning til dem som gikk til grunne uten en slik visshet (Sal 49,7–15)?

Sal 49 taler om de uforstandiges falske tillit, de som «setter sin lit til sitt gods og skryter av sin store rikdom» (Sal 49,7), som «samlet seg jord i sitt eget navn» (Sal 49,12), og som lever bare for å velsigne seg selv (Sal 49,19). De opptrer som om husene deres og deres egen herlighet skulle vare evig (Sal 49,12.18).

Men de uforstandige glemmer at deres ære forsvinner og at de går til grunne som dyrene (Sal 49,13). «Som sauer drar de mot dødsriket, døden er deres gjeter ... Skikkelsen tæres bort, i dødsriket skal de ha sin bolig» (Sal 49,15).

Som Job utbrøt: «Naken kom jeg fra mors liv. Naken vender jeg tilbake» (Job 1,21; 1 Tim 6,7). Salmisten påpeker at både den uforstandige og den kloke dør og «etterlater sitt gods til andre» (Sal 49,11).

Men det er én kontrast mellom dem. På den ene siden er dåren som går til grunne mens han prøver å finne trygghet i sine egne eiendeler og prestasjoner. Den vise ser ut over gravens fengsel til den belønningen Gud har til ham (1 Pet 1,4). Med dette i tankene kunne salmisten si: «Men Gud vil kjøpe meg fri fra dødsrikets grep, for han vil ta meg til seg» (Sal 49,15).

Det står ikke at salmistens sjel ville fly til himmelen når han døde. Salmisten sier bare at han ikke ville bli i graven for alltid. Det ville komme en tid da Gud ville fri ham fra døden og føre ham til himmelens saler.

Vissheten om oppstandelsen beskrives og gir dette livet håp, visshet og mening. Så de vise vil få en langt mer strålende og evig belønning enn de uforstandige kan samle seg i sitt korte liv.

Hvordan har du sett uforstand hos dem som stoler på egen rikdom og prestasjoner? Hvordan kan det å feste blikket på korset beskytte deg mot å gjøre den samme feilen?

«FRA DYPENE UNDER JORDEN»

Les Sal 71. Hva mente David da han ba Gud om å løfte ham opp «igjen fra dypene under jorden»? (Sal 71,20).

I Sal 49 fant vi et rørende uttrykk for oppstandelseshåpet i motsetning til den uforstandiges falske tillit til sin rikdom. I Sal 71 søker David trygghet og håp hos Gud mens han er omgitt av fiender og anklagere som sier at Gud har forlatt ham (Sal 71,10,11).

Midt i prøvelsene finner salmisten fortrøstning i å minnes hvordan Gud før har tatt vare på ham. Først innser han at Gud hadde bevart ham fra fødselen og til og med tok ham ut av mors liv (Sal 71,6). Så innser han at Gud hadde undervist ham fra ungdommen av (Sal 71,17).

I visshet om at Gud er hans klippe, ber David: «Vær meg et vern og en klippe dit jeg alltid kan komme!» (Sal 71,3). «Kast meg ikke bort i alderdommens år, forlat meg ikke når kreftene tar slutt!» (Sal 71,9). «Gud, vær ikke langt borte fra meg! Min Gud, skynd deg å hjelpe meg!» (Sal 71,12). Og så tilføyer han: «Trenghet og ulykker lot du meg se, men du vekker meg til liv på ny, og du løfter meg opp igjen fra dypene under jorden» (Sal 71,20).

Uttrykket «fra dypene under jorden» kan tas bokstavelig som en hentydning til Davids fremtidige oppstandelse. Men sammenhengen tyder mer på en billedlig beskrivelse av hans tilstand, en dyp depresjon som om jorden slukte ham (se også Sal 88,7 og 130,1). Så vi kan si at «det er først og fremst billedlig tale, men antyder også en fysisk oppstandelse.» – *Andrews Study Bible*, side 726, notat til Sal 71,21.

Det som er viktig å forstå, er at uansett vår situasjon, så er Gud der, han bryr seg om oss, og til syvende og sist finner vi ikke vårt håp her i livet, men i livet som kommer – det evige livet vi har i Jesus etter oppstandelsen ved hans gjenkomst.

Vi har alle opplevd forferdelig motløshet. Men hvordan kan tanken på at Herren har vært med deg i fortiden hjelpe deg å gå videre i tro og tillit når han virker langt borte?

«DINE DØDE SKAL BLI LEVENDE»

Les Jes 26,14.19. Hva er kontrasten mellom dem som skal gå til grunne for alltid (Jes 26,14; se også Mal 4,1) og dem som får evig liv? (Jes 26,19).

Jesajas bok tegner en kontrast mellom Guds majestet og vår skrøpelighet (se Jes 40). Vi er som gresset og blomsten som visner, men Guds ord varer evig (Jes 40,6–8). Tross vår synd er Guds frelsende nåde der for alle mennesker og er virksom også for de hedningene som tar imot hans pakt og holder sabbaten (Jes 56).

I Jesajas bok utvides oppstandelseshåpet. Mens tidligere hentydninger til oppstandelsen var av mer personlig natur (Job 19,25–27; Sal 49,16; 71,20), sier Jesaja at det inkluderer både en selv og de troendes paktfellesskap (Jes 26,19).

Jes 26 stiller de ugudeliges og de rettferdiges skjebne opp mot hverandre. De ugudelige vil forbli døde, uten noen gang å bli vekket til live igjen, iallfall ikke etter «den annen død» (Åp 21,8). De vil bli fullstendig ødelagt, og minnet om dem blir utslettet (Jes 26,14). Dette avsnittet understreker læren om at det ikke er noen sjeler eller ånder som lever etter døden. Når det gjelder de ugudeliges endelige ødeleggelse, som kommer senere, har Herren sagt at de vil bli fullstendig brent opp: «Verken rot eller grein blir igjen» (Mal 4,1).

Men de rettferdige døde vil bli reist fra døden og få sin belønning. Jes 25 sier at Gud «skal sluke døden for evig» og «skal tørke tårene fra hvert ansikt» (Jes 25,8). I Jes 26 leser vi: «Dine døde skal bli levende, mine lik skal stå opp. Våkn opp og rop av fryd, dere som ligger i støvet! For din dugg er en dugg av lys, og jorden gjør dødninger levende» (Jes 26,19). Alle de oppstandne rettferdige skal delta i den glade festen som Herren vil holde for alle mennesker (Jes 25,6). Oppstandelsen vil samle alle de rettferdige fra alle tider, også dine kjære som er døde i Kristus.

Tenk om vi ikke hadde noe håp, noen visshet, noen grunn til å tro at vår død var noe annet enn slutten på alt for oss. Og enda verre, at alle vi har kjent, ville være borte, og snart ville det være som om vi aldri har eksistert og at livet ikke har hatt noen mening. Hvilken kontrast danner dette til det håpet vi har?

DE SOM SOVER I JORDEN

Vi skal se at NT sier mye om de dødes oppstandelse; og vi har allerede sett at tanken om oppstandelsen også finnes i GT. De hadde håpet om oppstandelsen, slik vi har det. Marta, som levde på Jesu tid, hadde allerede dette håpet (Joh 11,24). Selv den gang hadde jødene en viss kunnskap om oppstandelsen i de siste dager, selv om ikke alle trodde det (se Apg 23,8).

Les Dan 12. Hvilket oppstandelseshåp finner vi her?

Dan 12,1 viser til Mikael, «den store fyrsten», hvis identitet har vært omstridt. Siden hvert av de store synene i Daniels bok kulminerer med Kristus og hans rike, bør det samme være tilfelle i dette avsnittet. I Daniels bok finner vi hentydninger til det samme guddommelige vesenet som «fyrsten for hæren» (Dan 8,11), «fyrstenes fyrste» (Dan 8,25), «Messias, fyrsten» (Dan 9,25, NKJV), og til slutt som «Mikael ... den store fyrsten» (Dan 12,1). Så vi bør også identifisere Mikael som Kristus.

Alle tekstene fra GT vi har sett på hittil (Job 19,25–27; Sal 49,16; 71,20; Jes 26,19), taler om rettferdige menneskers oppstandelse. Men Dan 12 taler om en oppstandelse av både rettferdige og urettferdige. Når Mikael står frem, skal mange av dem som sover i jorden, våkne, noen til evig liv, andre til spott og evig avsky (Dan 12,2).

Mange mener dette verset taler om en spesiell oppstandelse av visse mennesker, både trofaste og utro, ved Kristi gjenkomst.

«Gravene åpner seg, 'og mange av dem som sover i, jorden, skal våkne opp, noen til evig liv, andre til skam og evig avsky'. Alle som er døde i troen på den tredje engels budskap, står herliggjort opp fra graven for å høre Guds fredspakt med dem som har tatt vare på hans lov. 'Også de som har gjennomført ham,»⁶ de som håntet og spottet Kristus i hans døds kamp, og de som gikk hardest ut mot hans sannhet og hans folk, vekkes til live og får se ham i hans herlighet og er vitne til den heder han viser dem som har vært tro.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 136-137.

TIL ETTERTANKE

Les «Glimt av en ny verden» i *Alfa og Omega*, bind 3, side 391–396.

Moderne vitenskap lærer at all materie er sammensatt av atomer, som igjen består av to mindre partikler, kvarker og leptoner, byggesteinene i all fysisk virkelighet. Så hvis den fysiske verden i sin kjerne er kvarker og leptoner, kunne ikke Gud bare rekonfigurere kvarkene og leptonene når tiden kommer til å vekke oss? Ateisten Bertrand Russell gjorde narr av oppstandelsen og spurte hva som skjer med dem som kannibalene har spist, siden kroppene deres nå er en del av kannibalenes kropp, og hvem får hva i oppstandelsen? Men sett nå at Gud ganske enkelt tar kvarker og leptoner, byggesteinene i tilværelsen, og basert på informasjonen han har om hver enkelt av oss, rekonstruerer oss fra disse kvarkene og leptonene og oppover? Han behøver ikke originaldelene. Eller han kunne tale nye kvarker og leptoner på plass og bruke dem. Uansett hvordan han gjør det, kan Gud, som skapte universet, gjen-skape oss, og det lover han å gjøre ved de dødes oppstandelse.

«Livgiveren vil kalle frem sine som han har gjenløst i den første oppstandelse, og frem til den timen da den siste basun vil lyde og den store hæren kommer frem i evig seier, skal hver troende som sover, være trygt forvart og bevoktet som en dyrebar juvel, som Gud kjenner ved navn. Ved Frelserens kraft som bodde i dem mens de levde, og fordi de fikk del i guddommelig natur, blir de ført frem fra de døde.»
– *SDA Bible Commentary*, bind 4, side 1143.

Spørsmål til samtale

1. Det finnes ca. 2 billioner galakser, og hver av dem har milliarder av stjerner. Og noen av disse stjernene har planeter i bane rundt seg, akkurat som planetene i vårt solsystem går i bane rundt solen. Tenk nå på Guds utrolige kraft, han som ikke bare skapte alle disse stjernene, men som opprettholder dem og kjenner dem ved navn (Sal 147,4). Dette beviser ikke at Gud kan eller vil vekke de døde, men hvordan viser det oss den kraften han har, og hvorfor noe slikt som oppstandelsen ikke er utenfor hans makt?
2. Hebr 11 fremhever trofastheten og forventningen hos mange av Bibelens såkalte «troshelter». Hvordan kan dette kapitlet berike vår forståelse av håpet som folk i GT hadde, allerede før Jesu oppstandelse?

22. oktober

RANET OG VELSIGNET

Richard, New Zealand

Det begynte med at tre tenåringer brøt seg inn hos Richard i Whangarei helt nord i New Zealand. 81-åringen sov tungt da en av dem klatret inn gjennom vinduet på soverommet, passerte sengen hans og gikk og åpnet hoveddøren for de andre. Richard våkner alltid for den minste lyd, men den natten sov han mens to 16-åringer og en 14-åring ransakte huset. Så våknet han og gikk på do. Han merket ikke guttene og lå og sov igjen da guttene hoppet inn i bilen i garasjen hans og kjørte av sted.

En nabo hadde hørt spetakkelet og banket på hos Richard. Omsider våknet han. «Vet du at bilen din er stjålet?» spurte naboen. Richard ble mer lettet enn sint da han så den tomme garasjen. Gud hadde beskyttet ham.

20 minutter senere kom politiet. De hadde funnet bilen med nøklene i og hadde brukt hunder til å finne synderne tre km unna. Richard fikk tilbake tingene sine, også innholdet i pengepungen. Men det var ikke alt. Richard fikk tre møter med ungdommene som en del av straffen deres. Alle bodde hos enten besteforeldre eller en tante. Richard ble rørt da de kom og ba om unnskyldning. «Jeg tilgir dere, og jeg håper dere har lært av det. Og jeg vil ikke ha noen godtgjørelse.»

Men guttene gjorde opp for seg. En av dem ordnet fortauet foran huset hans. En annen dag kom en politimann med 500 dollar. «Jeg vil ikke ha penger,» sa Richard. Men betjenten forklarte at det var koha fra en av guttene og hans bestefar, en gave etter maori-skikken. Richard skrev et langt takkebrev og roste bestefaren for den gode oppdragelsen han ga gutten.

Etter tre møter ble guttenes synderegister strøket. Richard, som var blitt adventist kort tid før ranet, sa at opplevelsen hadde styrket troen. Det var et mirakel at han ikke hadde hørt inntrenge. Han har dårlig hjerte og hadde et infarkt to år tidligere. «Jeg merker alt om natten,» sa han. «Gud var der i all sin herlighet og kjærlighet, for hvis jeg hadde sett noen ved fotenden av sengen, ville jeg ha friket helt ut.»

Takk for deres offer 13. sabbat dette kvartalet som vil hjelpe gutter og jenter i New Zealand og hele Sør-Stillehavet-divisjonen å bli bedre kjent med Jesus via tegnefilmer som er bygget på Veien til Kristus og andre Ellen White-bøker.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Oppstandelser før korset

Bakgrunnsstoff

Jud 9; Luk 9,28–36; 1 Kong 17,8–24; Luk 7,11–17; Mark 5,35–43; Joh 11,1–44.

Minnevers

Jesus sier til henne: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?» (Joh 11,25.26).

Vi har sett på gammeltestamentlige henvisninger til oppstandelsen som i stor grad var basert på personlige forventninger (Job 19,25–27; Hebr 11,17–19; Sal 49,16; 71,20) og på fremtidige løfter (Dan 12,1.2.13). Men vi leser også om mennesker som ble reist opp fra de døde.

Den første var Moses (Jud 9; Luk 9,28–36). Sønnen til enken i Sarepta (1 Kong 17,8–24) og Sjunem-kvinnens sønn (2 Kong 4,18–37) sto også opp. Jesus reiste sønnen til enken i Nain (Luk 7,11–17), Jairus' datter (Luk 8,40–56) og Lasarus (Joh 11) fra de døde. Bortsett fra Moses døde alle igjen. Disse tilfellene bekrefter også Bibels lære om at de døde er bevisstløse (Job 3,11–13; Sal 115,17; 146,4; Fork 9,5.10). Ingen av dem omtaler opplevelser etter (i) døden.

Denne uken vil vi se nærmere på oppstandelsene som skjedde før Kristi død og oppstandelse.

MOSES' OPPSTANDELSE

Les Jud 9 og Luk 9,28–36. Hvilke bevis gir tekstene for Moses' kroppslige oppstandelse?

Noen av de greske kirkefedrene i Alexandria hevdet at da Moses døde, så man to Moseser: en levende i ånden, en annen død i kroppen; en Moses steg opp til himmelen sammen med engler, den andre ble begravet på jorden (se Origenes' homilier over Jos 2.1; Klemens av Alexandria: *Stromata* 6.15.) Dette skillet mellom sjelens himmelfart og kroppens begravelse kan gi mening for dem som tror på den greske tanken om en udødelig sjel, men ideen finnes ikke i Bibelen. Jud 9 bekrefter Bibelens lære om at Moses' kropp sto opp, fordi striden handlet om «kroppen til Moses» og ikke om noen sjel.

5 Mos 34,5–7 sier at Moses døde 120 år gammel, og Herren begravde ham på et ukjent sted i en dal i Moab. Men Moses ble ikke lenge i graven. «Sammen med de englene som hadde gravlagt ham, kom Jesus selv fra himmelen og vekket ham opp av dødens søvn ... Nå skulle Kristus for første gang gi liv til en død. Idet livets fyrste og de lysende englene nærmet seg graven, var Satan redd for å miste sitt herrevelde ... Kristus nedlot seg ikke til å ta opp noen diskusjon med Satan. Men Kristus overlot alt til sin Far, idet han sa: «Måtte Herren straffe deg! ... Oppstandelsen var sikret for evig, og Satan måtte gi slipp på sitt bytte. De rettferdige som var døde, skulle leve igjen.» – *Alfa og Omega*, bind 2, side 74-75.

Vi får et bevis på Moses' oppstandelse i NT. Der dukket Moses opp sammen med profeten Elia, som var blitt tatt opp til himmelen uten å se døden (2 Kong 2,1–11). Moses og Elia snakket med Jesus (se Luk 9,28–36). «Med ett sto det to menn og snakket med ham; det var Moses og Elia. De viste seg i herlighet og talte om den utgangen livet hans skulle få, om det han skulle fullføre i Jerusalem» (Luk 9,30.31). Moses' tilstedeværelse var beviset på Kristi kommende seier over synd og død og er skildret på umiskjennelig vis. Det var Moses og Elia, ikke deres «ånder» (Elia hadde jo ikke sovnet inn), som viste seg for Jesus.

Moses fikk ikke komme inn i det jordiske Kanaan (5 Mos 34,1–4), men ble tatt inn i det himmelske Kanaan. Hva lærer dette om at Gud «kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår?» (Ef 3,20).

TO FRA GT

Les 1 Kong 17,8–24 og 2 Kong 4,18–37. Sammenlign de to oppstandelsene.

I Hebr 11 leser vi at ved tro fikk kvinner «tilbake sine døde; de hadde stått opp» (Hebr 11,35). Dette var tilfellet i de to oppstandelsene i tekstene for i dag.

Den første (se 1 Kong 17,8–24) kom under det store frafallet i Israel på kong Akabs tid. Da en stor tørke herjet landet, befalte Gud Elia å dra til Sarepta, utenfor Israel. Der møtte han en fattig fønikisk enke som var i ferd med å lage et siste måltid til seg selv og sønnen før de døde. Men de fikk leve takket være miraklet med melet og oljen, som ikke tok slutt før tørken var over. Noe senere ble sønnen hennes syk og døde. I fortvilelse bønnfalt moren Elia, som ropte til Herren. «Herren hørte Elias bønn. Og livet vendte tilbake til gutten; han ble levende igjen» (1 Kong 17,22).

Den andre oppstandelsen (se 2 Kong 4,18–37) fant sted i Sjunem, en liten landsby sør for Gilboa-fjellet. Elisja hadde hjulpet en fattig enke med å betale gjelden sin takket være miraklet med å fylle mange kar med olje (2 Kong 4,1–7). I Sjunem møtte han senere en gift kvinne som ikke hadde barn. Profeten sa at hun ville få en sønn, og det skjedde som forutsagt. Barnet vokste og var sunn og frisk, men en dag ble han syk og døde. Kvinnen dro til Karmelfjellet og ba Elisja bli med og se til sønnen. Elisja ba til Herren, og til slutt ble barnet levende igjen.

Disse kvinnene hadde ulik bakgrunn, men samme frelsende tro. Den fønikiske enken tok inn profeten Elia i en vanskelig tid da det ikke fantes noe trygt sted for ham i Israel. Kvinnen i Sjunem og mannen hennes bygde et eget rom der profeten Elisja kunne bo når han var på gjennomreise. Da de to barna døde, tydde de trofaste mødrene til Guds profeter og fikk gleden av å se barna deres vende tilbake til livet.

Dette er gode historier, men andre har ikke opplevd et slikt mirakel. Hva sier dette om hvor viktig løftet om oppstandelsen ved tidenes ende er?

SØNNEN TIL ENKEN I NAIN

Bibelen sier at Jesus «gikk omkring overalt og gjorde vel og helbredet alle som var underkuet av djevelen, for Gud var med ham» (Ap 10,38). Evangeliene er fulle av historier om at Jesus hjalp mennesker, og det var derfor mange jøder senere kom til å tro at Jesus var den lovede Messias.

«Det var hele landsbyer hvor sykdom og nød var forsvunnet fra hvert eneste hjem, fordi Jesus hadde vært der og helbredet de syke. Hans virksomhet vitnet om at han var salvet av Gud. Alle hans handlinger var uttrykk for kjærlighet, miskunnhet og medlidenhet. Han hadde medfølelse med menneskenes barn. Han tok på seg deres natur for å komme dem til hjelp i deres nød. De fattigste og mest uanselige var ikke redde for å gå til ham. Til og med småbarna følte seg tiltrukket av ham.» – *Veien til Kristus*, side 8-9.

Les Luk 7,11–17. Hva er forskjellen på det som skjedde i denne oppstandelsen og dem vi så på i går?

Under sin tid i Galilea helbredet Jesus de syke og drev ut onde ånder. En gang kom han til Nain da et begravelsesfølge gikk gjennom porten. I den åpne kista lå en enkes eneste sønn. Moren gråt utrøstelig. Full av medlidenhet sa Jesus til henne: «Gråt ikke!» Så gikk han bort og la hånden på båret. De som bar den, stanset, og han sa: «Du unge mann, jeg sier deg: Stå opp!» Da satte den døde seg opp og begynte å tale, og Jesus ga ham til moren» (Luk 7,13–15). Jesu nærvær endret hele scenen, og mange skjønte at ikke bare hadde noe forbløffende skjedd, men at en spesiell person (de kalte ham «en stor profet») var blant dem.

Både den fönikiske enken (1 Kong 17,8–24) og kvinnen i Sjunem (2 Kong 4,18–37) hadde bedt om hjelp – fra Elia og Elisja. Men enken i Nain ble hjulpet uten at hun ba om det. Så Gud bryr seg om oss selv når vi ikke er i stand til eller vi ikke føler oss verdige til å be om hjelp. Jesus bare så problemet og løste det.

Sann religion innebærer å ta vare på foreldreløse barn og enker (Jak 1,27). Vi kan åpenbart ikke gjøre de miraklene Jesus gjorde, men hvordan kan vi hjelpe dem rundt oss som har det vondt?

JAIRUS' DATTER

Oppstandelsene for Jesu død og oppstandelse var ikke begrenset til noen bestemt gruppe. Moses var kanskje den største lederen Guds folk hadde hatt (5 Mos 34,10–12). Men den fattige fønikiske enken var ikke engang israelitt (1 Kong 17,9). Kvinnen i Sjunem var fremtredende i samfunnet sitt (2 Kong 4,8). Enken i Nain hadde bare én sønn, som hun trolig var avhengig av (Luk 7,12). Jairus var derimot synagogeforstander, sannsynligvis i Kapernaum (Mark 5,22). Uavhengig av kulturell bakgrunn og sosial status ble alle velsignet av Guds livgivende kraft.

Les Mark 5,21–24.35–43. Hva kan Kristi ord lære oss om døden: «Barnet er ikke dødt, hun sover»? (Mark 5,39).

Jairus' 12 år gamle datter lå dødssyk hjemme. Så han gikk til Jesus og ba ham komme og legge sine helbredende hender på henne. Men før de nådde frem, fikk de den triste nyheten: «Din datter er død. Hvorfor bryr du mesteren lenger?» (Mark 5,35). Da sa Jesus til den sørgende faren: «Frykt ikke, bare tro!» (Mark 5,36). Alt faren kunne gjøre, var å stole på Guds inngripen.

Da Jesus kom til huset, sa han til dem som var samlet der: «Hvorfor støyer og gråter dere? Barnet er ikke dødt; hun sover» (Mark 5,39). De lo av ham fordi (1) de visste at hun var død, og (2) de skjønnte ikke betydningen av hans ord. «Den trøstende metaforen der 'søvn' står for 'død', ser ut til å ha vært Kristi foretrukne måte å vise til denne opplevelsen på (Matt 9,24; Luk 8,52; se kommentaren om Joh 11,11–15). Døden er en søvn, men det er en dyp søvn som bare den store livgiveren kan vekke oss fra, for bare han har nøklene til graven (se Åp 1,18; jf. Joh 3,16; Rom 6,23).» – *SDA Bible Commentary*, bind 5, side 609.

Etter at jenta sto opp, ble de som så det, «helt ute av seg av undring» (Mark 5,42). Det er ikke rart. For døden er jo endelig, absolutt og kan ikke reverseres. Det må ha vært fantastisk å få se noe slikt med egne øyne.

Jesu ord: «Frykt ikke, bare tro!» (Mark 5,36), er fortsatt relevante i dag. Hvordan kan vi lære å gjøre det, også midt i fryktelige situasjoner, da det er som viktigst å bevare troen?

LASARUS

Les Joh 11,1–44. Hvordan ble Jesus «herliggjort» av Lasarus' sykdom og død (Joh 11,4)?

Også her bruker Jesus metaforen om søvn når han snakker om døden. «Vår venn Lasarus er sovnet, men jeg går og vekker ham» (Joh 11,11). Noen trodde han snakket om bokstavelig søvn (Joh 11,11–13), så Jesus sa rett ut hva han mente: «Lasarus er død» (Joh 11,12–14). Da Jesus kom frem til Betania, hadde Lasarus allerede vært død i fire dager. Liket var i ferd med å råtne (Joh 11,17.39). Når en kropp er brutt ned så den lukter, er det ingen tvil: personen er død.

Så da Jesus sa til Marta: «Din bror skal stå opp» (Joh 11,23), bekreftet hun sin tro på oppstandelsen. Men Jesus sa: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?» (Joh 11,23–26). Og Jesus la til: «Hvis du tror, skal du se Guds herlighet» (Joh 11,40). Marta trodde, og hun så Guds herlighet i sin brors oppstandelse.

Bibelen sier at ved Guds ord ble livet skapt (1 Mos 1,20-30; Sal 33,6), og ved hans ord kan livet gjenskapes, som i tilfellet med Lasarus. Etter en kort bønn sa Jesus: «Lasarus, kom ut!» (Joh 11,43). Der og da fikk disse menneskene se Guds livgivende kraft, den samme kraften som talte verden på plass og som skal kalle de døde tilbake til livet i oppstandelsen.

Ved å vekke opp Lasarus viste Jesus at han hadde makt til å seire over døden, og hvilken større manifestasjon av Guds herlighet kan vel dødelige forestille seg?

Les Joh 11,25.26. I den ene linjen snakker Jesus om at troende dør, og i den neste om at de troende aldri dør. Hva lærer Jesus her, og hvorfor er det viktig å forstå at døden er en ubevisst søvn for å kunne forstå Kristi ord? Og hvorfor gir hans ord oss håp?

TIL ETTERTANKE

Les «Gravferd uten følge» i *Alfa og Omega*, bind 2, side 68–76; «Farefullt oppdrag» i bind 3, side 36–44; «En fredsprofet» side 101–106; «Offiseren i Kapernaum» i bind 4, side 269–274; «Gnisten som utløser guddommakt» side 295–299; «Makt over død og grav» i bind 5, side 79–91.

«I Kristus er selve kilden til liv; han har ikke lånt det, ikke fått det. ‘Den som har Sønnen, eier livet.’ 1 Joh 5,12. Kristi guddom er den troendes sikkerhet for selv å oppnå evig liv. Jesus sa: ‘Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?’ Kristus ser her [i Joh 11,25.26] frem til sitt annet komme. Da skal de rettferdige døde stå opp uforgjengelige, og de rettferdige som lever, skal bli forvandlet og tatt til himmelen uten å se døden. Det mirakel som Kristus var i ferd med å utføre ved å reise Lasarus opp fra de døde, ville være et symbol på de rettferdige dødes oppstandelse. Ved sitt ord og sine gjerninger erklærte han at han selv var oppstandelsens herre. Han som selv snart skulle dø på korset, stod der som gravens seierherre med dødens nøkler og hevdet sin rett og makt til å gi evig liv.» – *Alfa og Omega*, bind 5, side 85-86.

Spørsmål til samtale

1. Mange døde mens Elia og Elisja var profeter, og mens Jesus virket på jorden. Bare noen få ble vakt opp fra de døde (se Luk 4,24–27). Tenk på hvordan de døde opplever døden, enten de ble vekket til live en gang i fortiden eller de blir vekket ved Jesu gjenkomst. Hvilken forskjell gjør det når det gjelder opplevelsen av døden?
2. Mange forfattere har skrevet om hvor fåfengt et liv som ender med døden, er. Alle dør, enten de er mennesker, kyllinger, bevere, østers osv. Men for oss mennesker er det verre enn for dyrene, for vi vet at vi skal dø (se Fork 9,5). Kyllinger, bevere og østers vet ikke det. Hvorfor er løftet om oppstandelsen så viktig for oss?
3. Hvorfor trenger man en oppstandelse ved tidenes ende hvis man tror sjelen er udødelig og at de døde, spesielt de rettferdige døde, lever videre i himmelen etter døden?
4. Hvis noen ringer og spør «Er Anny der», svarer du kanskje: «Ja, men hun sover.» Men hvis noen ringer og spør: «Er Anny der?», vil du ikke svare: «Ja, men hun er død.» Hvorfor ikke? Hva sier dette om dødens natur?

29. oktober

BØNNER, PLANTER OG EN PANDEMI

Emmy, Australia

Emmy og familien holdt på å bli hjemløse da hennes mann Jonathan fikk jobben redusert til deltid i Melbourne under en nedstengning på grunn av korona. Men som nye adventister hadde de tro, og hun ba om en jobb så hun kunne forsørge familien.

Hun kunne ikke kjøre bil, og arbeidsmarkedet var veldig stramt. Mens hun ba, hygget hun seg med å dyrke sukkulenter (saftplanter). Hun satte bilder på Facebook og ble med i en gruppe der de dyrket sukkulenter. En dag så hun en video som en planteskole hadde lastet opp. «Jeg skulle ønske jeg kunne arbeide sammen med dere. Jeg elsker sukkulenter», skrev hun under videoen. «Hvor bor du?» kom svaret. Hun fortalte det og ble bedt om å ringe sjefen. De avtalte et møte kl. 16.30 samme dag.

Emmy var glad. Planteskolen lå i gangavstand hjemmefra. Men for sikkerhets skyld ba hun Gud om å stoppe det hele hvis det ikke var hans plan. Hun gikk hjemmefra kl. 13.30 og var der en halv time senere, altfor tidlig, så hun prøvde å gjemme seg i buskene, men bestyreren så henne. «Er du Emmy», spurte han.

Da hun nikket, ba han henne med inn på kontoret og forklarte hva de drev med. Hun fikk hilse på de ansatte, og da sjefen så hvor ivrig hun var, fikk hun jobb på flekken.

Emmy var glad. Tenk at en kommentar på Facebook kunne føre til at de fikk beholde huset! Hun lærte fort, og hun elsket det varierte arbeidet. Hun fikk også ta med stiklinger hjem så hun kunne starte sin egen samling. Tiden fløy. Gud hadde virkelig hørt hennes bønner. Trodde hun.

Da lønningsdagen kom, fikk hun ingenting da de andre fikk sine lønninger. Hun fikk vite at det var fordi hun hadde tatt med stiklinger hjem.

Da hun kom hjem, sa Jonathan at de skulle legge det frem for Gud. Det gjorde de hele helgen. Mandag morgen fikk hun en behagelig overraskelse. Før hun rakk å si noe, kom sjefens kone bort til henne med en flott kake og en beklagelse. Hun sa det hadde skjedd en stor misforståelse og at hun ville få full lønn.

Gud hadde igjen hørt hennes bønner. Familien klarte å beholde huset gjennom pandemien.

Takk for at du planlegger et godt offer 13. sabbat, så det håpet Emmy har til Jesus, kan utbres i Australia og hele divisjonen.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Han døde for oss

Bakgrunnsstoff

Åp 13,8; Matt 17,22.23; Mark 9,30–32; Joh 19,1–30; Rom 6,23; 1 Kor 1,18–24.

Minnevers

Og slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv (Joh 3,14.15).

Det sies at døden og skatten kan vi ikke unngå. Det er ikke helt sant. Folk kan unngå skatt, men ikke døden. De kan kanskje utsette døden noen år, men før eller siden kommer den likevel. Og fordi vi vet at de døde, både de rettferdige og de ugudelige, først havner på samme sted, betyr oppstandelseshåpet alt for oss. Paulus sa det slik: Uten dette håpet, er også «også de forlagt som har sovnet inn i Kristus» (1 Kor 15,18), og det høres jo merkelig ut hvis de som «er sovnet inn i Kristus,» rusler rundt i Guds himmel.

Kristi oppstandelse er viktig for vår tro, for i hans oppstandelse har vi garantien for vår egen. Men før Kristus ble oppreist fra de døde, måtte han dø. Derfor ba han i Getsemane: «Nå er min sjel fylt av angst. Men skal jeg så si: Far, frels meg fra denne timen? Nei, til denne timen skulle jeg komme» (Joh 12,27). Og hensikten var at han skulle dø.

Denne uken vil vi se på Kristi død og hva det betyr for løftet om evig liv.

FRA VERDENS GRUNNVOLL BLE LAGT

Les Åp 13,8; Apg 2,23 og 1 Pet 1,19.20. Hvordan kunne Kristus betraktes som drept «fra verdens grunnvoll ble lagt»?

«Og alle som bor på jorden, skal tilbe dyret, hver den som fra verdens grunnvoll ble lagt, ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok hos Lammet som ble slaktet» (Åp 13,8). Det sies at Kristus ble drept «fra verdens grunnvoll ble lagt». Dette er selvsagt symbolikk (Åpenbaringen er full av symboler), for Kristus ble ikke korsfestet før lenge etter jordens skapelse. Det teksten sier, er at frelsesplanen var på plass før verden ble skapt. Og Jesus, Guds lam og hans død på korset sto sentralt i den planen.

Les Tit 1,2. Hva sier verset om hvor lenge frelsesplanen, som dreide seg om Kristi død, hadde vært på plass?

«Planen om å gjenløse oss var ikke en ettertanke, en plan som ble utarbeidet etter Adams fall ... Den var en utfoldelse av de prinsipper som fra evighet av var grunnvollen for Guds styresett.» – *Alfa og Omega*, bind 4, side 13.

Denne planen ble først åpenbart for Adam og Eva i Edens hage (1 Mos 3,15.21), og den ble gjenspeilet av hvert blodoffer i hele GT. For eksempel da Gud testet Abrahams tro, sørget han for en vær som skulle ofres i stedet for Isak (1 Mos 22,11–13). Den symboliserte Kristi sonoffers stedfortredende natur.

Sentralt i frelsesplanen er Jesu stedfortredende død, i århundrer symbolisert som Guds lam, som bærer bort verdens synd» (Joh 1,29).

Dyreofringer er grusomme og blodige. Men hvorfor er dette grusomme og blodige nettopp poenget, siden det lærer oss om Kristi død i vårt sted og syndens grusomme pris?

ET FORORD TIL KORSET

Hvordan reagerte disiplene på Jesu forutsigelser om sin lidelse og død, og hva sier deres reaksjoner om faren ved å misforstå Skriften?

Matt 16,21–23 _____

_____

Matt 17,22.23; Mark 9,30–32; Luk 9,44.45 _____

_____

Luk 18,31–34 _____

_____

Jesus ble født for å dø, og han levde for å dø. Hvert skritt han tok, førte ham nærmere hans store sonoffer på Golgata kors. Han var seg sin misjon fullt bevisst og lot ingen distrahere ham fra det. I realiteten var «hele hans liv et forord til hans død på korset.» – *Fundamentals of Christian Education*, side 382.

I sitt siste år talte Jesus stadig tydeligere om sin forestående død. Men det virket som de verken kunne eller ville godta realiteten i hans uttalelser. Med sine falske forestillinger om Messias, var det siste de hadde forventet at Jesus skulle dø. Kort sagt, deres falske teologi påførte dem unødig smerte og lidelse.

«Og slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv» (Joh 3,14.15). Da han var i Cæsarea Filippi, fortalte Jesus disiplene at han måtte «dra til Jerusalem, og at de eldste, overprestene og de skriftlærde skulle la ham lide mye. Han skulle bli slått i hjel, og den tredje dagen skulle han reises opp» (Matt 16,21). Da han gikk privat gjennom Galilea (Mark 9,30–32) og under sin siste reise til Jerusalem (Luk 18,31–34), talte Jesus igjen om sin død og oppstandelse. De hørte ikke etter, for det var ikke det de ville høre. Vi har lett for å gjøre det samme.

Guds utvalgte folk hadde feilaktige oppfatninger om Messias' første komme. Hvilke falske oppfatninger verserer om Jesu annet komme i vår tid?

_____

«DET ER FULLBRAKT!»

Les Joh 19,1–30. Hva er det avgjørende budskapet til oss i Jesu ord: «Det er fullbrakt»?

Nå hadde den avgjørende stund kommet for Kristus, for menneskeheten og for hele universet. I dyp smerte kjempet han mot mørkets makter. Langsomt tok han veien gjennom Getsemane, de urettferdige forhørene og opp til Golgata. Onde engler prøvde å overvinne ham. Mens Jesus hang på korset, hånet øversteprestene, de skriftlærde og de eldste ham og sa: «Andre har han frelst, men seg selv kan han ikke frelse. Han er jo Israels konge; nå kan han stige ned av korset, så skal vi tro på ham!» (Matt 27,42).

Kunne Kristus ha kommet ned fra korset og reddet seg selv? Ja, han kunne det, men han ville det ikke. Hans kjærlighet til menneskeheten, også disse spotterne, til-lot ham ikke å gi opp. Ja, «spotterne var blant dem som han døde for å redde; og han kunne ikke komme ned fra korset og frelse seg selv, for han ble holdt fast, ikke av nagler, men av sin vilje til å frelse dem.» – Alfred Plummer: *An Exegetical Commentary on the Gospel According to S. Matthew* (London: Elliot Stock, 1910), side 397.

I Kristi lidelser var Jesus i ferd med å beseire Satans rike, selv om det var Satan som hadde satt i gang de begivenhetene som førte til korset, deriblant Judas' svik (Joh 6,70; Joh 13,2.27). «På en måte som evangelisten ikke prøver å beskrive, er Jesu død både en Satans handling og en handling der Jesus vinner seieren over Satan.» – George E. Ladd: *A Theology of the New Testament*, rev. utg. (Cambridge, Storbritannia; Lutterworth Press, 1994), side 192.

Kristus ropte fra korset: «Det er fullbrakt» (Joh 19,30) og antydnet ikke bare at hans smerte var overstått, men fremfor alt at han hadde vunnet den store kosmisk-historiske kampen mot Satan og hans onde krefter. «Hele himmelen jublet over Frelserens seier. Satan var overvunnet, og han visste at hans rike var tapt.» – *Alfa og Omega*, bind 5, side 313.

Det er vanskelig å forstå denne fantastiske kontrasten: i sin fullstendige ydmykelse hadde Guds Sønn vunnet den største og mest strålende seieren for oss og for universet.

Tenk på hvor fryktelig synden må være når Kristus måtte dø for å sone for den. Hva burde dette si oss om hvor unyttige våre gjerninger er for å oppnå fortjeneste hos Gud? For hva kan vi gjøre for å legge noe til det Kristus allerede har gjort for oss? Del dine tanker med gruppen på sabbaten.

HAN DØDE FOR OSS

Les Joh 3,14–18 og Rom 6,23. Hva sier disse versene at Kristi død har utrettet for oss?

Da Jesus kom til elven Jordan for å bli døpt, hadde døperen Johannes ropt: «Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd!» (Joh 1,29). Denne uttalelsen bekreftet at Kristus var det motbilledlige Guds lam som alle slike ofringer i GT pekte på.

Men dyreofringer kunne ikke ta bort synder av seg selv (Hebr 10,4). De ga kun betinget tilgivelse i kraft av Kristi fremtidige offer på korset. «Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett» (1 Joh 1,9).

Les Joh 3,16.17. Hvilket håp kan vi hente fra disse versene, spesielt når vi med rette føler at vi fortjener å bli fordømt for noe vi har gjort?

Tenk hva alt dette betyr: Jesus skapte verdensaltet (Joh 1,1–3), men ofret seg selv for hver enkelt av oss, et syndoffer for at vi ikke skal behøve å bli fordømt for det vi med rette kunne bli dømt for. Dette er evangeliets store løfte.

Jesus Kristus erklærte at «så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne» for å dø for oss (Joh 3,16). Men vi bør aldri glemme at Kristus ofret seg selv frivillig på våre vegne (Hebr 9,14). Luther omtalte korset som «alteret der han [Kristus], fortært av ilden fra den grenseløse kjærligheten som brant i hans hjerte, frambrakte det levende og hellige offer som var hans legeme og blod til Faderen med inderlig forbønn, høye rop og hete, engstelige tårer (Hebr 5,7).» – *Luther's Works*, vol. 13 (St. Louis, MO: Concordia Publishing House, 1956), side 319. Kristus døde en gang for alle (Hebr 10,10) og en gang for alltid (Hebr 10,12), for hans offer er mer enn tilstrekkelig og mister aldri sin kraft.

Men mer enn det: «Om det så var bare en eneste sjel som ville ta imot hans evangelium om nåde, så ville Kristus for å frelse denne ene ha valgt et liv med slit og ydmykelse og en skamfull død.» – *Helse og livsglede*, side 98-99.

Les Joh 3,16 om igjen, og erstatt ordene «verden» og «hver den» med ditt eget navn. Hvordan kan du gjøre dette løftet til ditt, spesielt når du blir fristet til å synde?

KORSETS BETYDNING

Les 1 Kor 1,18–24. Hva sier Paulus om korset, og hva er motsetningen med «verdens visdom»? Hvorfor er budskapet om korset så viktig i dag, når «materialisme» (ideen om at all virkelighet bare er materiell, som innebærer at det ikke finnes noen Gud eller noe overnaturlig) dominerer «verdens visdom»?

Kristi kors er selve sentrum for frelseshistorien. «Evigheten kan aldri fatte dybden av den kjærligheten som åpenbares i korset på Golgata. Det var der Kristi uendelige kjærlighet og Satans uendelige egoisme sto ansikt til ansikt.» – Stephen N. Haskell: *The Cross and Its Shadow* (South Lancaster, MA: Bible Training School, 1914).

Mens Kristus ydmykt ofret seg selv som en løsepenge for menneskeslekten, omsluttet Satan ham med selvisk lidelse og pine. Kristus døde ikke bare den naturlige død som ethvert menneske må gjennom. Han døde den annen død, slik at alle som tar imot ham, skal slippe å oppleve det selv.

Det er flere sider ved korsets betydning som vi bør huske. For det første er korset den største åpenbaringen av Guds rettferd mot synd (Rom 3,21–26). For det andre er korset den høyeste åpenbaringen av Guds kjærlighet til syndere (Rom 5,8). For det tredje er korset den store kraftkilden til å bryte syndens lenker (Rom 6,22.23; 1 Kor 1,17–24). For det fjerde er korset vårt eneste håp om evig liv (Fil 3,9–11; Joh 3,14–16; 1 Joh 5,11.12). Og for det femte er korset den eneste motgiften mot et fremtidig opprør i universet (Åp 7,13–17; 22,3).

«Verdens visdom» kan ikke oppdage noen av disse sannhetene om korset. Nei, den gang som nå er forkynnelsen av korset «dårskap» for verdens visdom, som ofte ikke engang erkjenner den mest åpenbare sannheten av alle: at det finnes en skaper (se Rom 1,18–20).

Det greske ordet for «dårskap» er knyttet til det engelske ordet *moron* (idiot); det vil si at forkynnelsen av korset er «idiotisk» i for «verdens visdom». Verdens visdom kan ikke kjenne Jesus eller den frelsen som han tilbyr oss i sin død for oss på korset.

Uansett hvilken verdi en viss «verdens visdom» kan tilby: Hvorfor må vi aldri la den forstyrre det vi tror om Jesus og det håpet vi blir tilbudt i «den dårskapen som vi forkynner?» (1 Kor 1,21).

TIL ETTERTANKE

Les «Getsemane» i *Alfa og Omega*, bind 5, side 234–247; «Golgata», samme, side 295–312; «Omvendelse» i *Veien til Kristus*, side 23–40.

«Jeg så at hele himmelen er interessert i vår frelse, og skal vi da være likegyldige? Skal vi være likeglade, som om det ikke gjør noe om vi blir frelst eller går fortaapt? Skal vi ignorere det offeret som er brakt for oss? Noen har gjort det. De har lekt med nåden, og Gud misliker det. Guds Ånd vil ikke alltid la seg bedrøve. Den vil dra sin vei hvis vi gjør den sorg litt lenger. Etter alt har blitt gjort som Gud kan gjøre for å frelse mennesker, hvis de viser ved sitt liv at de forakter den barmhjertighet Jesus tilbyr, vil døden bli deres del, og den vil være dyrt kjøpt. Det vil bli en fryktelig død, for de vil måtte føle den smerten som Kristus følte på korset for å skaffe den gjensløsningen som de har avvist. Og da vil de skjønne hva de har gått glipp av – evig liv og en udødelig arv. Det store offeret som er brakt for å redde sjeler, viser hva de er verdt. Når den dyrebare sjelen en gang er tapt, er den tapt for alltid.» – *Testimonies for the Church*, bind 1, side 124.

Spørsmål til samtale

1. Hebr 10,4 sier: «For blodet av okser og bukker kan umulig ta bort synder.» Så hvordan ble mennesker frelst i gammeltestamentlig tid? Hvordan kan sammenligningen med et kredittkort – som du bruker til å foreta betalinger, men senere må betale kredittkortregningen – hjelpe oss å forstå dette bedre?
2. Les 2 Kor 5,18–21. Hvorfor blir ikke alle frelst hvis Kristus døde for hele verdens synd? Hvorfor spiller det personlige valg en avgjørende rolle for hvem som blir frelst av korset og hvem som vil gå fortaapt til tross for det store offeret på deres vegne?
3. Hva er noen ting som «verdslig visdom» lærer, men som er «dårskap» for Gud? Hva med tanken om at all den utrolige design og skjønnhet i verden kun er en tilfeldighet? Eller at universet oppsto av absolutt ingenting? Hvilke andre eksempler kan du komme på?
4. Tenk på det siste spørsmålet i tirsdagens avsnitt. Hva er det ved korset og det som skjedde der som gjør tanken om frelse ved gjerninger så fåfengt, så feilaktig og så i strid med frelsesplanen?

5. november

SULTEN PÅ JESUS

Peter, Australia

Da Peter var sju år, ble han påkjørt og lå i koma et halvt år. Bestemoren var redd for hans frelse, så den bevisstløse gutten ble barnedøpt ved at presten sprinklet vann på ham.

Da Peter våknet, måtte han lære mye forfra, som det å spise og gå på do. Det var vanskelig å lese og forstå det folk sa. De neste åtte årene strevde han med å lære.

Det hendte bestemor tok ham med i kirken. Peter trivdes der. Han tørstet etter Gud og startet sin åndelige reise. Da han var 16, begynte han å gå i bestemors kirke fem ganger hver helg: lørdag kveld, tre ganger søndag formiddag og en gang søndag kveld.

Peter gikk mye i kirken det neste tiåret. Han ble gift og fikk to døtre. Han arbeidet som finansnekker da han fikk høre om Adventistkirken av en kunde som var adventist.

Tiden gikk, og Peter flyttet til et hus som lå i samme gate som en adventistkirke i Brisbane. En sabbats morgen da han så folk komme til kirken, bestemte han seg for å undersøke stedet.

Medlemmene overraste Peter med vennskap. Han ble med til sabbatsskoleklassen og fant nye venner. Etter møtet ville noen kjøre ham hjem. Peter fortsatte å gå i kirken. «Folk der var vennlige. Det var noe av det som fikk meg til å fortsette å gå der.»

Peter studerte Bibelen sammen med pastoren. Han følte at hans hunger etter rettferdighet ble mettet. Jesus fylte alle hans behov. Han bestemte seg for å overgi seg til Jesus i dåpen ved neddykking. Under sin første dåp hadde han vært i koma. Nå ville han bli døpt av eget valg.

En sabbat i 2021 klappet medlemmene av Caboolture adventistkirke spontant da deres venn Peter kom opp av dåpens vann. Hans åndelige reise hadde funnet en vakker avslutning og en like herlig begynnelse.

Jesus sier at de som hungre og tørster etter rettferdighet, skal mettes. (Matteus 5,6).

Takk for at du planlegger et rundhåndet offer 13. sabbat, så den gleden Peter har funnet i Jesus, kan bli spredt til hele Australia og resten av divisjonen.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Kristi seier over døden

Bakgrunnsstoff

Matt 27,62–66; 27,51–53; Joh 20,11–29; 10,17.18; 1 Kor 15,5–8.

Minnevers

Da jeg så ham, falt jeg som død ned for føttene hans. Men han la sin høyre hånd på meg og sa: «Frykt ikke! Jeg er den første og den siste og den levende. Jeg var død, men se, jeg lever i all evighet, og jeg har nøklene til døden og dødsriket» (Åp 1,17.18).

Jesu oppstandelse står sentralt i kristentroen. Paulus understreket dette da han skrev: «For hvis døde ikke står opp, er jo heller ikke Kristus stått opp. Men hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder. Da er også de fortapt som har sovnet inn i Kristus.» (1 Kor 15,16–18). Vi skal se nærmere på dette neste uke.

Paulus la stor vekt på Kristi død – «For jeg hadde bestemt at jeg ikke ville vite av noe annet hos dere enn Jesus Kristus og ham korsfestet» (1 Kor 2,2) – men det er til ingen nytte uten hans oppstandelse. Så avgjørende er altså Jesu oppstandelse for hele kristentroen og frelsesplanen.

Men det er vanskelig å forstå hvorfor Kristi oppstandelse og dermed også vår oppstandelse er så viktig hvis de døde i Kristus allerede nyter himmelens gleder når de har «gått hjem for å være med Herren».

Denne uken vil vi se på Kristi oppstandelse og alle de overbevisende grunnene han ga oss for å tro på den.

EN FORSEGLET GRAV

Kristi misjon så ut til å ha endt (og mislyktes) med hans død på korset. Satan klarte å få Judas til å svikte frelseren (Luk 22,3.4; Joh 13,26.27) og øversteprestene og de eldste til å forlange hans død (Matt 26,59; Matt 27,20). Etter at Jesus ble arrestert, «forlot alle disiplene ham og flyktet» (Matt 26,56), og Peter fornektet ham tre ganger (Matt 26,69–75). Nå lå Jesus i en grav hugget ut av klippen, stengt inne bak en stor og forseglet stein som ble vokter av romerske soldater (Matt 27,57–66) og overvåket av usynlige demoniske krefter. «Hvis det hadde vært mulig, ville han [Satan] ha holdt Kristus innestengt i graven.» – *Manuscript Releases*, bind 12, side 412.

Kristus hadde ikke bare forutsagt sin død på korset, men også sin oppstandelse. Ved å bruke Østens inkluderende talemåte – der en del av en dag står for en hel dag – nevnte Jesus at «slik profeten Jona var i buken på den store fisken i tre dager og tre netter, slik skal Menneskesønnen være i jordens dyp i tre dager og tre netter» (Matt 12,39.40). Ved andre anledninger understreket Jesus at han ville bli drept, men på den tredje dagen ville han stå opp igjen (Matt 16,21; Matt 17,22.23; Matt 20,17–19). Øversteprestene og fariseerne kjente til disse uttalelsene og iverksatte tiltak for å forhindre at han sto opp igjen.

Les Matt 27,62–66. Hvordan bidro disse handlingene bare til at verden fikk flere bevis for Jesu oppstandelse?

Alle sikkerhetstiltakene for å holde Jesus i graven gjorde bare hans seier over døden og ondskapens herskere enda tydeligere.

Disse mennene hadde sikkert også hørt om Jesu mirakler; noen av dem hadde de også sett. Og likevel tror de at en vakt over graven kunne stoppe ham, han som hadde vært i stand til å gjøre så mange mirakler?

Og så å sette vakt ved graven i tilfelle hva? Disiplene kunne stjele liket og si at Jesus hadde stått opp fra de døde? Når folket spurte hvor den oppstandne Jesus var, kunne de si: Bare ta vårt ord for det.

Om ikke annet så viste deres handlinger hvor redde øversteprestene var for Jesus, også etter at han var død. Innerst inne fryktet de kanskje at han kunne stå opp igjen.

«HAN ER STÅTT OPP!»

Kristi seier over Satan og hans onde krefter ble sikret på korset og stadfestet av den tomme graven. «Da Jesus ble lagt i graven, triumferte Satan. Han håpet at Frelseren ikke ville ta igjen sitt liv, og han gjorde krav på Herrens legeme. Han satte sin egen vakt omkring graven for å holde Kristus som fange, og han ble forbitret og harm da englene hans flyktet idet den himmelske budbæreren kom. Da han så at Kristus kom seirende ut av graven, visste han at det betydde slutten på hans eget rike, og at han selv til sist måtte dø.» – *Alfa og Omega*, bind 5, side 336. Og selv om Kristi menneskelighet døde, var det ikke tilfelle med hans guddommelighet. I sin guddommelighet hadde Kristus makt til å bryte dødens lenker.

Les Matt 28,1–6; Joh 10,17.18 og Rom 8,11. Hvem var direkte involvert i Jesu oppstandelse?

Jesus hadde sagt at han hadde makt til å gi sitt liv og ta det igjen (Joh 10,17.18). Til Marta sa han: «Jeg er oppstandelsen og livet» (Joh 11,25). Andre tekster taler om hans oppstandelse som en handling av Gud (Ap 2,24; Rom 8,11; Gal 1,1; Hebr 13,20). En mektig Herrens engel var også med på den store begivenheten (Matt 28,1.2).

I mellomtiden viser Matt 28,11–15 lederne anstrengelser for å fortsette kampen mot Jesus. Den romerske vaktstyrken fortalte lederne «alt som hadde hendt» (Matt 28,11). Her er det underforstått at de var vitne til oppstandelsen. Hva skulle rapporten ellers gå ut på? At en engel kom ned fra himmelen, flyttet steinen, satte seg på den, og vaktene besvimte? Det neste de visste, var at graven var tom? Kanskje hadde engelen fjernet Jesu lik mens romerne var bevisstløse? Kanskje disiplene gjorde det? Eller har noen andre stjålet det? Uansett hva som skjedde, var Jesu kropp åpenbart borte.

En engel fra himmelen som kom ned, mennene som besvimer av frykt og at graven var tom, ville ha vært foruroligende nok for de religiøse lederne. Men det at de «ga soldatene en stor sum penger» (Matt 28,12) for å få dem til å tie, tyder på at det soldatene fortalte dem, gjorde dem svært urolige. Og det de fortalte om, var selvfølgelig Jesu oppstandelse.

Noen spotter tanken om at de første menneskene som så den oppstandne Kristus, var romere. Hvorfor? Hvordan er denne sannheten symbolsk for det som skulle komme: at evangeliet også går til hedningene?

MANGE STO OPP SAMMEN MED HAM

«Da revnet forhenget i tempelet i to, fra øverst til nederst. Jorden skalv, og klippene slo sprekker. Gravene åpnet seg, og kroppene til mange hellige som var sovnet inn, ble reist opp. Etter Jesu oppstandelse gikk de ut av gravene og kom inn i den hellige byen, hvor de viste seg for mange» (Matt 27,51–53). Hva sier denne beretningen om Jesu oppstandelse og hva den utrettet?

Hva sier dette om Jesu oppstandelse og hva den utrettet?

Et jordskjelv markerte Jesu død (Matt 27,50.51), og enda et markerte hans oppstandelse (Matt 28,2). Idet Jesus døde, «skalv jorden, og klippene slo sprekker. Gravene åpnet seg, og kroppene til mange hellige som var sovnet inn, ble reist opp. Etter Jesu oppstandelse gikk de ut av gravene og kom inn i den hellige byen, hvor de viste seg for mange» (Matt 27,51–53). Disse hellige ble vakt til live herliggjort som vitner om Kristi oppstandelse og som forbilder på dem som skal stå opp ved Jesu gjenkomst. Så rett etter Jesu oppstandelse fikk mange jøder sterke bevis for å tro på hans oppstandelse og ta imot ham som sin frelser, noe mange gjorde, også blant prestene (se Apg 6,7).

«Under sin virksomhet hadde Jesus vekket døde til liv. Han hadde vekket opp sønnen til enken fra Nain, synagogeforstanderens datter og Lasarus. Men disse ble ikke udødeliggjort. Etter at de hadde stått opp, var de fremdeles underlagt dødens lov. Men de som kom ut av graven ved Kristi oppstandelse, ble oppreist til evig liv. De ble tatt til himmelen sammen med ham som trofeer og tegn på hans seier over døden og graven ... De gikk inn i byen, viste seg for mange og forkynte: Kristus er stått opp fra de døde, og vi ble oppreist sammen med ham. Slik ble oppstandelsens hellige sannhet udødeliggjort.» – *Alfa og Omega*, bind 5, side 337-338.

Menneskelig sett hadde øversteprestene og de eldste store fordeler. De var nasjonens religiøse maktsentrum og klarte også å overbevise de romerske myndighetene og folkemassen om å hjelpe dem med planene deres. Men de glemte at «Den høyeste rår over menneskenes rike og gir det til hvem han vil» (Dan 4,32). De oppstandne helliges eksistens avslørte deres løgner.

Hvorfor kan vi stole på Guds endelige seier for oss mens vi fortsatt kjemper våre kamper i en syndig verden?

VITNER OM DEN OPPSTANDNE KRISTUS

Les Joh 20,11–29 og 1 Kor 15,5–8. Hvordan reagerte disiplene da de møtte den oppstandne Kristus første gang?

De to englene ved den tomme graven fortalte Maria Magdalena og noen andre kvinner at Jesus hadde stått opp (Matt 28,1.5–7; Mark 16,1–7; Luk 24,1–11). Men snart viste Jesus seg for dem, og de tilba ham (Matt 28,1.9.10; Joh 20,14–18). Han viste seg også for Peter (Luk 24,34; 1 Kor 15,5) og for de to disiplene på veien til Emmaus (Mark 16,12; Luk 24,13–35). Da Jesus kom inn på salen, var disiplene først livredde, men så ble de fylt av glede og undret seg over det som hadde skjedd (Luk 24,33–49; Joh 20,19–23). En uke senere kom Jesus igjen til det samme rommet uten å åpne dørene, og da trodde også Tomas på oppstandelsen (Joh 20,24–29).

I de førti dagene mellom oppstandelsen og Jesu himmelfart ble han sett av «mer enn fem hundre søsken på én gang» og av Jakob (1 Kor 15,6–7). Jesus sluttet seg til noen disipler ved bredden av Galileasjøen og spiste frokost med dem, etterfulgt av en samtale med Peter (Joh 21,1–23). Jesus kan ha vist seg flere ganger (Apg 1,3) før den siste ved hans himmelfart (Luk 24,50–53; Apg 1,1–11). Paulus regnet seg også som et øyenvitne til den oppstandne Kristus, som viste seg for ham på veien til Damaskus (1 Kor 15,8; se også Apg 9,1–9).

Da de andre disiplene fortalte den fraværende Tomas at de hadde sett den oppstandne Kristus, sa han: «Dersom jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og får legge fingeren i dem og stikke hånden i siden hans, kan jeg ikke tro» (Joh 20,25). En uke senere dukket Jesus opp igjen, og nå var Tomas der. Da sa Jesus til ham: «Kom med fingeren din, se her er hendene mine. Kom med hånden og stikk den i siden min. Og vær ikke vantro, men troende!» (Joh 20,27). Da bekjente Tomas: «Min Herre og min Gud!» Og Jesus sa: «Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror» (Joh 20,29).

«Salige er de som ikke ser, og likevel tror.» Du har ikke sett den oppstandne Kristus, så hvilke grunner har du for din tro på Jesus?

FØRSTEGRØDEN AV DEM SOM ER SOVNET INN

Les 1 Kor 15,20 i lys av 5 Mos 26,1–11. I hvilken forstand er den oppstandne Kristus «førstegrøden av dem som er sovnet inn»?

Ofring av «førstegrøden» var en gammel praksis med dyp religiøs betydning. Det var en anerkjennelse av Gud som nådig forsørger, som hadde betrodd sine forvaltere landet der avlingene vokste og var ferdige til å bli høstet (se 2 Mos 23,19; 34,26; 3 Mos 2,11–16; 5 Mos 26,1–11). Førstegrøden indikerte at innhøstingen var begynt, og den viste kvaliteten på produktene.

Ifølge Wayne Grudem er det slik: «Når Paulus kaller Kristus 'førstegrøden' (gr. *aparchē*), bruker han en metafor fra jordbruket for å vise at vi skal bli som Kristus. Slik 'førstegrøden' eller den første smaken av den modne avlingen viser hvordan resten av avlingen vil bli, slik viser Kristus som «førstegrøden» hvordan vår oppstandelseskropp vil bli når Gud i den endelige 'innhøstingen' vekker oss fra de døde og fører oss inn til seg.» – Wayne Grudem, *Systematic Theology* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1994), side 615.

Husk at Jesus kom ut av graven med en herliggjort menneskekropp, men han bar fortsatt merkene etter korsfestelsen (Joh 20,20.27). Betyr dette at Guds barn også skal bære de fysiske merkene av sine lidelser etter oppstandelsen? Hva med Paulus? Skal han fortsatt bære sin «torn i kroppen» i sin herlighet (2 Kor 12,7), og «Jesu merker»? (Gal 6,17).

Frem til sin død skulle Paulus «alltid bære med seg i legemet merkene på Kristi herlighet, i sine øyne, som var blitt blendet av det himmelske lys (se Apg 9,1–9).» – *The Story of Redemption*, side 275. Men dette betyr ikke at han eller andre av de herliggjorte gjenløste vil stå opp med spor av sine egne lidelser (se 1 Kor 15,50–54). Det er imidlertid noe annet med Kristus: «Disse ondskapens merker vil han bære for bestandig. Avtrykkene av naglene vil fortelle om menneskenes vidunderlige gjenløsning, og den kostbare prisen de ble kjøpt for.» – *Herren har vist meg*, side 153. Hans merker er garantien for at alle våre vil være borte for alltid.

Kristus vil for alltid bære arrene etter korsfestelsen. Hva sier det om Guds kjærlighet til oss og hva det kostet å frelse oss? Og hvordan viser det hvor mye gudsdommen satset for å redde oss?

TIL ETTERTANKE

Les «I en rikmanns grav» side 321–331; «Han åpnet dødsrikets porter», side 332–338; «Fra sorg til glede», side 339–345; «På veien til Emmaus», side 346–352; «Fra tvil til tro», side 352–357 i *Alfa og Omega*, bind 5.

Det er mange som ikke tror på Jesu oppstandelse. Men de historiske bevisene er så sterke at selv de som ikke kan akseptere oppstandelsen, blir nødt til å innrømme at mange trodde at de hadde sett den oppstandne Jesus. Derfor består mye av motstanden mot oppstandelsen i et forsøk på å forklare hva som kunne ha fått alle disse menneskene til å tro at de hadde sett den oppstandne Kristus.

Noen har ment at alle disiplene hallusinerte om den oppstandne Jesus; andre at Jesus egentlig ikke var død, men bare svimte av og våknet til live etter at han ble tatt ned fra korset, og da han dukket opp igjen, trodde disiplene at han hadde stått opp fra de døde. Og noen, tro det eller ei, har hevdet at Jesus hadde en tvillingbror som disiplene trodde var den oppstandne Kristus. Med andre ord, de historiske bevisene for Kristi oppstandelse er så sterke at det er slike argumenter folk koker sammen for å prøve å avvise den. Siden oppstandelsen er så viktig, bør vi ikke bli overrasket over alle de gode grunnene vi har fått til å tro den.

«Den røsten som ropte fra korset: ‘Det er fullbrakt!’ ble hørt blant de døde. Den trengte gjennom gravens vegger og oppfordret dem som sov, til å stå opp. Slik vil det bli når Kristi røst skal lyde fra himmelen. Den røsten vil trenge inn i gravene og åpne dem, og de døde i Kristus skal stå opp. Ved Frelserens oppstandelse ble bare få graver åpnet. Men ved hans gjenkomst vil alle de dyrebare døde høre hans røst og oppstå til et herlig, udødelig liv. Den samme kraften som reiste Kristus opp fra de døde, vil også oppreise hans menighet og herliggjøre den med ham over alle makter og myndigheter, over alt velde og herredømme og over alle navn som kan nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende.» – *Alfa og Omega*, bind 5, side 338.

Spørsmål til samtale

1. «Det er fullbrakt» (Joh 19,30) og «han er stått opp» (Matt 28,6) er to av de mest meningsbærende uttalelsene noensinne. Hvordan utfyller de hverandre i frelseshistorien? Hvilket stort håp har disse ordene for oss?
2. Først ønsket de religiøse lederne vakter ved graven for å hindre disiplene i å stjele Jesu lik. Senere betalte de vaktene for å si at disiplene stjal liket. Hvordan bidrar denne beretningen til å avsløre hvorfor Kristi grav var tom, og hvorfor er den tomme graven så viktig for oss som troende mennesker?

12. november

SALOMO VERDENSFORANDREREN

Salomo, Papua Ny-Guinea

Salomo var kirkegjenger og trodde han kjente Bibelen godt. Men han hadde ikke studert Bibelen selv.

En dag kom en adventistmisjonær til fjellandsbyen hans og tilbød ham en hvit bok som het World Changers Bible (verdensforandrerens Bibel). «Jeg har kommet for å fortelle landsbyen om Guds ord», sa misjonæren. Salomo ble glad. Han gransket Bibelen nøye. Det var *New Living Translation*, en lettest bibel. Det likte han. Han og mange andre der var i 20-årene og gikk ennå på skolen.

Misjonæren inviterte Salomo til en bibelgruppe. «Vi skal lese om Jesus. Studiet tar 15-20 minutter», sa han.

På det første møtet åpnet de Bibelen til Markus 1. Misjonæren ba: «Kjære Gud, veiled oss. Takk.» Salomo ble bedt om å lese det første kapitlet hos Markus. Han leste om døperen Johannes, en forkynner i en kappe av kamelhår som spiste vill honning og døpte Jesus i Jordan-elva. Da han var ferdig, ba misjonæren en annen om å lese historien om igjen. Etterpå ba han en tredje om å gjenfortelle historien uten å se i Bibelen. Så sa han: «Hva var nytt for dere?» De snakket om det før de ble spurt hva som overrasket dem og om det var noe de ikke hadde forstått. Deretter spurte misjonæren om historien sa noe de kunne sette ut i livet. En sa det var viktig å bli døpt. Til avslutning spurte misjonæren: «Hva vil dere snakke med noen om fra denne historien denne uken?» Så ba han: «Kjære Gud, takk for ditt ord. Hjelp oss å følge deg. Amen.»

Etter som ukene gikk, gjorde bibelstudiene at Salomo lærte Jesus bedre å kjenne. Alle studiene fulgte det samme formatet. Salomo fant ut at misjonæren brukte et bibelleseprogram som het *Discovery Bible Reading*. Han fikk også vite at den hvite Bibelen hans kom fra et opplegg South Pacific-divisjonen hadde med å dele ut 200 000 bibler til unge mennesker. Og nå forsto han navnet World Changers Bible. En verdensforandrer er en Jesu disippel som ønsker å leve som disippel og verve flere disipler.

Etter et års bibelstudier besluttet Salomo å bli en verdensforandrer. Han fulgte Jesu eksempel og ble døpt. I dag er Salomo 26 år og tiendeklassing. Han leder en gruppe unge som bygger en ny adventistkirke i landsbyen. Han er også misjonær og bruker sin World Changers Bible til å gi bibelstudier til familie og naboer.

Takk for misjonsgavene som sprer evangeliet i Papua Ny-Guinea og resten av divisjonen.

I dag har over 225 700 bibler blitt delt ut i Papua Ny-Guinea, Solomon-øyene, Samoa, Fiji og andre steder. Les mer på bit.ly/worldchangersbible.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Håpet i NT

Bakgrunnsstoff

1 Kor 15,12–19; Joh 14,1–3; 6,26–51; 1 Tess 4,13–18; 1 Kor 15,51–55.

Minnevers

Og dette er vitnesbyrdet: Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen, har livet, men den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet (1 Joh 5,11.12).

NT er skrevet på gresk, men alle forfatterne (unntatt Lukas) var jøder, og de oppfattet menneskets natur ut fra det hebraiske holistiske perspektivet, ikke det greske.

For Kristus og apostlene var således ikke det kristne håpet noe nytt håp, men snarere utfoldelsen av det eldgamle håpet som allerede patriarkene og profetene trodde på. For eksempel sa Jesus at Abraham forutså og gledet seg over å se hans dag (Joh 8,56). Judas skrev at Henok profeterte om hans annet komme (Jud 14.15). Og Hebreerbrevet påpeker at trosheltene ventet på en himmelsk belønning som de ikke kunne få før vi får vår (Hebr 11,39.40). Denne uttalelsen ville være meningsløs hvis deres sjeler var hos Herren i himmelen.

Når Johannes understreker at bare de som er i Kristus, har evig liv (1 Joh 5,11.12), motsier han teorien om sjelens naturlige udødelighet. Ja, det finnes ikke noe evig liv utenom et frelsende forhold til Kristus. I NT er håpet et håp sentrert i Kristus, og det er det eneste håpet om at vår dødelige tilværelse en dag vil bli en udødelig tilværelse.

HÅP UT OVER DETTE LIVET

Den greske historikeren Herodot (5. århundre f.Kr.) skrev om en stamme som innledet en sørgeperiode når et barn ble født fordi de forutså de lidelsene som det ville oppleve hvis det levde til voksen alder. Ritualet kan virke fremmed for oss, men det er en viss logikk i det.

I en annonse i Amerika på begynnelsen av 1900-tallet sto det: «Hvorfor leve, hvis du kan bli gravlagt for ti dollar?»

Vi vet at livet kan være vanskelig nok, selv om vi tror på Gud og håpet om evigheten. Tenk så på hvor vanskelig det er for dem som ikke har noe håp utover den korte og ofte vanskelige tilværelsen her. Mer enn én forfatter har kommentert hvor meningsløs menneskets eksistens er siden vi både dør og lever med erkjennelsen av at vi kommer til å dø. Og denne erkjennelsen er det som gjør hele prosjektet med menneskelivet, som ofte er vanskelig og sørgelig, tilsynelatende håpløst. Én tenker omtalte menneskene som bare «råtnende kjøtt på bein i oppløsning». Makabert, men det er ikke mye å si på logikken.

I motsetning til dette har vi Bibelens løfte om evig liv i Jesus. Og det er nøkkelen: vi har dette håpet i Jesus og det som hans død og oppstandelse kan tilby oss. Hva har vi ellers for slags håp?

Les 1 Kor 15,12–19. Hva sier Paulus om hvor nært Kristi oppstandelse er forbundet med håpet om vår egen oppstandelse?

Paulus sier at vår oppstandelse er uatskillelig knyttet til Kristi oppstandelse. Hvis vi ikke står opp, betyr det at Kristus ikke har stått opp, og hvis Kristus ikke har stått opp, hva da? «Da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder.» Med andre ord: Når vi dør, forblir vi døde, og det for alltid, så da er alt meningsløst. Paulus sier praktisk talt dette i 1 Kor 15,32: «Hvis de døde ikke står opp, så la oss spise og drikke, for i morgen dør vi!»

Hvis vår nåværende tilværelse som karbonbasert protoplasma er alt som er, og våre «sytti år» (hvis vi er heldige; mer hvis vi ikke røyker eller spiser for mange hamburgere) er alt vi får, står det ganske dårlig til. Ikke rart at Ellen G. White tilføyer: «Himmelen er verdt alt for oss, og hvis vi går glipp av himmelen, går vi glipp av alt.» – *Sons and Daughters of God*, side 349.

Tenk på hvor verdifullt håpet og troen er. Hvorfor må vi gjøre alt vi kan for ved Guds nåde å bevare dem?

«JEG KOMMER TILBAKE.»

Les Joh 14,1–3. Det er nesten 2000 år siden Jesus lovet å komme tilbake. Hvordan kan vi hjelpe andre å se at løftet er relevant også i vår tid?

Fire ganger i Åpenbaringen sier Jesus: «Jeg kommer snart!» (Åp 3,11; Åp 22,7.12.20). Forventningen om hans snarlige komme motiverte apostelenighetens misjon og har fylt utallige kristne gjennom århundrene med håp. Men den lovte begivenheten har ennå ikke skjedd. Derfor spør mange: Hvor mye lenger må vi forkynne at «Jesus kommer snart»? Har disse ordene skapt en urealistisk forventning? (se 2 Pet 3,4).

Mange kristne har klaget over den lange «forsinkelsen» (se også Matt 25,5). Men hvordan vet vi egentlig at det er en lang «forsinkelse»? Hva ville ha vært den «riktige» tiden for Kristus å komme tilbake? Ville det ha vært for 50 år siden, 150, 500? Det som virkelig betyr noe, er Bibelens løfte om at «Herren er ikke sen med å oppfylle sitt løfte, som noen mener. Nei, han er tålmodig med dere, for han vil ikke at noen skal gå bortapt, men at alle skal nå fram til omvendelse» (2 Pet 3,9).

Til tross for alle århundrene siden Jesu himmelfart, er løftet om hans komme fortsatt relevant. Hvorfor? Fordi alt vi har, er vårt eget korte liv (Sal 90,10), etterfulgt av en ubevisst hvile i graven (Fork 9,5.10), og deretter oppstandelsen, uten mulighet til å endre vår skjebne senere (Hebr 9,27). Når det gjelder den enkelte døde (som nevnt i studium 3): Siden alle de døde sover og er ubevisste, skjer Kristi andre komme aldri mer enn et øyeblikk eller to etter at de dør. For deg, og for alle av Guds folk til alle tider, kommer Kristi gjenkomst ikke mer enn et øyeblikk etter din død. Og det er ganske snart, ikke sant?

Hver dag som går, fører oss en dag nærmere Herren Jesu Kristi herlige komme i himmelens skyer. Selv om vi ikke vet når han kommer, kan vi være sikre på at han kommer, og det er det som virkelig betyr noe.

En pastor holdt en preken og argumenterte for at han ikke brydde seg om når Kristus kom tilbake. Alt han brydde seg om, er at Kristus kommer tilbake. Hvordan fungerer den logikken for deg, og hvordan kan den hjelpe hvis du er motløs over at Kristus ennå ikke har kommet tilbake?

«JEG SKAL REISE HAM OPP»

I et av sine mirakler hadde Jesus mettet 5000 mennesker med bare litt brød og fisk (Joh 6,1–14). Jesus skjønte at folk ville utrope ham til konge (Joh 6,15), og han seilte til den andre siden av Galileasjøen sammen med disiplene. Men dagen etter fulgte folkemengden etter. Der holdt han sin store preken om livets brød, med vekt på det evige liv (Joh 6,22–59).

Les Joh 6,26–51. Hvordan forbandt Jesus det evige livs gave med de rettferdiges oppstandelse?

I sin preken fremhevet Jesus tre grunntanker om det evige liv. For det første er han «brødet som kommer ned fra himmelen og gir verden liv» (Joh 6,33.58). Ved å si: «Jeg er [gresk egō eimi] livets brød» (Joh 6,35.48), sa Jesus at han var GTs store «JEG ER» (2 Mos 3,14). For det andre forklarte han at evig liv kan fås i ham: «den som kommer til meg» og «den som tror på meg», får denne velsignelsen (Joh 6,35). Og til slutt knyttet Jesus udødelighetens gave til oppstandelsen og forsikret sine tilhørere tre ganger at «jeg skal reise ham opp på den siste dag» (Joh 6,40.44.54).

Jesus ga også dette løftet: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tror, har evig liv» (Joh 6,47). Så det evige livs gave er allerede en realitet. Men det betyr ikke at den troende ikke skal dø, for selve uttrykket «reise ham opp» (Joh 6,40) forutsetter at en kommer tilbake til livet etter at en er død.

Uten Kristus har man ikke evig liv. Men selv etter å ha tatt imot Kristus og fått forsikringen om evig liv, er vi dødelige og derfor underlagt døden. Ved sitt annet komme vil Jesus reise oss opp, og da vil han gi oss udødelighetens gave som allerede er vår. Gaven er sikret, ikke på grunn av sjelens antatt naturlige udødelighet, men på grunn av Jesu rettferdighet som vi har ved troen på ham.

Tenk på Jesu ord om at hvis du tror på ham, har du (her og nå) evig liv! Hvordan kan dette løftet hjelpe deg å håndtere den smertefulle virkeligheten at vi nå er dødelige?

NÅR BASUNEN HØRES

Tessalonikerne trodde at evig liv bare ville bli gitt til dem som var i live til Jesu gjenkomst. «De holdt omhyggelig øye med hverandre for at ingen skulle dø og miste de velsignelser de ventet å få når Herren kom. Men den ene etter den annen av deres kjære var blitt tatt fra dem, og det var med fortvilelse tessalonikerne tok et siste farvel med de døde. De våget knapt å håpe at de skulle møte sine nærmeste igjen i et liv etter dette.» – *Alfa og Omega*, bind 6, side 179.

Les 1 Tess 4,13–18. Hvordan korrigerte Paulus misforståelsen?

Historisk har det vært en tendens til å lese mer inn i uttrykket «føre dem som er sovnet inn, sammen med ham» (1 Tess 4,14) enn det teksten sier. Mange som tror på sjelens udødelighet, mener at Kristus ved sitt annet komme vil ha med seg sjelene til de rettferdige døde som allerede er i himmelen hos Gud. Disse sjelene kan så gjenforenes med sine oppstandne kropp. Men en slik tolkning stemmer ikke med resten av Paulus' lære om emnet.

Les det denne ikke-adventistteologen sier om verset: «De kristne i Tessalonika kan ha håp når de sørger over de døde medlemmene av menigheten fordi Gud 'vil føre' dem, det vil si at han vil gjenreise disse døde troende og la dem være til stede ved Kristi gjenkomst, slik at de er 'med ham'. Det er underforstått at disse døde troende ikke skal være ugunstig stilt ved Kristi parousia, men skal være 'med ham' på en slik måte at de får lik del med levende troende i herligheten som er forbundet med hans gjenkomst.» – Jeffrey AD Weima, *1–2 Thessalonians*, Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2014), side 319.

Hvis de rettferdige dødes sjeler allerede hadde vært hos Herren i himmelen, ville ikke Paulus behøvd å nevne oppstandelsen som det kristne håp. Han kunne bare ha sagt at de rettferdige allerede var hos Herren. Men i stedet sier han at «de som er sovnet inn» (1 Tess 4,14) skal stå opp fra de døde ved tidenes ende.

Håpet om oppstandelsen ga trøst til de sørgende tessalonikerne. Det samme håpet kan hjelpe oss å gå tunge stunder tillitsfullt i møte når døden tar våre kjære fra oss.

DET EVIGE MØTET

Les 1 Kor 15,51–55. Hvilken «hemmelighet» (1 Kor 15,51) forklarer Paulus?

Noen forkynnere antyder at denne «hemmelighet» (1 Kor 15,51) er menighetens «hemmelige bortrykkelse», som skal finne sted syv år før Kristi annet komme i herlighet. I den «hemmelige bortrykkelsen» blir trofaste kristne diskret ført til himmelen mens alle andre er her og lurere på hva som har skjedd med dem. Folk kan plutselig sitte i en førerløs bil fordi sjåføren ble hentet til himmelen, og bare klærne er igjen. Den 16 bind sterke bestselgeren *Left Behind*, som har blitt til fire filmer, fremmet denne læren og utsatte millioner for den.

Selvfølgelig finnes det ingen bibeltekst som støtter et slikt kunstig skille mellom bortrykkelsen og Jesu gjenkomst. Den «hemmeligheten» Paulus sikter til, er ganske enkelt de levende rettferdiges forvandling når de slutter seg til de oppstandne rettferdige ved Kristi annet komme. Dette er «bortrykkelsen». Det finnes ingen «hemmelig bortrykkelse», for Jesu annet komme blir synlig for alle (Åp 1,7), og både de døde oppstandelse og forvandlingen av de levende vil skje når basunen lyder ved Kristi gjenkomst (1 Kor 15,51.52).

Kristi annet komme vil føre til det mest fantastiske møtet noensinne. De levende rettferdige blir forvandlet «brått, på et øyeblikk» (1 Kor 15,52). Når de hører Guds røst, blir de herliggjort. Nå er de udødelige og blir tatt opp for å møte Herren i luften sammen med de oppstandne hellige. Engler skal «samle hans utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra den ene enden av himmelen til den andre» (Matt 24,31).

«Engler legger de små barna i mødrenes armer. Venner som døden lenge har skilt, kommer sammen og skal aldri mer skilles. Med jublende sang drar de samlet til det nye Jerusalem.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 144.

Dette er så fantastisk et løfte, så helt forskjellig fra alt vi har opplevd at det er vanskelig å fatte. Men tenk på det enorme universet og livets utrolige kompleksitet. Skaperverket vitner om Guds fantastiske kraft. Hva sier alt dette oss om hans kraft til å forvandle de levende og reise opp de døde ved hans annet komme?

TIL ETTERTANKE

Les «Brevene til tessalonikerne» side 177–185 og «Høyere mål» side 215–223 i *Alfa og Omega*, bind 6.

«Romerne var klar over de kristnes tro på at de en dag ville bli reist opp legemlig fra graven, og gjorde alt de kunne for å håne og motarbeide et slikt håp. En rapport om en forfølgelse i Gallia i 177 e.Kr. melder at martyrene først ble henrettet, så fikk likene deres ligge og råtne i seks dager uten å bli gravlagt før de ble brent og asken kastet i elven Rhône – 'La oss så se om de står opp igjen,' skal romerne ha sagt.» – Stephen Cave: *Immortality: The Quest to Live Forever and How It Drives Civilization* (New York: Crown Publishers, 2012), side 104, 105.

Denne lille lignelsen om teologisk skepsis var dramatisk nok, men den er ganske irrelevant; den beviste ingenting om Bibelens løfte om oppstandelsen. Den kraften som reiste Jesus opp fra de døde, kan gjøre det samme for oss, uavhengig av kroppens tilstand. For hvis det var den samme kraften som skapte og opprettholder hele verdensaltet, kan han også forvandle de levende og vekke de døde.

«Så skal Gud også ved Jesus føre dem som er sovnet inn, sammen med ham» [1 Tess 4,14], skrev Paulus. «Mange forklarer denne uttalelsen [1 Tess 4,14] med at de døde kommer fra himmelen sammen med Jesus, men Paulus mener at Gud skal kalle fram de hellige som sover i sine graver, på samme måte som Kristus ble oppreist fra de døde, og så ta dem med til himmelen. Hvilken dyrebar trøst og hvilket herlig håp, ikke bare for menigheten i Tessalonika, men for alle kristne!» – *Alfa og Omega*, bind 6, side 180.

Spørsmål til samtale

1. Noen har sagt: «Døden utsletter deg ... Å bli fullstendig utslettet, uten spor, er ikke langt fra å ødelegge meningen med ens liv.» Hvilket håp kan vi ha mot en slik meningsløshet?
2. Hvordan kan vi få behovet for å vokse mot fullkommenhet (Fil 3,12–16) til å rime med det faktum at det er først ved Kristi annet komme vi får en uforgjengelig og syndfri natur? (1 Kor 15,50–55).
3. Hvordan kan vi hjelpe en som er fanget av tanken om den «hemmelige bortrykkelsen» til å se at denne læren er feil?
4. Les 1 Kor 15,12–19 enda en gang. Hva i disse versene er et sterkt bevis for læren om at de døde sover i stedet for å være oppe i himmelen hos Jesus? Hvilken mening har disse versene hvis de rettferdige døde faktisk er i himmelen sammen med Jesus nå?

19. november

IKKE REDD MER

Jack, Papua Ny-Guinea

Jack tilhører Baimankanem-stammen i Papua Ny-Guinea, og så lenge han kan huske, har de levd i frykt i Jiwaka-provinsen. Det er ikke noe galt med stedet som sådan. Det ligger i en fruktbar dal med gode avlinger. Men livet har vært hardt i stammen med en evig runddans av hat, vold og indre konflikter. Derfor har de heller ikke fått vanlige helsetjenester, skolegang, polititjenestefolk eller vedlikehold av veier. Jacks folk hadde vent seg til et liv i frykt og forfall.

Men så kom adventistene. Alle engasjert er et initiativ hvor man oppfordrer alle medlemmer til å føre noen til Jesus. Noen kom til området og drev bibelstudier der, etterfulgt av møteserier. Jack og hans folk leste Bibelen og la bort gammelt nag. Folk overga seg til Jesus. Adventistene organiserte egne fredsseremonier for å forsone klaner som hadde ligget i krig.

Jack roser Adventistkirken for tiltaket med møteserier, dåp og en fredsseremoni som vil gå over i folkets historie. Han appellerte til folket om å gjøre som Paulus, legge fortiden bak seg og se fremover i håp. Han sa: «Jeg vil avslutte med en appell til mitt folk: La oss alle omfavne forandringen og bygge fred og gode forhold. Som Paulus er jeg den største synder, men Gud arbeider med meg, og jeg ser frem til å gå den veien han fører meg.»

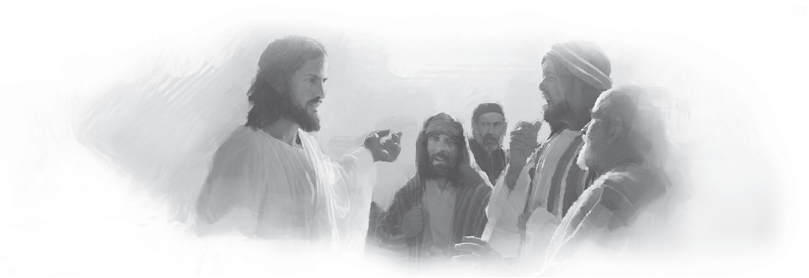
Jack kunne si med Paulus: «Jeg som tidligere spottet, forfulgte og brukte vold. Men han var barmhjertig mot meg, for i min vantro visste jeg ikke hva jeg gjorde. Og vår Herres nåde har vært overstrømmende rik og har gitt meg tro og kjærlighet i Kristus Jesus. Det er et troverdig ord og vel verdt å ta imot, at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største. Men når jeg fikk barmhjertighet, var det for at Kristus Jesus skulle vise hele sin tålmodighet på meg som den første, til et forbilde for dem som senere skulle komme til tro på ham og få evig liv. Han som er konge i evighet, den uforgjengelige, usynlige, eneste Gud, ham være pris og ære i all evighet! Amen.»

Ditt offer 13. sabbat dette kvartalet vil bidra til at Hope Channel kommer til Papua Ny-Guinea, så folk over hele landet kan få høre om Jesu forsoning, håp og fred. Takk for at du planlegger et rundhåndet offer.

Les mer om Alle engasjert på tmi.adventist.org.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Tekster som sier det motsatte?

Bakgrunnsstoff

Luk 16,19–31; Luk 23,43; Joh 20,17; Fil 1,21–24; 1 Pet 3,13–20; Åp 6,9–11.

Minnevers

Jesus sa: «Dere gransker skriftene, for dere mener at dere har evig liv i dem – men det er de som vitner om meg!» (Joh 5,39).

Peter advarer oss: «Vær alltid klare til forsvar når noen krever dere til regnskap for det håp dere eier» (1 Pet 3,15). Paulus tilføyer: «Forkynn Ordet, stå klar i tide og utide, vis til rette, tal til tuktt og tal til trøst, med all tålmodighet og iherdig undervisning! For det skal komme en tid da folk ikke lenger tåler den sunne lære» (2 Tim 4,2.3). Når det er slik det er, bør vi ikke bare se på de tekstene som ganske greit stemmer med vår tro. Vi bør også ta for oss tekster som brukes til å lære noe annet enn det vi tror.

Når vi gjør det, bør vi følge Jesu eksempel. «Han selv unnlot aldri å si det som var sant, men han talte alltid i kjærlighet ... Han var aldri uhøflig, uttalte aldri et strengt ord uten at det var nødvendig, og påførte aldri et følsomt menneske unødig smerte. Han klandret ikke mennesker for deres svakhet.» – *Alfa og Omega*, bind 4, side 303. Denne uken vil vi se på noen tekster folk bruker til støtte for sjelens udødelighet. Disse refleksjonene burde styrke vår overbevisning og hjelpe oss å svare på spørsmål om denne viktige læren.

DEN RIKE MANNEN OG LASARUS

Les Luk 16,19-31. Hvorfor er ikke dette en bokstavelig skildring av livet etter døden?

Noen vil at Luk 16,19–31 skal tolkes bokstavelig, som en skildring av de dødes tilstand. Men dette fører til ubibelske konklusjoner og motsier mange tekster vi allerede har sett på.

For det første måtte vi gå med på at himmel og helvete er nær nok til at beboerne på begge steder kan snakke med hverandre (Luk 16,23–31). Vi må også anta at det i etterlivet, mens kroppen ligger i graven, er en bevisst form av den åndelige sjelen med «øyne», en «finger», en «tunge» som til og med føler tørst (Luk 16,23.24).

Hvis dette var en beskrivelse av menneskets tilstand i døden, ville himmelen ikke vært noe gledens sted, for de frelste kunne følge med på sine fortapte kjæres endeløse lidelser, og til og med snakke med dem (Luk 16,23–31). Hvordan kunne en mor være lykkelig i himmelen mens hun ser sitt elskede barns endeløse smerter i helvete? Da ville Guds løfte om det ikke skal være mer sorg, gråt og smerte ikke kunne oppfylles (Åp 21,4).

Takket være slik mangel på sammenheng ser mange bibelforskere historien om den rike mannen og Lasarus som en lignelse der ikke alle detaljer kan tolkes bokstavelig. George E. Ladd er ikke adventist, men han sier at historien trolig var «en lignelse som gjorde bruk av gjeldende jødisk tenkning og ikke er ment å lære oss noe om de dødes tilstand». –G. E. Ladd, «Eschatology» i *The New Bible Dictionary*, redigert av J. D. Douglas (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1962), side 388.

Lignelsen om den rike mannen og Lasarus viser en skarp kontrast mellom en velkledd «rik mann» og «en fattig mann som het Lasarus, full av verkende sår» (Luk 16,19.20). Historien lærer at (1) status og sosial anerkjennelse her i livet ikke garanterer fremtidig belønning, og (2) enhvers evige skjebne avgjøres her i livet og kan ikke endres i etterlivet (Luk 16,25.26).

«Abraham sa til ham: 'Hører de ikke på Moses og profetene, lar de seg heller ikke overbevise om noen står opp fra de døde.'» (Luk 16,31). Hva burde Jesu ord si oss om Bibelens autoritet og vår reaksjon på den?

«I DAG ... MED MEG I PARADIS»

Et av de mest brukte bibelstedene for å prøve å bevise sjelens udødelighet, er Luk 23,43, der Jesus sier: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradiset.» Nesten alle bibeloversettelser (med få unntak) oversetter teksten på en lignende måte og gir inntrykk av at Kristus og røveren ville være sammen i Paradiset den dagen Kristus døde. Dette burde ikke overraske oss, for disse oversettelsene er laget av bibelforskere som tror på dogmet om sjelens naturlige udødelighet. Men er dette den beste oversettelsen av teksten?

Sammenlign Luk 23,43 med Joh 20,17 og Joh 14,1–3. Hvordan bør løftet til den angrende røveren på korset forstås i lys av Jesu ord til Maria Magdalena og hans løfte til disiplene?

Antagelsen om at Kristus og røveren dro til paradiset (eller himmelen) samme dag, motsier Jesu ord til Maria Magdalena etter oppstandelsen, da han sa at han ennå ikke hadde dratt til sin himmelske Far (Joh 20,17). Denne feilen, at både Jesus og den angrende røveren dro til himmelen den dagen, motsier også Jesu løfte til disiplene om at de ikke ville bli tatt med til himmelen før hans annet komme (Joh 14,1–3).

Spørsmålet i Luk 23,43 er om adverbet «i dag» (gresk *sēmeron*) skal knyttes til verbet som følger etter det («å være») eller til verbet som går foran det («å fortelle»). Wilson Paroschi erkjenner at «fra et grammatisk synspunkt» er det praktisk talt umulig å avgjøre det riktige alternativet. «Lukas har imidlertid en klar tendens til å bruke dette adverbet med verbet foran. Dette skjer i 14 av de 20 forekomstene av *sēmeron* i Lukas og Apostlenes gjerninger.» – Wilson Paroschi; «The Significance of a Comma: An Analysis of Luke 23,43» i *Ministry*, juni 2013, side 7.

Så den mest naturlige lesningen av Luk 23,43 er «Sannelig, jeg sier deg i dag: Du skal være med meg i paradiset.» I dette tilfellet understreker uttrykket «Jeg sier deg i dag» relevansen og høytideligheten av utsagnet «du skal være med meg i paradiset». Kort sagt: Jesus lovet ham der og da at han skulle bli frelst.

Les historien om den angrende røveren (Luk 23,39–43) som fikk løfte om evig liv til tross for sin synd, til tross for at han ikke hadde noe å vise til. Hvordan åpner denne historien den store sannheten om frelse ved tro alene? På hvilke måter er vi akkurat som denne røveren? På hvilke måter er vi forskjellige?

Å GÅ BORT OG VÆRE MED KRISTUS

Les Fil 1,21–24 og 1 Tess 4,13–18. Når forventet Paulus å være «med Kristus» (Fil 1,23) og «med Herren» (1 Tess 4,17)?

Paulus ivret etter å leve «i Kristus» nå (2 Kor 5,17) og «med Kristus» etter hans annet komme (se 1 Tess 4,17). For apostelen kunne ikke engang døden frata ham forsikringen om å tilhøre hans frelser og Herre. Som han skrev i brevet til romerne: «verken død eller liv» kan «skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre» (Rom 8,38.39). «Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til» (Rom 14,8).

Med denne vissheten i tanke talte Paulus om de troende som allerede var døde som «dem som sover i Jesus» (1 Tess 4,14) og som skal bli oppreist ved Kristi annet komme for å motta evig liv (1 Kor 15,16–18; 1 Tess 4,13–18).

Når Paulus nevnte sitt ønske om å «bryte opp og være sammen med Kristus» (Fil 1,23), antydte han da at hans sjel etter døden ville dra for å leve bevisst med Kristus? Nei, i denne teksten «uttrykker Paulus sitt ønske om å forlate denne nåværende urolige tilværelsen og være med Kristus, uten snakk om noe tidsforløp mellom de to hendelsene. Verset lærer ikke at Paulus regnet med å komme til himmelen når han døde. Han ville ikke få sin belønning før Jesu annet komme (2 Tim 4,8).

Kort sagt: Paulus sier at det neste han ville vite av etter å ha gått bort (døden), ville være Kristus som kommer på himmelens skyer for å vekke opp de døde, og da ville han «være hos Herren» (1 Tess 4,17). Det skal også sies at Bibelens forfattere iblant omtaler to hendelser sammen som kan være adskilt av en lang tidsperiode.» – *Andrews Study Bible*, side 1555.

Men hvorfor ville Paulus heller dø enn leve? Fordi han da endelig kunne hvile fra alle plagene uten å behøve å lide fysiske smerter. Og han ville gjøre det i full visshet om at han ville motta «rettferdighetens seierskrans» ved Jesu annet komme (2 Tim 4,6–8). Paulus ønsket ikke å dø, men han visste hva som ville følge etter døden.

Hvem har vel ikke, spesielt i motgangstider, tenkt på hvor fint det ville være å lukke øynene i døden og «være med Kristus» som det neste man visste? Hvordan kan denne tanken hjelpe oss å forstå Paulus' ord i Filipperbrevet?

FORKYNNE FOR ÅNDENE I FANGENSKAP

Les 1 Pet 3,13–20. Hvordan forkynte Kristus «for åndene som var i fangenskap ... i Noahs dager»? (Se også 1 Mos 4,10.)

Kommentatorer som tror på sjelens udødelighet, sier som regel at Kristus forkynte «for åndene som var i fangenskap» (1 Pet 3,19) mens han fortsatt hvilte i graven. De tenker at hans kroppsløse ånd dro inn i helvete og forkynte for de kroppsløse åndene til mennesker som hadde levd før syndfloden.

Men denne tanken er bibelsk uakseptabel fordi de døde ikke får noen ny mulighet til frelse (Hebr 9,27.28). Så hvorfor skulle Jesus forkynne for dem som ikke lenger hadde noen sjanse til å bli frelst?

Denne teorien er i strid med Bibelens lære om at de døde er bevisstløse i graven frem til oppstandelsen (Job 14,10–12; Sal 146,4; Fork 9,5.10; 1 Kor 15,16–18; 1 Tess 4,13–15).

Og hvorfor var det bare de som hadde levd før syndfloden, som hørte Jesu budskap hvis han dro til helvete og forkynte mens han lå i graven? Var det ingen andre fortapte mennesker som brant i helvete sammen med dem? Hvorfor hørte bare individer fra før syndfloden ham forkynne?

Det er også meningsløst å antyde at Kristus forkynte for falne engler som hadde vært ulydige på Noahs tid. Mens det sies at «åndene som var i fangenskap» hadde vært ulydige «tidligere» (1 Pet 3,19.20; NKJV), taler Bibelen om at de onde englene fortsatt er ulydige i dag (Ef 6,12; 1 Pet 5,8). Dessuten: De falne englene «holder han bundet i mørket med evige lenker til dommen på den store dagen» (Jud 6, NIV), uten noen mulighet til frelse.

Vi bør merke oss at i 1 Pet 3 blir «åndene som var i fangenskap» identifisert i vers 20 som de «ulydige» «i Noahs dager». Begrepet ånd (gresk *pneuma*) brukes her og andre steder i NT (1 Kor 16,18; Gal 6,18) om levende mennesker som kan høre og ta imot frelsesbudskapet. Uttrykket «i fangenskap» viser åpenbart ikke til et bokstavelig fengsel, men til syndens fengsel, der den ugjenfødte menneskenatur finnes (Rom 6,1–23; Rom 7,7–25).

Kristi forkynnelse til de ubotferdige før syndfloden ble utført av Noah, som ble utpekt av Gud (Hebr 11,7) til «rettferdighetens talsmann» for sine samtidige (2 Pet 2,5). Peters vers ble skrevet i sammenheng med hva det vil si å være trofast; det er ikke en kommentar om de dodes tilstand.

SJELENE UNDER ALTERET

Les Åp 6,9–11. Hvordan kan «sjelene» til de døde martyrene rope «under alteret»?

Åpningen av det femte apokalyptiske seglet avslører en uvanlig scene. Martyrenes sjeler ble billedlig talt sett «under alteret» der de ropte til Gud om hevn (Åp 6,9–11). Noen kommentatorer identifiserer dette «alteret» som røkelsesalteret som er nevnt under det syvende seglet (Åp 8,1–6). Men henvisningen til «blod» (i stedet for «røkelse») i Åp 6,9–11 gjør at vi ser en hentydning til brennofferalteret, der blodet fra ofringene ble utøst (3 Mos 4,18.30.34). På samme måte som blodet fra disse ofringene pleide å bli stenket rundt alteret, slik ble martyrenes blod symbolsk utøst ved Guds alter når de mistet sitt liv fordi de var trofaste mot Guds ord og Jesu vitnesbyrd (Åp 6,9, se også 12,17; 14,12).

«Sjelene» under alteret er også symbolske. Tar vi dem bokstavelig, må vi konkludere med at martyrene ikke er helt lykkelige i himmelen, for de roper fortsatt etter hevn. Det høres ikke ut som om de nyter frelsens belønning. Ønsket om hevn kan gjøre livet surt. Men også din død?

Dessuten er det viktig å huske at Johannes ikke fikk et syn om himmelen slik den faktisk er. «Det finnes ingen hvite, røde, svarte eller gulbleke hester der med krigeriske ryttere. Jesus dukker ikke opp der i form av et lam med et blødende knivsår. De fire dyrene er ikke faktiske bevingede skapninger med de dyrenes kjennetegn som er nevnt ... Det ligger heller ikke noen 'sjeler' ved foten av et alter i himmelen. Hele scenen var en billedlig og symbolsk fremstilling.» – *SDA Bible Commentary*, bind 7, side 778.

George E. Ladd skrev: «I dette tilfellet [Åp 6,9–11] er alteret helt klart offeralteret der offerblod ble utøst. Det at Johannes så martyrenes sjeler under alteret har ingenting å gjøre med de dodes tilstand eller deres situasjon i mellomtilstanden; det er bare en levende måte å beskrive det faktum at de hadde lidd martyrdøden i sin Guds navn.» – *A Commentary on the Revelation of John* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1972), side 103.

Hvem (spesielt av dem som har lidd urett) har ikke ropt etter en rettferdighet som ennå ikke har kommet? Hvorfor må vi i tro sette vår lit til at den rettferdigheten som mangler her i verden likevel inntreffer til slutt? Hvilken trøst kan du hente i dette fantastiske løftet?

TIL ETTERTANKE

Les «En dyp kløft» i *Ord som lever* (2006), side 182–191; «Golgata» i *Alfa og Omega*, bind 5, side 295–312 og «Teachers as Examples of Christian Integrity,» side 504 i *Fundamentals of Christian Education*.

«I lignelsen om den rike mannen og Lasarus viser Kristus at menneskene i dette livet avgjør sin evige skjebne. Gjennom en prøvetid her blir Guds nåde tilbudt hver eneste sjel. Men menneskene kan kaste bort sine anledninger ved å behage seg selv. Derved avskjærer de seg fra det evige livet. Ingen ny prøvetid vil bli innrømmet dem. Ved sitt eget valg har de lagd en uoverstigelig kløft mellom seg og Gud.» – *Ord som lever*, side 167.

«Da de første kristne ble forvist til fjell og ørkener, da de ble etterlatt i fangehull for å dø av sult, kulde og tortur, da martyrdøden virket som den eneste veien ut av deres nød, gledet de seg over at de ble ansett verdige til å lide for Kristus, som ble korsfestet for dem. Deres verdige eksempel vil være en trøst og oppmuntring for Guds folk som skal oppleve en trengselstid som det ikke har vært maken til.» – *Testimonies for the Church*, bind 5, side 213.

Spørsmål til samtale

1. Hvordan kan Bibelens syn på menneskets natur gi oss en bedre forståelse av noen av avsnittene vi har studert denne uken?
2. Tenk på kontrasten mellom martyrenes kompromissløse tro og vår postmoderne generasjons fleksible religion. Hva er egentlig verdt å dø for? Men hvis man mener at alle sannheter bare er relative eller kulturelle, hvorfor skal man da dø for noen av dem? Og hva kan vi lære av dem som var villige til å dø for ting som vi tror er feil?
3. Tenk mer på lignelsen om den rike mannen og Lasarus. Da Jesus hadde stått opp fra de døde, trodde mange på ham. Men mange som fikk de samme bevisene, trodde ikke. Hva sier dette om hvordan menneskehjertet kan forherde seg mot sannheten? Hva kan vi gjøre for å unngå en slik hardhet?
4. Jesus snakket om tiden da de døde skal leve: «De som har gjort det gode, skal stå opp til livet, men de som har gjort det onde, skal stå opp til dom» (Joh 5,29). Det er tusen år mellom disse to hendelsene, selv om det høres ut som om de skjer samtidig. Hvordan kan dette hjelpe oss å forstå det Paulus skriver i Fil 1,23?

26. november

BARRY

Tuvalu

Tuvalu er et lite land på ni små øyer mellom Australia og Hawaii der det bor 11.000 mennesker på 26 km². Skikken er at barna oppdras av morens lillesøster, så Barry vokste opp hos tanten Pena, som tok ham med i adventistkirken. Men faren var ikke adventist og tok ham med i kirken sin på søndager.

Da Barry ble tenåring, begynte han på sjømannsskole og dro til sjøs. Etter at han ble gift, fortsatte han som sjømann og sendte penger hjem til konen og barna.

Barry hadde vokst opp i to menigheter og visste ikke hva han skulle tro om Gud. Hans kone, Taufua, tilhørte farens menighet. Barry sluttet å gå til gudstjenester, og livet henfalt i kaos. Han ble avhengig av tobakk og alkohol. Drikkingen førte til tre alvorlige motorsykelulykker i hovedstaden Funafuti.

Verken Barry, Taufua, som arbeidet på et offentlig kontor, eller barna hadde noen større glede av familielivet. Så fikk eldstebarnet kusma og måtte flys til sykehuset i Fiji for behandling. Barry og Taufua ble med sin 14 år gamle datter på den to og en halv timer lange flyturen.

På sykehuset begynte Barry å tenke alvorlig på Gud for første gang på lenge. Han husket at han var med tante i kirken som barn. Han begynte å be. Liena kom seg.

Barry sluttet som sjømann og begynte å studere Bibelen sammen med sin kone og Liena i Adventistkirken hver sabbat ettermiddag. Lengselen etter å lære mer om Bibelen vokste, og de ble aktive i menigheten.

I 2021 ble Barry og hans kone og eldste datter døpt i kirken i Funafuti. I dag ber familien sammen, og gleden hersker i hjemmet. Taufua er glad for samlivet med sin mann, og Barry er glad for familien, og for Gud.

Takk for gavene 13. sabbat som vil bidra til at det lages barneprogram ut fra Ellen Whites bøker. Programmene vil bli vist på Hope Channel og internettet, så barn i Tuvalu og resten av verden kan se dem. Takk for at du planlegger et rundhåndet offer.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Helvetes ild

Bakgrunnsstoff

Mark 9,42–48; Mal 4,1; Jud 7; 1 Tim 2,5; Apg 2,29.34.35; 1 Joh 5,3–12.

Minnevers

Prøv alt og hold fast på det gode (1 Tess 5,21).

Den italienske dikteren Dante Alighieri (1265–1321) skrev *Den guddommelige komedie* om en fiktiv reise for sjelen etter døden. Sjelen gikk enten til inferno (helvete) inne i jorden eller til skjærsilden, hvor menneskeånden kan rense seg og bli verdig til å komme opp til himmelen; eller til paradiset, der Gud bor.

Selv om det bare var et dikt, fikk Dantes ord stor innflytelse på kristen teologi, spesielt romersk-katolsk teologi. Forestillingen om at en udødelig sjel enten skal til helvete, skjærsilden eller paradiset er en grunntanke hos dem. Mange konservative protestantiske kirkesamfunn tror også at en udødelig sjel etter døden enten stiger opp til paradiset eller ned til helvete. Og hvis menneskesjelen ikke kan dø, må den jo bli av et sted når kroppen dør. Kort sagt, en feil forståelse av menneskets natur har ført til grusomme teologiske feil.

Denne uken skal vi ta for oss noen av disse ubibelske teoriene og Bibelens syn på hva som skjer etter døden.

UDØDELIG MARK?

Sammenlign Mark 9,42–48 med Jes 66,24. Hvordan forstår du uttrykket «marken som eter dem, ikke dør?» (Mark 9,48).

Noen tolker entallsordet «mark» (Mark 9,48) som en hentydning til de ondes antatt kroppsløse sjel eller ånd som etter døden flyr inn i helvete, der den aldri dør og lider evig pine.

Men denne tolkningen gjenspeiler ikke den bibelske forestillingen om en ubevisst død; den overser også tekstens gammeltestamentlige bakgrunn. «Entallsordet ‘marken’ brukes generisk for ‘markene’ – det betyr ikke en enkelt mark. Det er snakk om de markene som lever av råtnende kroppene.» – Robert G. Bratcher og Eugene A. Nida, *A Translator's Handbook on the Gospel of Mark* (London: United Bible Societies, 1961), side 304.

I Mark 9,48 siterer Jesus Jes 66,24, der det står: «De skal gå ut og se likene av de menneskene som gjorde opprør mot meg. For dem skal marken ikke dø og ilden ikke slukne. De skal være en gru for alle mennesker.»

Denne skremmende bildebruken skildrer en slagmark der Guds fiender ligger døde på bakken og blir brutt ned. De kroppene som ikke blir fortært av ild, brytes ned av mark, eller kanskje først av mark og deretter av ild. Uansett er det ikke tale om en sjel som unnslipper ødeleggelsen av kroppen og flyr inn i helvete.

Men hva med «marken» som aldri dør? Billedspråket i Jes 66,24 (sitert i Mark 9,48) betyr ikke at disse markene er udødelige. Hvem har hørt om udødelig mark? Det legges vekt på at marken ikke lar sin destruktive oppgave være halvgjort. De fortsetter å fortære de ugudeliges kroppene til de er ødelagt. Derimot skal Guds trofaste barn bo i «den nye himmelen og den nye jorden» og tilbe for Guds ansikt (Jes 66,22.23). Med slike ulike skjebner i tankene er det ikke rart at Jesus sa at det ville være langt bedre å komme inn i Guds rike uten en viktig kroppsdel enn å ha en fullkommen kropp som skal bli ødelagt av mark og ild (Mark 9,42–48).

Vi blir enten helt frelst eller vi går helt fortapt. Det finnes ingen mellomting. Vi kan enten ha evig liv, eller vi vil møte evig ødeleggelse. Hva velger du? Hvordan bør evig liv eller evig ødeleggelse påvirke disse valgene?

HELVETES ILD

I sitt hefte for barn med tittelen *The Sight of Hell* (Dublin: James Duffy, [1874], side 24), illustrerer den engelske romersk-katolske presten John Furniss (1809–1865) den evige pine ved hjelp av en stor solid jernkule, større enn himmelen og jorden. «En fugl kommer en gang hvert hundre millioner år og bare berører den store jernkulen med en vingefjær.» Forfatteren sier at synderne skal fortsette å brenne i helvete også etter at jernkulen er slitt bort av slike sporadiske berøringer av fuglefjær!

Det triste er at mange protestanter den dag i dag tror noe lignende skal skje de fortapte.

Les Mal 4,1 og Jud 7. Hvordan kan disse tekstene gi oss en bedre forestilling om «evig ild» eller ideen slik Jesus hadde uttrykt den, at de fortapte skal være i «evig ild» (Matt 18,8) eller i en «ild som aldri skal bli slukket»? (Mark 9,43, NKJV).

Ordet «evig» (heb. *'olam*; gresk *aion, aionios*) har ulike betydninger, alt etter sammenheng. Når det f.eks. forbindes med Gud (5 Mos 33,27), uttrykker ordet hans evighet. Når det snakkes om mennesker (2 Mos 21,6, «for alltid»), er ordet begrenset av deres levetid. Når det er snakk om ild (Matt 18,8; Matt 25,41, «evig»), innebærer det at ilden ikke slukker før den har fortært det som blir brent. Dette betyr at den «evige ilden» skal være evig i den forstand at den fortærer de ugudelige fullstendig og etterlate dem «verken rot eller grein» (Mal 4,1).

Teorien om en evig straff for de ugudelige har alvorlige følger. Hvis de ugudelige blir straffet for alltid, vil det onde aldri bli utryddet. Dessuten stammer alt menneskelig liv fra Gud (5 Mos 32,39; Sal 36,10), som ikke vil «at den urettferdige skal dø» (Esek 33,11). Hvorfor skulle han da fortsette å gi liv til de ugudelige så de kan lide i endeløs pine? Ville det ikke være mye mer rimelig om han bare avslutter deres eksistens? Hvis de ugudelige skal bli dømt «etter sine gjerninger» (Åp 20,12), hvorfor skal da et kort menneskeliv straffes i det uendelige?

Bibelhenvisninger til «den evige ild» bør ses på som hentydninger til «ildsjøen» etter de tusen år (Åp 20; se studium 13). Derfor er det ubibelsk å forestille seg et alltid brennende helvete som allerede finnes.

Hva avslører sannheten om helvete for oss om Guds kjærlighet, spesielt i motsetning til tanken om evig pine?

DE HELLIGE I SKJÆRSILDEN

Den romersk-katolske kirke mener at de døde som ikke fortjener helvete, men som ennå ikke er klare for paradiset, kan få sine synder rensket i skjærsilden, for så å stige opp til paradiset. Deres lidelser i skjærsilden kan reduseres ved at deres kjære ber for dem og gjør bot.

Den katolske kirkes katekisme taler tydelig om skjærsilden: «Alle som dør i Guds nåde og vennskap, men som likevel ikke er fullkomment rensket, er sikret evig frelse; men etter døden gjennomgår de renselse for å oppnå den hellighet som skal til for å komme inn til himmelens glede.» – *Catechism of the Catholic Church*, (New York: Doubleday, 1995) side 291. Den sier også at deres lidelser kan mildnes ved at deres kjære ber for dem eller gjør andre handlinger på deres vegne. «Kirken anbefaler også almisser, avlat og botsøvelser utført på vegne av de døde.» – *Catechism of the Catholic Church*, side 291.

Les Fork 9,10; Esek 18,20–22 og Hebr 9,27. Hvordan tilbakeviser disse versene teorien om skjærsilden?

Dogmet om skjærsilden kombinerer hedenske tanker om et brennende helvete med den hedenske praksisen med å be for de døde. Dette dogmet kan ikke godtas av dem som tror på Bibelens lære (1) om at de døde hviler ubevisst i graven (Fork 9,10); (2) at ett syndig menneskes rettferdighet ikke kan overføres til et annet syndig menneske (Esek 18,20–22); (3) at vår eneste mellommann er Jesus Kristus (1 Tim 2,5) og (4) at døden etterfølges av den endelige dom, uten noen ny sjanse til å omvende seg (Hebr 9,27).

Enda mer alvorlig er det at teorien om skjærsilden forvrenger Guds karakter. Ja, «Satans arbeid siden hans fall er å feiltolke vår himmelske Far. Han foreslo dogmet om sjelens udødelighet ... Tanken om et evig brennende helvete var Satans påfunn, og skjærsilden er hans oppfinnelse. Disse læresetningene forfalsker Guds karakter, så han skal fortone seg som streng, hevngjerrig, vilkårlig og ikke tilgivende.» – Manuskript 51 (10. desember), 1890. I stedet for at de døde sover og venter på Kristi gjenkomst, sier dette synet at de er i skjærsilden og lider til noen klarer å få dem ut derfra.

Hva sier vranglærer som skjærsilden og evig pine oss om lærens betydning? Hvorfor er det viktig hva vi tror, og ikke bare hvem vi tror på?

ET PARADIS MED KROPPSLØSE SJELER

Selv om protestanter ikke godtar skjærsilden, tror mange likevel at de rettferdige dødes sjel allerede nyter paradiset hjemme hos Gud. Noen sier at disse «sjelene» bare er kroppsløse ånder, andre at de nok er kroppsløse ånder, men dekket av et åndelig herlighetslegeme.

Uansett de antatt levende dødes metafysiske tilstand, undergraver disse teoriene Bibelens lære om de dødes oppstandelse og dommen. Hvorfor blir det oppstandelse og dom (Åp 20,12–14) hvis de rettferdige sjeler allerede er i paradiset?

Les Apg 2,29.34.35 og 1 Kor 15,16–18. Hvilket lys kaster disse tekstene over de dødes tilstand og dem som venter på oppstandelsen?

Bibelen lærer at alle mennesker som allerede er i himmelen, enten ble forvandlet levende, som Henok (1 Mos 5,24) og Elia (2 Kong 2,9–11), eller sto opp fra de døde, som Moses (Jud 9) og dem som sto opp med Kristus (Matt 27,51–53).

Vi har sett at omtalen av sjelene «under alteret» som roper til Gud om hevn (Åp 6,9–11), bare er en metafor for rettferdighet og ikke beviser teorien om sjelens naturlige udødelighet. Ellers høres det ikke ut som om disse menneskene nyter sin evige belønning. I virkeligheten er graven de dødes hvilested, der de ubevisst venter på oppstandelsen når de igjen vil være bevisste skapninger. De døde – og heller ikke de rettferdige døde – er ikke kroppsløse sjeler som svimer rundt i himmelen og venter tålmodig på å bli gjenforent med kroppene sine i oppstandelsen.

Og hva kan det være Paulus skriver om i 1 Kor 15,18 når han sier at hvis det ikke var noen oppstandelse fra de døde, så er «de fortapt som har sovnet inn i Kristus»? Hvordan kan de være fortapt hvis de nyter himmelens salighet og har vært der siden de døde? De dødes oppstandelse når Kristus kommer tilbake er en viktig lære i NT, men den gir ingen mening hvis de rettferdige døde farer til sin evige lønn rett etter døden. Likevel hører vi dette hele tiden, spesielt i begravelser.

Hvordan kan du hjelpe folk å forstå at tanken om at de døde sover i jorden, er «godt nytt» i den forstand at de hviler og ikke kjenner smerte og lidelse?

DET BIBELSKE SYNET

Les 1 Joh 5,3–12. Hvorfor begrenser Johannes «evig liv» bare til dem som er i Kristus?

Bibelens lære om betinget udødelighet – i motsetning til teorien om sjelens naturlige udødelighet – går klart frem av 1 Joh 5,11.12. For å forstå hva denne teksten betyr, må vi huske at bare guddommen «er udødelig» (1 Tim 6,15.16) og er den eneste kilden til liv (Sal 36,10; Kol 1,15–17; Hebr 1,2).

Da synden kom inn i verden (1 Mos 3), kom alle mennesker (også vi) under den fysiske døds forbannelse og mistet det evige livs gave. Men Gud er kjærlighet og iverksatte frelsesplanen så mennesket kunne få det evige liv som de skulle ha hatt fra begynnelsen. Som Paulus skrev: «I Kristus utvalgte han oss før verdens grunnvoll ble lagt, til å stå for hans ansikt, hellige og uten feil» (Ef.1,4).

Paulus skriver at slik «synden kom inn i verden på grunn av ett menneske, og med synden kom døden», så har evig liv blitt tilgjengelig for alle mennesker gjennom «det ene mennesket Jesus Kristus» (Rom. 5,12–21). Paulus viser her til en bokstavelig Adam som brakte synd og død inn i verden gjennom sin overtredelse.

Derfor sier Johannes: «Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen, har livet, men den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet» (1 Joh 5,11.12).

Det hele blir klarere i lys av Jesu ord om at «hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag» (Joh 6,40), og: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør» (Joh 11,25).

Dette betyr at evig liv er en Guds gave i Kristus som er vår i dag, men som bare kan nytes fullt ut etter de rettferdiges oppstandelse. Konklusjonen er enkel: Hvis evig liv bare gis til dem som er i Kristus, så har vi ikke evig liv hvis vi ikke er i ham (1 Joh 5,11.12). Derimot gir teorien om sjelens naturlige udødelighet alle mennesker evig liv – enten det er i paradiset eller i helvete, også de som ikke er i Kristus. Denne læren er populær, men bibelsk er den ikke.

TIL ETTERTANKE

Les «Historiens første løgn», side 43–59, og «Kan de levende samtale med de døde?» side 60–69 i *Alfa og Omega*, bind 8.

«Læren om bevissthet i døden grunner seg på den fundamentale villfarelsen at mennesket er udødelig i seg selv. I likhet med læren om evig pine kommer også dette dogmet i konflikt med Bibelens utsagn, med vår fornuft og med våre medmenneskelige følelser. Det er en utbredt oppfatning at de frelste er i himmelen og vet om alt som skjer på jorden, særlig hvordan det går med venner som de etterlot. Men hvordan kan det være til glede for de døde å vite om de levendes vanskeligheter, være vitne til de synder som deres kjære begår, og se dem lide under livets sorger, skuffelser og kvaler? Hvordan skal de som er i himmelen og våker over sine venner på jorden, kunne nyte himmelens salighet? Hvor opprørende er ikke den tanke at når et uomvendt menneske dør, blir sjelen overlatt til helvetes luer! For en grenseløs lidelse det må være for dem som ser sine venner gå uforberedt i graven og inn i en evighet av smerte og synd!» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 54–55.

Spørsmål til samtale

1. De som har snakket med andre kristne om de dodes tilstand og helvetes natur, har nok merket hvor standhaftige folk er i sin tro, ikke bare på at de frelste straks kommer til himmelen, men også at de fortapte er i helvetes evige pine. Hva kan være grunnen til det? Det er én ting å tro at deres avdøde kjære er «hos Herren». Men hvorfor tror folk så sterkt på den grufulle ideen om at de fortapte blir evig pint i helvete? Hva sier dette om hvor stor makt tradisjoner kan ha? Snakk om det sammen.
2. De fleste kirkesamfunn forkynner sjelens naturlige udødelighet med alt det innebærer. Hva bør vi som menighet gjøre for å forkynne Bibelens syn på døden og livet etter døden?
3. Selv om Dantes dikt, *Den guddommelige komedie*, bare var fiksjon, bidro det sterkt til å fremme en falsk lære om hva som skjer med «sjelen» etter døden. Hva kan vi lære av hvor lett kristen teologi kan bli påvirket av lærer utenfra? Hvilke andre ikke-kristne ideer påvirker kristen tankegang, og hvordan kan vi beskytte oss mot dem?

3. desember

HER ER JEG! SEND MEG

Asiata, Samoa

Asiata visste ikke hva bokstavene i ADRA sto for da han kom til jobbintervju i Apia, hovedstaden i Samoa i Sør-Stillehavet. Men han visste at han trengte arbeid for å forsørge familien sin. Asiata likte jobbeskrivelsen: hjelpe folk å forberede seg på orkaner og andre katastrofer. Med noen få års mellomrom ble Samoa hjemsøkt av orkaner som ødela hjem, veier og kraftkabler. Jobben passet godt til ham. Han hadde dype røtter i lokalsamfunnet, familien hans hadde tatt initiativet til en landsbykirke, og han hadde tillitsverv i menigheten.

Asiata fikk jobben. Men han hadde et problem. ADRA-lederen ville han skulle begynne samme dag som han skulle ta en eksamen for å kunne forkynne i kirkesamfunnet sitt. Han forklarte dilemmaet.

«Det er OK», sa ADRA-lederen. «Ta eksamenen. Du kan begynne på mandag til uka.»

Flere måneder senere fikk han vite at adventistene skulle holde en stor møteserie i Samoa med en taler fra Australia. Asiata fikk innbydelse til å komme til møtene i den store salen. Han fikk med seg sin kone, to voksne barn, en svigerdatter og andre i landsbyen. Han satt på første rad under alle de 14 møtene og gikk frem under hver appell. Da evangelisten spurte hvem som ville ta dåp, gikk han frem igjen. Asiata, hans kone, to voksne barn og svigerdatteren ble alle døpt den siste sabbaten i møteserien.

Tre år senere, høsten 2020, ble det holdt enda en toukers møteserie i Samoa. Da ble Asiata bedt om å holde et 15 minutter langt helseforedrag først på hvert møte. Han talte blant annet om at en sunn livsstil kan forebygge diabetes, som er et vanlig helseproblem og gjør at mange på Samoa må gjennom amputasjoner. Asiata innbød naboene sine. Hver dag etter arbeidstid hentet han folk i minibussen sin og kjørte dem til møtene. Seks ble døpt. Året etter, i 2021, var det en ny møteserie, og Asiata inviterte igjen naboer. To ble døpt.

«Jeg tror Gud ledet meg til ADRA», sier han. «Gud ga meg dette arbeidet og muligheten til å vokse åndelig.»

Asiata er glad i Jesaja 6,8: «Da hørte jeg Herrens røst. Han sa: 'Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?' Jeg sa: 'Jeg! Send meg!'" »

Takk for offeret for tre år siden som støttet kampanjen «Redd 10 000 tær» for å forebygge amputasjoner ved å lære folk bedre helsevaner i Samoa og andre steder i Sør-Stillehavet.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Bedrag i endetiden

Bakgrunnsstoff

Matt 7,21–27; Joh 11,40–44; 1 Pet 3,18; 1 Sam 28,3–25; Ef 6,10–18.

Minnevers

Det er ikke noe å undre seg over, for Satan selv skaper seg om til en lysets engel. Og da er det ikke rart at hans tjenere skaper seg om til tjenere for rettferdigheten. Men til slutt skal de få lønn etter sine gjerninger (2 Kor 11,14.15).

Vår tid har blitt en smeltedigel av det overnaturlige og det mystiske, godt hjulpet av Hollywood, som ikke har noe problem med å lage filmer med religiøse og mystiske temaer med mange feil og bedrag. Den gamle løggen: «Dere skal slett ikke dø!» (1 Mos 3,4) har også inspirert noen av de mest populære bøkene og filmene de siste tiårene, samt mange videospill. Vi blir utsatt for utallige av Satans fristelser, som i noen tilfeller kan dekke seg bak et skinn av vitenskap.

Et av disse fenomenene har vært det som har blitt kalt «nær døden-opplevelser», der de som har «gått bort», har kommet tilbake til livet med historier om et liv etter døden. Mange tolker disse hendelsene som bevis for en udødelig sjel.

Denne uken vil vi se på noen endetidsbedrag, deriblant mystikk, nær døden-opplevelser, reinkarnasjon, nekromanti, forfedredyrkelse og andre. Dette er farlige emner som vi bør være klar over, men uten å utsette oss selv for deres påvirkning.

MYSTIKK

Verden har blitt oversvømt av mystikk. Ordet «mystikk» rommer mange ideer. Religiøst innebærer ordet den enkeltes forening med det guddommelige eller absolutte i en slags åndelig opplevelse eller transe. Dette kjennetegner også tilbedelsen i visse kirker. Fenomenene kan variere i form og intensitet, men det er alltid en tendens til å erstatte Guds ords autoritet med egne subjektive opplevelser. Uansett mister Bibelen mye av sin lærefunksjon, og den kristne blir prisgitt sine egne opplevelser. En slik subjektiv religion gir ingen beskyttelse mot bedrag.

Les Matt 7,21–27. Hva vil det si å bygge vårt åndelige hus «på fjell» og å bygge det «på sand»?

Den postmoderne kristne verden har en sterk tendens til å bagatellisere bibelske læresetninger som kjedelige ekko av en foreldet form for religion. I prosessen blir Kristi lære kunstig erstattet av Kristi person – f.eks. hevdes det at en eller annen historie fra Bibelen ikke kan være sann fordi Jesus (slik de ser ham) aldri ville ha latt det skje slik det er skrevet. Personlig smak og behag blir kriteriene for å tolke Skriften eller også forkaste det Bibelen lærer, ofte om lydighet mot Gud, som Jesus sa er viktig for å bygge huset på fjell.

De som tror at det ikke spiller noen rolle hva læren sier, bare de tror på Jesus Kristus, er på farlig grunn. Inkvisisjonens representanter som dømte mange protestanter til døden, trodde på Jesus Kristus. De som hadde «drevet ut onde ånder» i Kristi navn (Matt 7,22), hadde trodd på ham. «Påstanden om at det er likegyldig hva mennesker tror, er et av Satans mest virkningsfulle bedrag. Han vet at sannheten helliger dem som av kjærlighet tar imot den. Derfor prøver han hele tiden å føre inn myter og falske teorier - et annet evangelium.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 33.

Hvordan kan vi bekjempe tilbøyeligheten til å la følelser og ønsker få oss til å gjøre ting som er i strid med Guds ord?

NÆR DØDEN-OPPLEVELSER

Noen av de mest populære moderne argumentene for teorien om sjelens udødelighet er «nær døden-opplevelser». I boken *Life After Life: The Investigation of a Phenomenon – Survival of Bodily Death* (Atlanta, GA: Mockingbird, 1975) la Raymond A. Moody, Jr. frem resultatene av sin studie av over hundre mennesker som hadde vært «klinisk døde» og ble gjenopplivet. De hevdet at de hadde sett et kjærlig og varmt lysvesen før de kom tilbake til livet. Dette har blitt sett på som «spennende bevis for den menneskelige ånds overlevelse ut over døden» (bakside). I årenes løp har de kommet mange andre bøker som fremmer den samme tanken. (se studium 2.)

Les beretningene om oppstandelser i 1 Kong 17,22–24; 2 Kong 4,34–37; Mark 5,41–43; Luk 7,14–17 og Joh 11,40–44. Hvor mange av dem nevner en bevisst eksistens mens de oppstandne var døde, og hvorfor er svaret viktig?

Alle nær-døden-opplevelsene i moderne litteratur gjelder klinisk døde, men egentlig ikke døde mennesker, i motsetning til Lasarus, som hadde vært død i fire dager og som holdt på å råtne (Joh 11,39). Verken Lasarus eller noen av dem som ble oppreist fra de døde i bibelsk tid, nevnte opplevelser etter døden, verken i paradiset, i skjærsilden eller i helvete. Dette er et argument fra taushet, men i tråd med Bibelens lære om de dodes ubevisste tilstand.

Men hva med de «nær døden-opplevelsene» som ofte blir fortalt i dag? Hvis vi godtar Bibelens lære om de dodes bevisstløshet (Job 3,11–13; Sal 115,17; 146,4; Fork 9,10), har vi to hovedteorier: enten er det en naturlig psykisk hallusinasjon under ekstreme forhold, eller det kan være en villedende overnaturlig satanisk opplevelse (2 Kor 11,14). Sataniske bedrag kan være forklaringen, siden noen av disse menneskene sier de har snakket med sine døde slektninger! Men det kan være en kombinasjon av begge deler.

Når bedraget er så utbredt og overbeviser mange, er det viktig at vi holder fast ved det Guds ord lærer uansett hvilke erfaringer vi eller andre måtte ha som strider mot Bibelens lære.

Det er fascinerende at «nær døden-opplevelser» ofte får «vitenskapens» støtte. Hva sier dette om hvor forsiktige vi må være, også med ting som vitenskapen angivelig «beviser»?

REINKARNASJON

Den hedenske tanken om en udødelig sjel er grunnlaget for den ubibelske teorien om reinkarnasjon eller sjelens transmigrasjon. Denne teorien finner støtte i noen store verdensreligioner. Mens de fleste kristne tror på en udødelig sjel som oppholder seg i en permanent himmel eller helvete etter døden, mener de som tror på reinkarnasjon, at en slik udødelig sjel går gjennom mange sykluser med død og gjenfødelse her på jorden.

For noen er reinkarnasjon en åndelig utviklingsprosess der ånden når stadig høyere nivåer av kunnskap og moral på sin ferd mot fullkommenhet. Hinduene tror at den evige sjelen går gjennom en bevissthetsprogresjon eller «samsara» i seks livsklasser: vannlevende, planter, krypdyr og insekter, fugler, dyr og mennesker, medregnet dem i himmelen.

Les Hebr 9,25–28 og 1 Pet 3,18. Hvis Jesus døde bare «én gang» (Hebr 9,28; 1 Pet 3,18) og alle mennesker også dør bare «én gang» (Hebr 9,27), hvorfor tror til og med noen bekjennende kristne på en slags reinkarnasjon?

Mange mennesker tror ikke det de burde tro, men det de gjerne vil tro. Hvis en teori gir dem eksistensiell fred og trøst, er saken avgjort. Men den som tar Bibelen på alvor, kan ikke godta teorien om reinkarnasjon.

For det første motsier denne teorien Bibelens lære om «sjelens» dødelighet og legemets oppstandelse (1 Tess 4,13–18).

For det andre opphever den læren om frelse ved nåde gjennom tro på Jesu Kristi frelsesverk (Ef 2,8–10) og erstatter den med menneskegjerninger.

For det tredje motsier teorien Bibelens lære om at vår evige skjebne avgjøres for alltid av våre valg her i livet (Matt 22,1–14; Matt 25,31–46).

For det fjerde bagatelliserer teorien Kristi annet komme (Joh 14,1–3).

Og for det femte gir teorien muligheter for å overvinne sine feil etter døden, noe som er ubibelsk (Hebr 9,27).

Kort sagt, tanken om reinkarnasjon har ingen plass i kristentroen.

NEKROMANTI OG FORFEDREKULTUR

Ordet «nekromanti» stammer fra de greske begrepene *nekros* (død) og *manteia* (spådom). Nekromanti har vært praktisert siden oldtiden og er en form for påkallelse av de dodes påståtte aktive ånder for å få kunnskap, ofte om fremtidige hendelser. Forfedrekultur ærer avdøde forfedre fordi de fortsatt regnes som en del av familien, og man tror deres ånder kan påvirke de levendes anliggender. Disse hedenske praksisene kan appellere til dem som tror på en udødelig sjel og savner sine avdøde kjære.

Les 1 Sam 28,3–25. Hva kan vi lære om antatt kontakt med de døde av Sauls opplevelse med det kvinnelige mediet i En-Dor?

I Israels teokrati var alle spiritister, medier, trollmenn og åndemanere vederstyggeligheter for Herren og skulle drepes ved steining (3 Mos 19,31; 20,6,27; 5 Mos 18,9–14). Saul hadde da også uttryddet alle medier og spiritister fra Israel (1 Sam 28,3,9).

Men etter at Herren forkastet ham, dro Saul til kanaanitterbyen Endor for å spørre en åndemaner (1 Sam 28,6.7.15; se Jos 17,11; Sal 83,11). Han ba henne hente opp den avdøde profeten Samuel, som angivelig viste seg og snakket med Saul (1 Sam 28,13–19). Den forføreriske ånden, som utga seg for å være Samuel, sa til Saul: «I morgen skal du og sønnene dine være hos meg» (1 Sam 28,19). Ånden, som hadde tatt Samuels skikkelse, forutså Sauls død og støttet den ubibelske teorien om sjelens udødelighet. Det var et sterkt bedrag, og Saul burde ha visst bedre enn å rote seg borti det han før hadde fordømt.

Over to århundrer senere skrev profeten Jesaja: «Men når de sier til dere: ‘Spør gjenferd og spådomsånder til råds, slike som hvisker og mumler! Skal ikke et folk spørre sine guder, spørre de døde til råds for de levende om lov og om vitnesbyrd?’ Sannelig, for dem som sier slikt, går ikke solen opp mer!» (Jes 8,19.20, også 19,3).

Hvor ofte gjør vi ting som vi vet er feil når vi er under stress? Hvorfor er tro, bønn og lydighet mot Guds ord vårt eneste sikre forsvar mot oss selv?

PERSONIFIKASJONER OG LIGNENDE

Ikke ulikt nekromanti er djevelske personifikasjoner av døde og andre opptredener av onde ånder. De kan fremstille et avdødt familiemedlem, venn eller hvem som helst. Både det fysiske utseendet og stemmen er svært lik den avdøde. Slike djevelske bedrag vil bli brukt til å forføre dem som ikke er grunnfestet i Guds ord. Ellen G. White advarer: «De 'apostler' som disse løgnaktige ånder gir seg ut for å være, motsier det som de virkelige apostlene skrev under inspirasjon av Den hellige ånd mens de levde.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 64. Og dessuten: «Som klimaks i bedraget vil djevelen gi seg ut for å være Kristus.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 125.

Les 2 Kor 11,14.15 og Ef 6,10–18. Hva burde beskytte oss mot onde ånders bedrag?

«For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet,» skriver Paulus (Ef 6,12). Vi kan bare beskytte oss mot disse bedragene ved å være ikledd «Guds fulle rustning», som er beskrevet i Ef 6,13–18.

Det kan være veldig skremmende og villedende når onde ånder gir seg ut for å være avdøde mennesker, men de kan ikke villed dem som er beskyttet av Gud og grunnfestet i hans Ord. De som tror på Bibelens lære om menneskets betingede u dødelighet, vet at enhver åpenbaring eller kommunikasjon med de døde er av djevelsk opphav og må avvises ved Guds nåde. Og uansett hvor mektig, overbevisende og ekte manifestasjonen virker, må vi likevel stå fast på læren om at de døde sover i graven.

Men forestill deg at du mister en du er glad i og tror at denne samme kjære viser seg for deg? Og uttrykker kjærlighet til deg? Og forteller deg hvor mye de savner deg? Og sier ting som bare de kan vite? Og sier at de er på et bedre sted nå? Tenk så lett man kan falle for det hvis man ikke er forankret i det Bibelen lærer om de dødes tilstand. Spesielt fordi du også gjerne vil tro det.

Hva vil det si å ta på seg Guds rustning? I praktisk forstand fra dag til dag: Hvordan gjør vi dette på alle områder av livet, ikke bare når det gjelder endetidens bedrag?

TIL ETTERTANKE

Les «Dealing With False Science, Cults, Isms, and Secret Societies,» side 602–609 i *Evangelism*; og «Spiritism,» side 86–93, i *Confrontation*.

Det finnes en stiftelse som påstår at den skaper teknologi som vil gjøre det mulig å kontakte de avdøde «via tekstmeldinger, telefonsamtaler og videokonferanser». Nettstedet kaller de døde PMPs (post material persons) og hevder at når mennesker dør, går de bare videre «til en annen fase av alltid», men «beholder sin bevissthet, identitet og de viktigste trekkene av sin tidligere fysiske skikkelse». Men viktigst av alt, folkene i stiftelsen sier at de utvikler teknologi i tre faser som vil gjøre det mulig å kommunisere mellom materielle og postmaterielle personer.

Den første fasen vil «tillate teksting og skrivning med postmaterielle familiemedlemmer, venner og eksperter innen alle fagfelt.» Fase to er ment å «gjøre det mulig å snakke med dine kjære som lever i en annen del av evigheten.» Og den tredje fasen, sies det, vil åpne veien for å «høre og se dem som opplever alle muligheter fra et annet observasjonspunkt».

Spesielt skummelt er det hvordan de tester om de døde de har kontakt med, virkelig er den de utgir seg for å være. «For eksempel kan en etterlatt forelder stille følgende spørsmål til en sønn eller en datter som har gått over i en annen verden: 'Hadde du en hund som het Snoopy da du var barn? Ga vi deg en lommekniv på tiårsdagen din?」 Dette er interessant i lys av denne advarselen: «Det hender at åndevesener åpenbarer seg for folk i form av deres avdøde venner. De forteller om episoder fra den tiden da de var sammen, og oppfører seg på samme vis som da.» – *Alfa og Omega*, bind 2, side 261.

Spørsmål til samtale

1. Mange forbruker det media formidler ut fra unnskyldningen om å godta kulturen. Hvilke bibelske prinsipper bør styre vårt forhold til media, spesielt når de åpenlyst fremmer synspunkter som vi vet er feilaktige og villedende (se Sal 101,1–8; Ordsp 4,23; Fil 4,8)?
2. Hvordan kan vi hjelpe andre å takle Satans endetidsbedrag uten selv å bli utsatt for den villedende innflytelsen fra disse bedragene?
3. Mange kristne har sett historien om å kalle «Samuel» tilbake fra graven som bibelsk bevis på at de døde lever videre. Hva sier fortellingen om at vi ikke kan bygge en læresetning på bare en enkelt tekst eller historie, men må se på alt Bibelen sier om et emne?

10. desember

GUD KVALIFISERER DEM SOM ER KALT

Frank, Vanuatu

Frank vokste opp som bortskjemt barn av sin fars andre ekteskap. Han vantrivdes hjemme og fant gleden på Aore Adventist Academy, der han fikk venner og trivdes i kirken på sabbaten.

Men på videregående ble han syk og var døden nær. Det ble slutten på skolegangen for ham. Da faren døde, arvet halvbrødrene eiendommen, og Frank fikk ingenting. Han var en ung mann uten mening i livet.

Men han hadde trivdes i sløydtimene på skolen og lært å lage møbler. Nå begynte han å tjene til livets opphold ved å snekre små møbler og hus i landsbyen.

Årene gikk, Frank ble gift og fikk barn. Han sluttet med snekkerarbeidet og lot moren sin støtte familien. Han kranglet konstant med sin kone, som ville at han skulle finne seg en jobb. I desperasjon falt han på kne en kveld og ba Gud om hjelp. «Hjelp meg å vise at jeg kan noe,» ba han.

Kort tid senere ga halvbroren Ken ham en snekkerjobb på en gård der han reparerte bygninger. Senere ble han vaktmester på en hermetikkfabrikk, der sjefen la merke til ham. Da fabrikken gikk falitt, startet sjefen for seg selv og fikk Frank til å lage møbler og bygninger for seg.

Frank hadde fremgang og glemte Gud. Men en natt drømte han at bestemoren lovte at han ville bli en stor forretningsmann og ha sitt eget selskap. Men først måtte han være tro mot Gud. Han overga seg til Gud og gikk i kirken hver sabbat. Etter noen år startet han et godt byggefirma med flere ansatte.

Frank dro til hjemstedet for å forsone seg med alle halvbrødrene og resten av familien. Brødrene hadde bygget en liten adventistkirke. Frank trådte til og bygget en større kirke. Men han lengtet etter å gjøre mer, så han begynte å pusse opp og fullføre uferdige kirker omkring på Vanuatus 83 øyer. I dag støtter han mange menighetsprosjekter gjennom sitt firma, og er dessuten forstander i Bora-Bora-menigheten på øya Santo.

Frank sier at han har funnet mening i livet. «Jeg takker Gud for at han tok en ufaglært gutt og gjorde en faglært snekker ut av meg,» sa han.

Takk for gavene 13. sabbat som vil bidra til at det lages barneprogram ut fra Ellen Whites bøker. Programmene vil bli vist på Hope Channel og internettet, så barn i Vanuatu og resten av verden kan se dem. Takk for at du planlegger et rundhåndet offer.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Det bibelske verdensbildet

Bakgrunnsstoff

Luk 2,52; Matt 4,23; 1 Kor 6,19.20; Sal 24,3.4; Apg 8,4–24; 1 Joh 3,1–3.

Minnevers

Må han, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og kropp bli bevart uskadet, så dere ikke kan klandres for noe når vår Herre Jesus Kristus kommer (1 Tess 5,23).

Åpenbaringen beskriver to store «globaliseringer» før Kristi annet komme. Åp 13 handler om vranglærens globalisering når «hele verden» skal undre seg og følge etter dyret fra havet (Åp 13,3.7.8.12.16). Åp 14 fremhever sannhetens globalisering, når det «evige evangelium» vil bli forkynt «for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk» (Åp 14,6.7). I disse «vanskelige tider» (2 Tim 3,1) vil «hvert eneste vindpust av ny lære» (Ef 4,14) prøve å få folk til å «vende øret fra sannheten og holde seg til myter» (2 Tim 4,4). «Ved hjelp av to store villfarelser – læren om sjelens udødelighet og søndagens hellighet – vil Satan bedra folk. Den første danner basis for spiritismen, den andre styrker forbindelsen med romerkirken.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 94.

Frem til disse siste hendelsene utspiller seg må vi stå fast i troen på den sannheten vi har, deriblant menneskets og dødens natur, mens vi søker å bli veiledet av Den hellige ånd slik at vi kan være rede når Kristus kommer.

JESU EKSEMPEL

Les Luk 2,52. Hvilke fire sider av Jesu vekst er nevnt i teksten?

Jesus var fullkommen, og hans vekst omfattet alle de grunnleggende sidene av menneskets eksistens. Luk 2,52 sier: «Og Jesus gikk fram i alder [fysisk] og visdom [mentalt]. Han var til glede for Gud [åndelig] og mennesker [sosialt].» «Hans tankeliv var aktivt og utforskende, med en dømmekraft og klokskap som var langt forut for hans alder. Hans karakter var edel og harmonisk. Sinnets og kroppens krefter utviklet seg gradvis som hos barn flest. Som barn la Jesus for dagen et særlig elskelig sinnelag. Han var alltid beredt til å hjelpe andre. Han viste en tålmodighet som ikke lot seg forstyrre av noe, og en hederlighet som aldri gikk på akkord med det som var rett. Samtidig som han stod fast på sine prinsipper, var hans liv preget av uselvisk vennlighet.» – *Alfa og Omega*, bind 4, side 49.

Les Matt 4,23. Hvordan kan vi videreføre Jesu tredelte virksomhet: å undervise, forkynne og helbrede?

Hvis vi ser på mennesket som en integrert og udelelig person, kan vi ikke begrense vår religion til bare åndelige saker. Sannheten omfatter hele vårt vesen, hele livet med alle sider av livet. Våre fysiske og åndelige sider er så nøye forbundet at de ikke kan skilles ad. Og selv om vi, som er syndere, aldri kan måle oss med bildet av Jesus ovenfor, skal vi ved Guds nåde formes etter det, for «gjenløsningen går ut på å gjenreise bildet av Skaperen i mennesket, å føre det tilbake til den fullkommenhet det var skapt i, å fremme utviklingen av ånd, sjel og legeme.» – *Education* side 15,16. Dette vil Gud gjøre i sitt folk som en del av forberedelsen til sin gjenkomst.

Når vi sammenligner oss med Jesus, kan vi lett bli motløse. Så hvordan kan det å ha blikket festet på korset og dets betydning forhindre at vi blir motløse av det vi ser i oss selv når vi sammenligner med det vi ser i Jesus?

KROPPEN SOM ET TEMPEL

Dualismens teori om en dødelig kropp med en udødelig sjel har skapt flere teorier om menneskekroppen. For eksempel: For de greske filosofene var menneskekroppen sjelens fengsel, som blir frigjort av døden. Som et ekko av dette hedenske synet tror mange kristne at kroppen er den udødelige sjelens midlertidige hus, som skal bli gjenforent med kroppen i oppstandelsen. Panteister gjør derimot menneskekroppen guddommelig: De tror at Gud og universet er ett og det samme. For dem er alle ting Gud, og menneskekroppen er en del av den ene integrerte og universelle guddommelige substansen. Vi er omgitt av motstridende teorier om emnet og må stå fast på det Bibelen lærer om menneskets natur.

Les 1 Kor 6,19.20; 10,31. Hvordan kan forståelsen av at kroppen er «Guds tempel» og «Den hellige ånds tempel» påvirke vår livsstil positivt?

Adam og Eva ble skapt i Guds bilde (1 Mos 1,26.27), noe som ikke bare gjenspeiles i deres karakter, men også i deres fysikk. Siden dette bildet ble ødelagt og til og med skjult av synden, består frelsesverket i å gjenreise mennesker til deres opprinnelige tilstand, også fysisk helse, i den grad det er mulig for vesener som ikke kan spise av livets tre.

Denne gjenreisningen er en livslang prosess som ikke er fullført før Kristi annet komme, da det forgjengelige ikler seg uforgjengelighet og det dødelige blir udødelig (1 Kor 15,53.54).

Johannes skrev til sin venn Gaius: «Min kjære, jeg ønsker at du på alle vis får være frisk og ha det godt, like godt som du har det åndelig» (3 Joh 1,2).

Hvis vi innser at mennesket er et udelelig hele og at religion omfatter alle sider av menneskelivet, så bør vi også se på vår fysiske helse som en religiøs oppgave. Vi bør la oss lede av det inspirerte prinsippet: «Enten dere spiser eller drikker, eller hva dere enn gjør, gjør alt til Guds ære!» (1 Kor 10,31). Men husk at vi lever i en verden hvor gode mennesker kan gjøre sitt beste og likevel lide under følgene av en syndig menneskenatur og et syndig miljø. Så vi bør stole på Gud og gjøre vårt beste mens vi overlater resultatene til Gud.

KRISTI SINN

Noen tror at individet vil bli forvandlet hvis man endrer miljøet. Vi bør absolutt unngå steder og omstendigheter som kan gjøre oss mer sårbare for fristelser (Sal 1,1; Ordsp 5,1-8). Men problemet med synd og fristelser kan bare løses ved at hjertet forvandles (eller sinnet). Kristus berørte sakens kjerne da han sa: «For innenfra, fra menneskehjertet, kommer de onde tankene: hor, tyveri, mord, ekteskapsbrudd, grådighet, ondskap, svik, utskeielser, misunnelige øyne, spott, hovmod, vettløshet» (Mark 7,21.22). Dette betyr at sinnet må forvandles for at atferden skal endres.

Les tekstene nedenfor. 1 Kor 2,16; Sal 24,3.4; Rom 12,2; Fil 4,8; og Kol 3,2. Hva vil det si å ha «Kristi sinn»?

Herren hadde lovet at under «den nye pakt» skulle han legge sin lov i sitt folks sinn og skrive den på deres hjerte (Jer 31,31–33, se Hebr 8,8–10; 10,16). Det er derfor ingen overraskelse at Kristus i Bergprekenen utvidet og utdypet betydningen av Guds bud til tanker og hensikter (se Matt 5,17–48). Så vi kan bare vinne seier over fristelser ved Guds nåde, og når det gjelder tanker og hensikter, bør vi gjøre krav på dette løftet slik at vi kan stoppe syndige tanker.

Vi vil ha en syndig natur til Jesus kommer. Men hvis vi er i Kristus, er vi dekket av hans rettferdighet. Selv om vi ennå ikke er fullkomne, anses vi som fullkomne i ham (Fil 3,12–15). «Når vi er forent med Kristus, har vi Kristi sinn. Renhet og kjærlighet skinner frem i karakteren, saktmodighet og sannhet styrer livet. Selve anskitsuttrykket forandres. Kristus, som blir i sjelen, utøver en forvandlende kraft, og ens ytre vitner om freden og gleden som hersker på innsiden.» – *Selected Messages*, 1. bok, side 337.

Tenk deg hvordan livet ville vært hvis du kunne stoppe syndige tanker. Hvor annerledes ville livet ha vært? Hva er den eneste måten å få oppleve dette på?

ÅNDENS VEILEDNING

Den hellige ånd utøser Guds kjærlighet i vårt hjerte (Rom 5,5), fører oss inn i en sann frelsende erfaring (Joh 16,7–11), leder oss til hele sannheten (Joh 16,13) og gir oss kraft til å fullføre evangeliets oppdrag (Apg 1,8). Siden det er Den hellige ånd som motvirker Satans nedbrytende verk, tar Satan alle midler i bruk for å forvrengte vår forståelse av Den hellige ånds natur og verk. Mens noen fornektet hans personlighet, legger andre mer vekt på Åndens gaver enn hans forvandlende kraft.

Les Apg 8,4–24. Trollmannen Simon fra Samaria ønsket å få Den hellige ånds gaver uten å bli gjenskap av Ånden. Hvordan viser den samme holdningen seg i vår tid?

Guds barn er de som blir veiledet av Den hellige ånd (Rom 8,14) til hele sannheten i Guds ord (Joh 16,13; 17,17). Jesus advarte: «Ikke enhver som sier til meg: ‘Herre, Herre!’ skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje. Mange skal si til meg på den dagen: ‘Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, drevet ut onde ånder ved ditt navn og gjort mange mektige gjerninger ved ditt navn?’ Da skal jeg si dem rett ut: ‘Jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør urett!’» (Matt 7,21–23). Den hellige ånd leder aldri noen bort fra Guds ord – som han selv har inspirert – men leder oss i tråd med Ordet.

Den samme hellige Ånd som leder oss til hele sannheten, styrker oss også til å lede andre til sannheten (Matt 28,18–20; Apg 1,8). Mens vi utfører vårt hellige oppdrag, hjelper han oss. Derfor må vi morgen for morgen fornye vår innvielse til ham. Hvis vi gjør det, vil han gi oss sin Ånds nærvær med sin gjenopplivende, helliggjørende kraft.

Vi må imidlertid være åpne for hans ledelse ved hver dag å ta bevisste valg for å gjøre det vi vet er rett og unngå det vi vet er galt. Det vil si at bare ved å søke å leve som vi bør, vil vi være åpne for å motta Den hellige ånds kraft i vårt liv, slik Gud lover oss.

Hvorfor er det så viktig at vi morgen for morgen ber, så vi er åpne for Den hellige ånds ledelse i vårt liv?

KLAR TIL HANS KOMME

Vi lever i en hektisk verden med altfor mange kunstige behov og iøynefallende distraksjoner. Er vi ikke forsiktige, kan de ta all vår tid og få oss til å prioritere feil. Dette er ikke bare et biprodukt av vår globaliserte nettverden. Troende mennesker har til alle tider måttet være på vakt mot Satans forsøk på å distrahere dem fra det som virkelig betyr noe her i livet.

For hvem står ikke i fare for å ta blikket fra Herren og dvele ved ting som ikke kan tilfredsstille oss, og som kan føre til vår åndelige undergang?

Les 2 Pet 3,14 og 1 Joh 3,1–3. Hvilken forskjell ser du mellom å forberede oss på Jesu annet komme og å være klar til denne begivenheten?

Tanken om en pågående forberedelse for Jesu annet komme blir ofte en unnskyldning for å somle. Denne forestillingen kan lett få en til å slippe av med den onde tjenerens antagelse: «Det varer lenge før herren min kommer» (Matt 24,48).

Les Sal 95,7.8; Hebr 3,7.8.15; 4,7. Hva sier disse versene om å være klar akkurat nå?

Fra et bibelsk perspektiv er frelsens tid alltid «i dag» og aldri i morgen (se Sal 95,7.8; Hebr 3,7.8.15; Hebr 4,7). Og dessuten: med mindre en større omvendelse finner sted, vil vi fortsette å være det vi er nå. Det er ikke tiden som omvender den uomvendte. Med mindre man stadig vokser i nåde og vandrer i tro, vil tendensen bli å falle fra, å bli forherdet, skeptisk, kynisk, ja også vantro.

Slik sett kan vi si at hver eneste dag er livet vårt i miniatyr. Så ved Guds nåde bør vi planlegge for fremtiden, men leve hver dag klare for Jesu gjenkomst – spesielt fordi i dag kan bli din siste dag.

Hvordan kan du være klar for Jesu gjenkomst hvis han skulle komme tilbake i dag? Snakk sammen om dette i gruppen på sabbaten.

TIL ETTERTANKE

Les «Behandling av sinnet» i *Helse og livsglede*, side 186–200; «True and False Theories Contrasted» side 7–16, i *The Sanctified Life*.

«Den store konflikten nærmer seg slutten. Alle meldinger om ulykker til sjøs eller lands er et vitnesbyrd om at slutten på alle ting er nær. Krieger og rykter om krieger sier det. Finnes det en kristen hvis puls ikke slår raskere når han ser de store begivenhetene som åpner seg foran oss? Herren kommer. Vi hører skrittene til en Gud som nærmer seg.» – *Maranatha*, side 220.

«Lev troens liv dag for dag. Bli ikke engstelig og fortvilet på grunn av trengselstiden slik at du får en tung tid før tiden. Slutt å tenke: 'Jeg er redd jeg ikke skal stå på prøvens store dag.' Du skal leve for nuet, bare for denne dagen. I morgen er ikke din. I dag skal du vinne seieren over deg selv. I dag skal du leve et liv i bønn. I dag skal du kjempe troens gode kamp. I dag skal du tro at Gud velsigner deg. Og når du vinner seier over mørke og vantro, oppfyller du Mesterens krav og blir en velsignelse for dine omgivelser.» – *Signs of the Times*, 20. oktober 1887.

«Herren kommer snart, og vi må bli klare til å møte ham i fred. La oss være fast bestemt på å gjøre alt i vår makt for å gi lys til dem rundt oss. Vi skal ikke være triste, men blide, og vi skal alltid ha Herren Jesus for øye ... Vi må være klare og vente på at han skal dukke opp. Å, så herlig det blir å få se ham og bli ønsket velkommen som hans gjengløste! Lenge har vi ventet, men vår tro må ikke bli svak. Hvis vi bare kan se kongen i hans skjønnhet, vil vi for alltid være velsignet. Jeg føler det som om jeg må rope høyt: 'Hjemover.' Vi nærmer oss tiden da Kristus vil komme med kraft og stor herlighet for å hente sine gjengløste til deres evige hjem.» – *Heaven*, side 165, 166.

Spørsmål til samtale

1. Hvordan kan forestillingen om mennesket – kropp, sjel og ånd som et udelelig hele – hjelpe oss å forstå at troen omfatter alt, og hvor viktig vår livsstil er?
2. Alle sanne vekkelser og reformasjoner er sentrert i Gud og aldri i menneskelig atferd. Hvordan illustrerer lignelsen om fariseeren og tolleren (se Luk 18,9–14) dette prinsippet?
3. Snakk sammen om svaret på torsdagens siste spørsmål. Hvordan kan du vite om du er klar, og kan du ha visshet uten å være formastelig?

17. desember

EN KONE SOM BA

Damatui, Vanuatu

På sabbatene gikk Steline i Adventistkirken med sine tre sønner, på øya Efate i Vanuatu i Sør-Stillehavet. På søndagene dro hennes mann Damatui til en annen kirke der han var forstander. De gikk aldri i kirke sammen og snakket aldri om religion hjemme. Det gikk fint, men Steline nær et ønske om at Damatui skulle bli adventist.

En dag fant hun ut at det skulle holdes et ekteskapsseminar, og hun ba mannen bli med. Han ble med, og ekteskapet ble bedre etter seminaret. Steline merket at Gud ledet mannen nærmere menigheten.

Året etter skulle det være en ukes konferanse for menn på en av de andre øyene på Vanuatu, og Damatui ble invitert. Forstanderen Adventistkirken ga ham en flybillett så han kunne dra. Gaven overrasket Damatui, og han var begeistret da han kom hjem etter konferansen.

Tiden gikk, og Vanuatu-misjonen ville holde en møteserie over TV og Hope Channel. Stelines kirke var et av stedene der folk kunne følge det tre uker lange programmet. Damatui hadde en buss og ble ansatt til å kjøre folk til kirken. De to første ukene kjørte han folk, men ble ikke med på møtet. Den siste uken bestemte han seg for å bli og høre etter. Taleren appellerte til folk om å bli døpt, og Damatui bestemte seg for å ta dåp.

Fredag kveld gikk Damatui til pastoren og sa at han ønsket å bli adventist. Sabbats morgen ble han døpt sammen med flere titalls andre. Kanskje var Steline den gladeste som var til stede. De tre guttene deres var også begeistret. Men lederne i Damatuis gamle kirke var ikke begeistret. De prøvde å få ham til å komme tilbake, men han takket nei. Han hadde funnet sin egen menighet.

I dag er Damatui forstander i den eneste adventistkirken i landsbyen Erakor. Den lille gruppen vokser fort og håper å bli en fullverdig menighet snart. «Når jeg ser tilbake, var det en av mitt livs beste beslutninger, både for meg selv og familien,» sa Damatui.

Takk for gavene 13. sabbat som vil bidra til at det lages barneprogram ut fra Ellen Whites bøker. Programmene vil bli vist på Hope Channel og internettet, så barn i Vanuatu og resten av verden kan se dem. Takk for at du planlegger et rundhåndet offer.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Dommen

Bakgrunnsstoff

Matt 25,31–46; Dan 7,9–14; 1 Kor 6,2.3; 2 Pet 2,4–6; Mal 4,1; Åp 21,8.

Minnevers

For vi må alle fram for Kristi domstol, for at hver og en kan få lønn for det han har gjort gjennom sitt liv i kroppen, enten godt eller ondt (2 Kor 5,10).

Hvis det er noe Skriften er sikker på, så er det at dommen er virkelig. Gud skal dømme verden. Tekstene i GT og NT, er mange og utvetydige. Den rettferdigheten vi mangler her og nå, skal komme en dag.

Bibelen sier at Gud «vet alt» (Job 37,16; 1 Joh 3,20), også våre hemmeligste planer (Fork 12,14; Jer 17,10). Vi kan gjemme oss for alt og alle, men ikke for Gud.

For sin egen del behøver han ikke noen dom for å bedømme den enkeltes liv. Guds dom er for hans skapningers skyld, både i himmelen og på jorden. Denne prosessen er av kosmisk-historisk karakter fordi Satan begynte sitt opprør i himmelen og spredte det til vår verden (Åp 12,7–9).

Denne uken skal vi se på dommen i endetiden med dens tre hovedfaser: dommen for Jesu komme, tusenårsdommen og den endelige dom. Hele prosessen ender med de rettferdige frikjennelse og den annen død for de ugudelige.

DEN ENDELIGE DOMMEN

For mange betyr tanken om dom fordømmelse. Det er en del av prosessen, men vi må ikke glemme at tanken om dom har en positiv side, siden dom også innebærer frikjennelse for de rettferdige. Daniels bok nevner en endetidsdom da «Den høyestes hellige» får «sin rett» (Dan 7,22). Guds dom omfatter begge deler – et prinsipp som vi finner i denne teksten fra GT: «da må du høre det i himmelen, gripe inn og skifte rett mellom tjenerne dine. Døm den urettferdige skyldig og la hans fremferd ramme ham selv. Frikjenn den rettferdige og la ham få igjen for sin rettferd» (1 Kong 8,32).

Les Matt 25,31–46 og Joh 5,21–29. Hvordan pekte Kristus på både fordømmelse og frikjennelse i den endelige dommen?

Noen sier at uttrykkene «blir ikke dømt» (Joh 3,18) og «kommer ikke for dommen» (Joh 5,24) betyr at de som er i Kristus, ikke blir dømt i det hele tatt. Men disse uttrykkene innebærer at de troende ikke blir fordømt i dommen. Derfor skal tekstene forstås slik at de sier «blir ikke fordømt» (Joh 3,18) og «kommer ikke til fordømmelse» (Joh 5,24).

Kort sagt: Vår skjebne blir bestemt her i livet. De som er i Kristus, er sikret frifinnelse i dommen, og de som ikke er i Kristus, forblir under fordømmelse. Da Jesus beskrev dommen (Matt 25,31–46), nevnte han ikke bare at geitene (ugudelige), men også sauene (rettferdige) skulle være der. Og apostelen Paulus sa: «For vi må alle fram for Kristi domstol, for at hver og en kan få lønn for det han har gjort gjennom sitt liv i kroppen, enten godt eller ondt» (2 Kor 5,10).

Når vi tenker på dommen, bør vi huske at vi blir frelst av nåde (Jes 55,1; Ef 2,8–10), rettferdiggjort ved tro (1 Mos 15,6; Rom 5,1) og dømt etter gjerninger (Fork 12,14; Matt 25,31–46; Åp 20,11–13). Grunnlaget for dommen er Guds morallov slik den er sammenfattet i de ti bud (Fork 12,13.14; Jak 1,25; Jak 2,8–17). Våre gjerninger er ytre indisier på ektheten av vår frelseserfaring og derfor det som skal vurderes under dommen.

Husk: Gud velger ikke vilkårlig ut noen til å bli frelst og andre til å gå fortapt. Hver og en er ansvarlig for sin egen skjebne.

Når alt kommer til alt, er ikke dommen tiden da Gud bestemmer seg for å akseptere eller avvise oss, men tiden da Gud fullfører vårt valg om vi har tatt imot ham eller ikke – et valg som går frem av våre gjerninger.

DOMMEN FØR JESU ANNET KOMME

Tanken om dommen før Kristi gjenkomst finnes mange steder i Skriften.

Les Dan 7,9–14; Matt 22,1–14; Åp 11,1.18.19; 14,6.7. Hvordan kaster disse passasjene lys over tanken om en undersøkende dom før Jesu gjenkomst? Hva er betydningen av en slik dom?

Tanken om en undersøkende dom over Guds folk før Jesu annet komme bygger på tre bibelske læresetninger.

Den ene er tanken om at alle de døde – rettferdige som urettferdige – sover i graven frem til oppstandelsen (Joh 5,25–29).

Den andre er at det skal være en dom over alle mennesker (2 Kor 5,10; Åp 20,11–13).

Den tredje er at den første oppstandelsen vil bli de rettferdiges belønning, og den andre oppstandelsen betyr evig død for de ugudelige (Joh 5,28.29; Åp 20,4–6.12–15).

Dette betyr at hvis alle mennesker skal dømmes, bør det skje før deres respektive oppstandelser, for ved disse oppstandelsene vil de motta sin endelige belønning.

Daniels bok hjelper oss å forstå både tidspunktet og innholdet i dommen før Jesu annet komme. Ved avslutningen av de 2300 symbolske dagene – i 1844 – skulle den himmelske helligdommen renses (Dan 8,14, NKJV) og den undersøkende dommen før Jesu komme skulle begynne (Dan 7,9–14), altså to ulike måter å uttrykke samme hendelsen på. Og da får «Den høyestes hellige sin rett» (Dan 7,22). Det vil si at det er godt nytt for Guds folk.

I Matt 22,1–14 leser vi at Jesus talte om en granskning av bryllupsgjestene før bryllupsfesten startet.

Og i Åpenbaringen omtales den undersøkende dom før Jesu komme som oppgaven med å telle «dem som tilber» i Guds tempel (Åp 11,1) og i kunngjøringen av at «timen for hans dom er kommet» (Åp 14,6.7; jf. 14,14–16).

Hvordan burde vår kunnskap om en dom i himmelen påvirke vårt liv her og nå?

TUSENÅRSDOMMEN

Bibelen sier at ved Jesu annet komme (1) vil både de levende hellige og de oppstandne hellige «møte Herren i luften» (1 Tess 4,16.17); (2) alle de hellige vil bli tatt til himmelen for å bo i de himmelske «rom» som han har gjort i stand for dem (Joh 14,1–3); og (3) først ved slutten av årtusen vil det nye Jerusalem komme ned til jorden og bli de helliges evige hjem (Åp 21,1–3.9–11). Mens jorden ligger øde i tusen år, skal de hellige herske sammen med Kristus i himmelen (Jer 4,23; Åp 20,4).

Les 1 Kor 6,2.3 og Åp 20,4–6.11–13. Hvorfor bør de hellige delta i tusenårsdommen?

Hele prosessen skal (1) rettferdiggjøre Guds karakter overfor Satans anklager om at Gud behandler sine skapninger urettferdig; (2) stadfeste at de rettferdiges belønninger ikke er partiske; (3) vise at de ugudelige får en rettferdig straff og (4) å fjerne all tvil som kunne føre til et nytt opprør i universet. Bare himmelens hærskarer er med på den undersøkende dom av de rettferdige før Jesu komme (Dan 7,9.10). Men under tusenårsdommen over de ugudelige og de falne engler skal også de hellige være med (1 Kor 6,3; Jud 6; Åp 20,4–6).

Den undersøkende dom før Jesu komme begynte i 1844, da «tronstoler ble satt fram ... Retten ble satt og bøker åpnet» (Dan 7,9.10). Tusenårsdommen vil imidlertid starte etter at de hellige er tatt opp til himmelen og sitter på troner, og dommen overlates til dem. Så åpnes himmelens bøker nok en gang, og de døde blir «dømt etter det som sto skrevet i bøkene, etter sine gjerninger» (Åp 20,4.12). Denne prosessen gir de hellige en mulighet til å granske de himmelske oppteignelsene og se at Gud har behandlet alle rettferdig. Ikke nok med at han belønner alle etter fortjeneste ut fra deres egne beslutninger, han forklarer dem også hvorfor han gjør det.

Hva sier det om Guds karakter at før noen av de fortapte som sover, står opp for å møte den annen død, vil de frelste være involvert i domsprosessen, og ingen vil bli straffet før vi også ser at Gud har handlet rettferdig? Del dine tanker med gruppen på sabbaten.

DEN UTØVENDE DOM

I middelalderen var det en sterk tendens til å fremstille Gud som en streng, straffende dommer. I dag er tendensen å beskrive ham som en kjærlig, ettergivende Far som aldri straffer sine barn. Men kjærlighet uten rettferdighet blir kaos og lovløshet, og rettferd uten kjærlighet blir undertrykkelse. Guds domsprosess er en fullkommen blanding av rettferd og barmhjertighet, som begge stammer fra hans ubetingede kjærlighet.

Den utøvende dommen er Guds endelige og ugjenkallelige straffeinngrep i menneskets historie. Begrensede straffedommer var for eksempel da Satan og hans opprørske engler ble drevet ut fra himmelen (Åp 12,7–12), utdrivelsen av Adam og Eva fra Edens hage (1 Mos 3), syndfloden (1 Mos 6–8), ødeleggelsen av Sodom og Gomorra (1 Mos 19; Jud 7), da de førstefødte i Egypt døde (2 Mos 11–12) og Ananias og Saffiras død (Apg 5,1–11). Så det er ingen overraskelse at det også vil bli en utøvende dom over de ugudelige på slutten av menneskehetens historie.

Les 2 Pet 2,4–6 og 2 Pet 3,10–13. Hvordan hjelper disse tekstene oss å forstå den endelige utøvende dommen? Hvordan antyder de tanken om at dommen fullbyrdes i motsetning til at den pågår for alltid, noe som ville være en fordreining av retten og ikke et uttrykk for den?

«Guds godhet og langmodighet, hans tålmodighet og barmhjertighet overfor sine undersåtter, vil ikke hindre ham i å straffe synderen som nektet å være lydig mot hans krav. Det er ikke opp til et menneske – en som har forbrutt seg mot Guds hellige lov og bare er tilgitt takket være hans store offer da han ga sin Sønn til å dø for de skyldige fordi hans lov var uforanderlig – å diktere Gud.» – *Manuscript Releases*, bind 12, side 208.

Alt det Gud kunne ha gjort for å redde menneskeheten fra å gå evig fortapt, det gjorde han, og det kostet ham dyrt. De som går fortapt, tok valg som førte dem til den triste avslutningen. Tanken om at Guds dom over de fortapte, også utslettelsen av dem (i motsetning til evig pine), strider mot en kjærlig Guds karakter, er rett og slett feil. Det er Guds kjærlighet som også krever rettferdighet.

Hva sier korset om hva Gud var villig til å gjøre for å redde alle som ville bli frelst?

DEN ANNEN DØD

Gud leder menneskehetens historie mot dens endetidsklimaks. På slutten av de tusen år blir alle de ugudelige døde reist opp fra graven for å motta sin dom (Åp 20,5.11–15). Når hele domsprosessen er slutt og ingenting annet kan tilføyes, vil de ugudelige erkjenne Guds rettferdighet. «Med tanke på alt som har skjedd i den store konflikten, vil alle skapninger i universet, både de lojale og de som gjorde opprør, i fellesskap utbryte: -Rettferdige og sanne er dine veier, du folkenes konge.’ Og Satan er «nødt til å medgi at dommen over ham er rettferdig». – *Alfa og Omega*, bind 8, side 167.

Les Mal 4,1; Åp 20,14.15; Åp 21,8. Hvor effektive blir «ildsjøen» og «den annen død»?

Den endelige ødeleggelsen av Satan og hans engler og alle de onde vil rense universet for synden og dens følger. Og likevel er også utslettelsen av de ugudelige en handling av Guds kjærlighet, ikke bare for de hellige, men også for de ugudelige selv. De vil heller dø enn å leve i Guds nærhet, som er en «fortærende ild» for synd (Hebr 12,29).

«De [fortapte] ville lengte bort fra dette hellige stedet. De ville heller bli tilintetgjort enn å være i nærheten av ham som døde for å frelse dem. De ugudelige har valgt sin egen skjebne. De har selv valgt å være utenfor. Og fordi Gud er rettvis og barmhjertig, oppfyller han deres ønske.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 53.

Dermed blir den endelige utslettelsen av synd og syndere – i motsetning til den ubibelske teorien om evige lidelser i helvete – en rettferdig og rimelig straff for det onde mennesker har gjort. Den bekrefter også at synden hadde en begynnelse og vil få en slutt. Da vil hele universet komme tilbake til sin opprinnelige fullkommenhet fra før synd, ondskap og ulydighet oppsto på mystisk vis og uten noen rimelig grunn.

Pris Herren for at han, som vår «rettferdige dommer» (2 Tim 4,8), vil ta den rettferdige avgjørelsen om å gi udødelighet til de rettferdige og evig ødeleggelse til de ugudelige.

Hva ville være galt med tanken om at Gud til slutt frelser alle? Hvorfor er det en dårlig idé?

TIL ETTERTANKE

Les «Uten bryllupsklærne» i *Ord som lever* (2006), side 221–230: «Jorden legges øde» side 151–158 og «Når alt blir nytt», side 159–175 i *Alfa og Omega*, bind 8.

«På den endelige dommens dag vil enhver tapt sjel forstå naturen til sin egen avvísning av sannhet. Korset vil bli presentert, og dets virkelige bæreevne vil bli sett av hvert sinn som har blitt blendet av overtredelse. Før visjonen om Golgata med dets mystiske offer, vil syndere stå fordømt. Hver løgnaktig unnskyldning vil bli feid bort. Menneskelig frafall vil dukke opp i sin avskyelige karakter. Menn vil se hva deres valg har vært. Ethvert spørsmål om sannhet og villfarelse i den langvarige kontroversen vil da ha blitt gjort klart. I universets dom vil Gud stå fri for skylden for ondskapens eksistens eller fortsettelse. Det vil bli demonstrert at de guddommelige dekretene ikke er tilleggsord for synd. Det var ingen mangel i Guds regjering, ingen grunn til misnøye. Når alle hjerters tanker skal åpenbares, vil både de lojale og de opprørske forene seg i å erklære: ‘Rettferdige og sanne er dine veier, du de helliges konge. Hvem skal ikke frykte deg, Herre, og prise ditt navn? . . . for dine dommer er åpenbaret.’ Åp 15,3.4.» – *Alfa og Omega*, bind 4, side 38-39.

Spørsmål til samtale

1. «Hvis du går dine egne veier og ikke vil overgi viljen til Gud, velger du døden. Gud er en fortærende ild for synd, hvor den enn finnes. Hvis du velger synden og nekter å gi slipp på den, vil du bli tilintetgjort av Guds herlighet når du møter ham.» – *I naturens tempel*, side 66. Hvordan hjelper dette sitatet oss å forstå innholdet i den utøvende dommen?
2. Tenk på ideen (tirsdagens studium) om at ikke én av de fortapte vil møte sin endelige dom før de gjenløste har vært med til domsprosessen. Hva sier dette oss om Guds åpenhet? Hvorfor er det så viktig i et univers der kjærligheten hersker?
3. Hvordan vil de helliges deltakelse i tusenårsdommen gi dem trøst når det gjelder deres kjære som vil gå bortapt?

24. desember

I FANGENSKAP

Fiji

Salote ble urolig da nyheten om at en styrke på 45 fredsbevarende soldater fra Fiji var tatt til fange av 200 bevæpnede menn i Syria. Hennes 34-årige sønn hadde nettopp reist av sted på FN-oppdrag. Mens Salote ventet på nytt om sønnen, kom ordene fra Jeremia 29,11 til henne: «For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.»

Dagen etter ringte svigerdatteren. Gråtende fortalte hun at hennes mann var en av de 45. Salote hadde ventet på nyheten. «Ikke vær redd», sa hun. «Gud har latt det skje. Vi må godta det og be om Guds hjelp så de blir satt fri.» Hennes ord ga dem begge mot, og de fastet og ba sammen med de andre mødrene og konene.

Salome kom Gud nærmere i denne mørke tiden i 2014. Hun skjønte at mørket kunne gjøres mindre ved å ha fred i sinnet. Hun gjorde krav på Jesaja 26,3, som sier at Gud vil gi varig fred til dem som har et stødig sinn og stoler på ham. Vers 4 tilføyer: «Stol på Herren til alle tider, for han, Herren, er en evig klippe.» Salote fant også kraft i å godta at sønnen kunne komme til å dø. Hun gjorde krav på Filipperne 4,6, som sier: «Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk.»

To uker etter at de ble tatt til fange, ble hennes sønn og de andre soldatene satt fri. Salote og de andre fikk vite at Guds kjærlighet hadde arbeidet i den militante leiren. Sønnen og hans menn fikk ikke tilbe Gud, men den tredje dagen av fangenskapet hadde de likevel begynt å be og faste. De ba inni seg, en og en, mens de lå på gulvet og holdt hverandre i hånden. Når en var ferdig med å be, klemte han sidemannens hånd. På disse to ukene ble de så gode venner med dem som holdt dem fanget at flere av de militante tok til tårene da de sa adjø. Fangene kom uskadde tilbake til leiren sin.

Salote sier at Gud vil gjøre det mulig å formidle budskapet om hans kjærlighet og frelse selv under de vanskeligste omstendigheter.

Takk for at du planlegger et rundhåndet offer 13. sabbat, så det håpet Salote har til Jesus, kan bli spredt ut over Fiji og Sør-Stillehavs-divisjonen.

Salote er pensjonert lærer i Suva i Fiji. Historien bygger på en morgenandakt hun holdt på Pacific Adventist University.

Se bilder på Facebook: bit.ly/fb-mq.

Alt blir nytt

Bakgrunnsstoff

2 Pet 3,13; Åp 21,3.22; 1 Joh 3,2.3; 1 Pet 1,22; Jes 25,8; Åp 22,3–5.

Minnevers

Han som sitter på tronen, sa: «Se, jeg gjør alle ting nye.» Og han la til: «Skriv det ned, for dette er troverdige og sanne ord» (Åp 21,5).

Skriften gir oss håp: «Men etter hans løfte venter vi på en ny himmel og en ny jord, hvor rettferdighet bor» (2 Pet 3,13).

Men for noen virker løftet om «en ny himmel og en ny jord» (Åp 21,1) som ren fantasi, fortalt av maktavere som brukte håpet om et liv etter døden for å holde massene i sjakk: Selv om du har det vanskelig her og nå, vil du en dag få din belønning i himmelen.

Og selv om noen har brukt Bibelens fremtidshåp på den måten, endrer ikke misbruket deres sannheten i de løftene vi har fått om den nye himmel og den nye jord.

I de siste dager skal noen spotte vårt håp (2 Pet 3,3–7). Men som forutsagt kan deres hån ses som bevis for at det Bibelen sier, er sant, for de spotter slik det er beskrevet i Guds ord.

Denne uken vil vi se på løftet om en ny himmel og en ny jord, også tempelet i himmelen, Guds nærvær, slutten på død og tårer – og til slutt Guds kjærlighets seier.

EN NY HIMMEL OG EN NY JORD

For noen tilhengere av gresk filosofi betyr ideen om at noe er fysisk at det er dårlig. Derfor er en virkelig himmel med virkelige mennesker utenkelig for dem. For at en himmel skal være noe godt, må den ifølge dem være en rent åndelig tilstand, fri for lyter man finner i den fysiske verden. Hvis noe er materielt, kan det ikke være åndelig, mener de; og hvis noe er åndelig, kan det ikke være materielt. Bibelen taler om himmelen som noe konkret, men uten de begrensningene syndens nærvær medfører.

Les Jes 65,17–25; 66,22.23; 2 Pet 3,13; og Åp 21,1–5. Hva er budskapet i disse tekstene?

Jesajas bok gir glimt av hvordan jorden ville ha vært hvis Israel som et folk hadde vært tro mot paktene med Gud (Jes 65,17–25; 66,22.23; se 5 Mos 28). Hele miljøet med dets ulike livsformer ville ha nærmet seg Guds opprinnelige plan stadig mer. Men planen ble ikke realisert som forventet. Så ble det laget en ny plan, men nå med menigheten, sammensatt av jøder og hedninger fra alle folkeslag (Matt 28,18–20; 1 Pet 2,9). Jesajas profetier må derfor leses på nytt, nå fra kirkens perspektiv (2 Pet 3,13; Åp 21,1–5).

«I Bibelen kalles de frelstes arv et fedreland. Hebr 11,14–16. Der leder den himmelske hyrden sin hjord til levende vannkilder. Livets tre bærer frukt hver måned, og bladene på treet er til legedom for folkene. Der finnes elver, klare som krystall, og langs breddene vaier trærne og kaster svaler skygger over stier som er for Guds folk. Vidstrakte sletter går over i vakre høydedrag, og bakom ruver de mektige fjellene. På disse fredfulle slettene og ved de levende vannstrømmer skal Guds folk, som så lenge har vært pilegrimer og vandringsmenn, ha sitt hjem.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 172.

Mange forfattere som har vært uten det håp om evigheten som vi finner i Skriften, har beklaget livets meningsløshet. De tar feil om fremtiden, men hvorfor er det vanskelig å argumentere med poenget deres om at livet er meningsløst uten et fremtidshåp? Del dine tanker med gruppen på sabbaten.

I GUDS TEMPEL

Noen omtaler selve himmelen som Guds helligdom. Men Åpenbaringen viser til en bestemt helligdom/tempel i det nye Jerusalem, der Guds trone og glasshavet ligger (Åp 4,2–6; 7,9–15; 15,5–8). Der skal hellige fra alle nasjoner, stammer, folkeslag og tungemål tilbe Gud for alltid (7,9–17).

Sammenlign Åp 7,9–15 med Åp 21,3.22. Hvordan kan vi forene beskrivelsen av den store flokk av gjenløste som tjener Gud «dag og natt i hans tempel» (7,15) med uttalelsen om at Johannes «ikke så noe tempel» i det nye Jerusalem (21,22)?

Den himmelske telhelligdommen har alltid vært stedet hvor de himmelske hærskarene tilber Gud. Men da synden oppsto, ble denne helligdommen også stedet hvorfra frelsen tilbys menneskene. «Når syndens problem er over, vil den himmelske helligdom få tilbake sin opprinnelige funksjon. I Åp 21,22 sier Johannes at han ikke lenger så et tempel i byen, for Herren Gud, den allmektige, og Lammet er dens tempel. Men betyr det at det ikke lenger er noe Herrens hus hvor hans skapninger kan komme og ha et spesielt samfunn med ham? På ingen måte!» – Richard M. Davidson: «The Sanctuary: 'To Behold the Beauty of the Lord,» i Artur Steele, red., *The Word: Searching, Living, Teaching*, bind 1 (Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, 2015), side 31.

Åpenbaringen er spesielt opptatt av ham som blir tilbedt og dem som tilber ham. Den himmelske tilbedelsen kretser om Gud og Lammet (Åp 5,13; 7,10). Som alltid står Kristus sentralt i tilbedelsen.

Tilbederne er «de som kommer ut av den store trengsel, de har vasket sine kapper og gjort dem hvite i Lammets blod» (Åp 7,14). De er levende vitner om Guds kraft til å gjenløse og forvandle. De synger Guds pris for den han er og for det han har gjort for dem.

Åp 21,3 lyder: «Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem. Han skal være deres Gud.» Disse versene gjenspeiler en rekke andre tekster (Jer 32,38; Esek 37,27; Sak 8,8; Hebr 8,10).

Hva betyr det for oss som fortsatt er her på jorden, at Gud skal være vår Gud, og vi skal være hans folk? Hvordan lever vi ut denne fantastiske sannheten her og nå?

HOS GUD

Bibelen sier at Gud «bor i et lys dit ingen kan komme» (1 Tim 6,16), og at «ingen har noen gang sett Gud» (Joh 1,18; 1 Joh 4,12). Betyr det at de hellige i himmelen aldri får se Gud Faderen? Slett ikke. Det er ganske tydelig at det gjelder menneskene etter syndefallet, for det er flere ting i Skriften som tyder på at de hellige vil få se ham i himmelen.

Les Matt 5,8; 1 Joh 3,2.3; og Åp 22,3.4. Hva sier tekstene oss om det største privilegiet ved å se Gud?

Den Johannes som sa at «ingen har noen gang sett Gud» (Joh 1,18; 1 Joh 4,12), sier også at «vi skal se ham som han er» (1 Joh 3,2.3) og «se hans ansikt» (Åp 22,3.4). Det kan diskuteres om disse tekstene gjelder Gud Faderen eller Kristus. Men all tvil blir borte i lys av Kristi egne ord: «Salige er de rene av hjertet, for de skal se Gud» (Matt 5,8). For et privilegium det vil bli å få tilbe Gud i hans tempel! Men aller størst blir det å få se hans ansikt.

«Guds folk får den store forrett å ha åpent og fritt samfunn med Faderen og Sønnen. 'Nå ser vi som i et speil, i en gåte.' 1 Kor 13,12. I naturen og i Guds handlemåte med menneskene ser vi nå et speilbilde av ham. Men da skal vi se ham ansikt til ansikt, uten noe slør som skiller. Vi skal være i hans nærhet og se hans herlighet.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 174.

Legg merke til sammenhengen i disse versene mellom renhet og å se Gud. De «rene av hjertet» skal se Gud; den som vil se Gud «renser seg selv, likesom han er ren» (1 Joh 3,3). Versene avslører at Gud må utføre et verk i oss nå som forberedelse for himmelen.

Selv om vår rett til himmelen er sikret gjennom Jesu død, gjennomgår vi en renselsesprosess her og nå. Og sentralt i prosessen er lydighet mot Guds ord.

Les 1 Pet 1,22. Hvordan åpenbarer denne teksten sammenhengen mellom lydighet og renselse? Hva er det ved lydigheten som renser oss? Hva sier Peter om hvordan vår lydighet skal bli åpenbart?

IKKE MER DØD OG TÅRER

Teorien om en udødelig sjel, som for alltid lider i et evig brennende helvete, strider mot Bibelens lære om at i den nye himmel og den nye jord skal «døden ... ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte» (Åp 21,4). Hvis teorien om et evig brennende helvete var sann, ville ikke «den annen død» utrydde synd og syndere fra universet, men bare avgrense dem til et evig helvete av sorg og gråt. Og dessuten: I så fall ville universet aldri bli fullstendig gjenopprettet til sin opprinnelige fullkommenhet. Men takk Herren for at Bibelen tegner et helt annet bilde!

Les Jes 25,8; Åp 7,17 og 21,4. Hvilken trøst og hvilket håp kan disse skriftstedene gi oss midt i prøvelsene og lidelsene her og nå?

Livet kan være hardt, urettferdig, grusomt. Noen av våre kjære blir revet bort av dødens kalde grep. Eller noen sniker seg inn i vårt liv, stjeler følelsene våre og går sin vei som om ingenting har skjedd. Det er forferdelig å bli forrådt av en vi elsket og stolte på.

Det finnes øyeblikk da man kan bli så knust at man lurer på om livet er verdt å leve. Til tross for våre sorger ønsker Gud alltid å tørke bort så mange tårer som mulig. Men noen av våre tyngste tårer vil fortsette å renne inntil den strålende dagen da død, sorg og gråt skal ta slutt (Åp 21,1–5).

Vi kan ha tillit til at Gud vil behandle hvert enkelt menneske med rettferdighet og kjærlighet i dommen. Alle våre kjære som døde i Kristus, vil bli reist fra de døde og være med oss i evigheten. De som ikke er verdige til det evige liv, vil slutte å eksistere uten å måtte leve i en «ubehagelig» himmel eller i et evig brennende helvete. Vi finner vår største trøst i at Gud behandler alle rettferdig. Når døden ikke lenger finnes, vil de frelste rope av fryd: «Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier?» (1 Kor 15,54.55).

Slik er Herrens løfte for den nye himmel og den nye jord som han vil skape: «Ingen skal minnes de første ting, ingen skal tenke på dem» (Jes 65,17). Nei, himmelen skal ikke være et sted for hukommelsestap, men fortiden vil ikke undergrave himmelens glede.

Hvem har vel ikke fått smake på menneskelivets urettferdighet? Hvordan kan vi lære å stole på, og i den grad det er mulig, glede oss over Guds godhet og kjærlighet, spesielt i tunge tider?

HANS NAVN PÅ SIN PANNE

Les Åp 22,3–5. Hvordan kan vi være sikre på at vi blir blant dem som vil få Guds navn skrevet på pannen? Eller kan vi være sikre på det?

Etter Lucifers opprør og Adam og Evas fall kunne Gud ha ødelagt de to synderne. Men som uttrykk for ubetinget kjærlighet til sine skapninger iverksatte Gud en barmhjertig plan for å frelse alle som tar imot det han tilbyr. Det er dette som går under navnet «frelsesplanen». Den eksisterte før jorden ble skapt (Ef 1,3.4; 2 Tim 1,9; Tit 1,2; Åp 13,8), men ble ikke lagt frem for menneskene før rett etter syndefallet. Siden ble mer åpenbart om den i bildene og skyggene i den hebraiske helligdomstjenesten (2 Mos 25). Og så fikk den sitt fulle uttrykk i Jesu liv, død og oppstandelse (se Rom 5).

I sentrum for frelsesplanen står løftet om evig liv på grunn av Jesu fortjeneste til alle som i tro tar imot det store tilbudet på korset. Før korset, etter korset – frelsen har alltid vært ved tro, og ikke ved gjerninger, selv om gjerninger er et uttrykk for vår frelse.

Paulus benyttet Abraham, som levde lenge før Kristi komme, som eksempel på frelse ved tro: «Dersom han ble rettferdig ved sine gjerninger, da hadde han jo noe å være stolt av. Men overfor Gud har han ikke det. For hva sier Skriften? Abraham trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig» (Rom 4,2.3). Hvordan kan disse versene hjelpe oss å forstå hva frelse ved tro handler om?

Vi kan altså ha frelsesvisshet hvis vi har tatt imot Jesus, overgitt oss til ham og gjort krav på hans løfter, deriblant løftene om et nytt liv i ham, og hvis vi støtter oss til hans fortjeneste og ingenting annet. Abraham trodde, og det ble regnet ham til rettferdighet. Slik er det også med oss.

Dette er altså hva det vil si å få hans navn skrevet på vår panne. Hvis vi har det skrevet der nå og ikke går bort fra ham, vil det også bli skrevet der i den nye himmel og nye jord.

TIL ETTERTANKE

Les «Når alt blir nytt», side 159–175 i *Alfa og Omega*, bind 8; «The Earth Made New,» side 133–145; «Heaven Is a School,» side 146–158; «It Will Not Be Long,» side 159–166; «Heaven Can Begin Now,» side 167–176; «The Music of Heaven,» side 177–184; «A Call for Us to Be There,» side 185–192, i *Heaven*.

«Gjennom evigheten skal Kristi kors være emnet for de frelstes studium og lovsang. I den herliggjorte Kristus ser de den korsfestede Kristus. Aldri kommer de til å glemme at Guds enbårne Sønn, himmelens konge, som skapte og oppholder de utallige verdener i det grenseløse verdensrommet, han som kjeruber og seraffer frydet seg over å tilbe, fornedret seg for å løfte det falne menneske opp. Aldri kommer de til å glemme at han måtte bære syndens skam og skyld, og tåle at Faderen vendte seg fra ham inntil den fortapte verdens synd knuste ham på korset. Universet vil alltid undres og fryde seg over at han som har skapt alle verdener, og rår over alt og alle, gav avkall på sin herlighet og fornedret seg selv fordi han elsket menneskene.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 148–150.

«Den store strid er slutt. Synd og syndere er ikke mer. Hele universet er rent. Harmoni og glede går som pulsslag gjennom hele det umåtelige skaperverket. Fra ham som skapte alt, strømmer liv, lys og glede ut gjennom universets grenseløse rom. Alle ting, fra det minste atom til den største klode, det levende og det livløse, forkynner i ufordunklet skjønnhet og fullkommen glede at Gud er kjærlighet!» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 175.

Spørsmål til samtale

1. Mange sekulariserte kristne lever som om denne verden skal vare evig (Luk 12,16–21). Hvordan kan vi balansere jordiske idealer med himmelske prioriteringer? Hvordan kan vi vokte oss mot det Jesus har advart om? (Luk 12).
2. Hvis himmelen begynner her, hva bør da vi gjøre for å forvandle vårt hjem og vårt liv til små uttrykk for himmelens prinsipper?
3. Se på det spørsmålet som stilles på slutten av søndagens studium. Hva er logikken bak pessimismen hos dem som ikke tror på det evige liv? Samtidig ser også noen av disse menneskene ut til å være ganske «lykkelige», uten å gi uttrykk for noe fremtidshåp. Hvordan er det mulig? Hvordan kan de begrunne et liv, og dertil et liv de er fornøyd med, uten løftet om noe utover dette livet?

31. desember

13. SABBAT: INNFLYTELSESRIK JUICEBAR

Fiji

Wailoaloa Beach er et populært turistmål i Nadi i Fiji som er kjent for rimelige rom, restauranter, barer og natteliv. Da COVID-19 kom til Fiji, ble disse stedene hardt rammet. Et av dem var Bamboo Resort.

Tre lokale adventistkirker benyttet anledningen til å få et samarbeid med Bamboo Resort og åpnet Bitu Wellness Bar, en juicebar som tilbød diverse helseopplegg. Baren ble populær blant folk som strømmet til for å kjøpe sunn juice. Menighetene ba om at baren måtte bli et innflytelsessenter der folk fikk en mer holistisk innstilling til sin helse i et land der folk sliter med livsstilssykdommer. Baren, som ble støttet av divisjonskampanjen 10 000 tær, forsøkte også å fremme sunne alternativer til alkohol.

Men så ble Fiji rammet av andre bølge av COVID-19, og Bamboo Resort måtte stenge. Siden skjedde noe uventet. Ekteparet som drev Beach Escape Resort ved siden av, hadde sett at folk strømmet til Bamboo Resort, og at det var færre alkoholrelaterte ulykker på gaten. Paret kontaktet menigheten og tilbød seg å bruke sin alkoholbar og andre lokaler som helsested. Først takket menigheten nei, men så forklarte ledelsen at de ønsket å slutte helt med alkohol.

Alkoholen ble fjernet fra baren, og det ble satt inn saftmaskiner, frukt, grønnsaker og krydder. Bitu Wellness Bar var på bena igjen.

Menighetens medlemmer var forbløffet over hvor fantastisk Gud leder. Saftbaren har ikke bare påvirket det vanlige klientellet på Bamboo Resort, men også forvandlet Beach Escape Resort til et innflytelsessenter som gir håp og legedom i lokalsamfunnet.

Takk for offeret i 2019, som støttet opp om Sør-Stillehavet-divisjonens kampanje *10 000 tær* i Fiji og andre land i Sør-Stillehavet. Takk for at du planlegger et rundhåndet offer i dag som kan støtte nye prosjekter som vil spre evangeliet i Sør-Stillehavet-divisjonen. En fjerdedel av offeret vil bidra til å få startet Hope Channels TV- og radiosendinger i Papua Ny-Guinea og lage en serie barneprogrammer basert på noen av Ellen Whites bøker. Programmene vil bli vist i Sør-Stillehavet-divisjonen og resten av verden.

FREMTIDIGE PROSJEKTER:

Offeret 13. sabbat neste kvartal vil hjelpe East-Central Africa-divisjonen med:

- internat på Mugonero Nursing School i Mugonero i Rwanda
- husrom for tilsatte på School of Medicine ved Adventist University of Central Africa i Masoro i Rwanda
- landbruksutdanningscenter for unge i Nchwanga i Uganda
- flerbrukshall ved Ethiopia Adventist College's filial i Nekemte i Etiopia
- internat og flerbrukshall ved Mwata Adventist School for døve barn i Mwata i Kenya
- flerbrukshall ved University of Arusha i Tanzania

K-STUD

Kristelig studieforbund

Kristelig studieforbund er et ideelt, demokratisk og offentlig godkjent studieforbund. Våre medlemmer er kristne trossamfunn, ideelle organisasjoner og institusjoner. Enkeltstående, lokale organisasjoner kan være tilsluttet oss gjennom en samarbeidsavtale.

Vår visjon er å skape gode læringsarenaer for troen og livet.

Formålet er A) å fremme og styrke livslang læring i medlemsorganisasjonenes menigheter, organisasjoner og institusjoner og B) å bidra til å gi alle mennesker lik adgang til kunnskap og kompetanse ved å fremme den enkeltes menneskelige og åndelige utvikling og møte behovene i samfunns- og arbeidsliv i henhold til voksenopplæringslovens overordnede mål for studieforbundenes virksomhet.

Virksomheten drives i tråd med voksenopplæringsloven, og finansieres med medlemskontingent og bevilgninger fra Kunnskapsdepartementet. Vi bygger virksomheten på disse verdiene:

- Frivillighet
- Menneskeverd
- Utvikling
- Økumenikk
- Samfunnsansvar

Å fordele tilskudd til opplæring, arrangere Årets kurs for lokale ressurspersoner, gi pedagogisk veiledning, være en pådriver for utvikling av studiemateriell og pedagogiske arbeidsformer og drive interessepolitisk arbeid overfor myndighetene er blant våre kjerneområder.

<http://k-stud.no/>

Adventistkirken er medlem og bibelgrupper kan derfor søke om tilskudd her:

<http://minekurs.studieplaner.no/k-stud/>

SOLNEDGANG FREDAG KVELD I 2022

	DATO	OSLO	KRISTIANSAND	BERGEN	TRONDHEIM	BODØ	HARSTAD	TROMSØ	HAMMERFEST
Januar	1	15.22	15.48	15.40	14.44	13.00	-	-	-
	8	15.34	15.59	15.52	14.59	13.32	-	-	-
	15	15.49	16.12	16.07	15.18	14.05	13.15	12.18	-
	22	16.05	16.27	16.24	15.39	14.37	14.00	13.30	12.33
	29	16.23	16.44	16.42	16.01	15.08	14.39	14.15	13.35
Februar	5	16.41	17.01	17.01	16.23	15.38	15.13	14.53	14.20
	12	17.00	17.17	17.20	16.46	16.06	15.46	15.28	14.59
	19	17.18	17.34	17.38	17.07	16.33	16.16	16.01	15.34
	26	17.36	17.51	17.57	17.29	17.00	16.45	16.31	16.07
Mars	5	17.54	18.07	18.15	17.49	17.25	17.13	17.01	16.38
	12	18.11	18.23	18.33	18.10	17.50	17.40	17.29	17.09
	19	18.28	18.39	18.50	18.30	18.15	18.06	17.57	17.38
	26	18.45	18.55	19.08	18.50	18.39	18.33	18.25	18.08
April	2	20.02 [*]	20.11 [*]	20.25 [*]	20.10 [*]	20.04 [*]	20.00 [*]	19.53 [*]	19.38 [*]
	9	20.19	20.26	20.42	20.31	20.29	20.27	20.22	20.09
	16	20.37	20.42	21.00	20.51	20.55	20.56	20.52	20.42
	23	20.54	20.58	21.18	21.12	21.21	21.26	21.25	21.17
	30	21.11	21.14	21.35	21.33	21.50	21.58	22.00	21.57
Mai	7	21.28	21.29	21.53	21.55	22.19	22.34	22.41	22.47
	14	21.45	21.45	22.11	22.16	22.52	23.17	23.36	-
	21	22.01	21.59	22.27	22.38	23.29	00.13	-	-
	28	22.16	22.12	22.42	22.58	00.10	-	-	-
Juni	4	22.28	22.22	22.55	23.15	-	-	-	-
	11	22.37	22.31	23.04	23.29	-	-	-	-
	18	22.42	22.35	23.10	23.36	-	-	-	-
	25	22.43	22.36	23.11	23.37	-	-	-	-
Juli	2	22.40	22.33	23.07	23.30	-	-	-	-
	9	22.32	22.27	22.59	23.18	-	-	-	-
	16	22.21	22.17	22.47	23.01	00.18	-	-	-
	23	22.07	22.05	22.33	22.42	23.28	00.23	-	-
	30	21.51	21.51	22.16	22.21	22.53	23.15	23.29	-
August	6	21.34	21.35	21.58	21.59	22.21	22.34	22.39	22.42
	13	21.15	21.18	21.39	21.36	21.51	21.58	21.59	21.55
	20	20.55	21.00	21.19	21.13	21.21	21.24	21.23	21.14
	27	20.35	20.41	20.58	20.49	20.51	20.52	20.48	20.37
September	3	20.14	20.21	20.37	20.25	20.22	20.20	20.15	20.01
	10	19.53	20.01	20.15	20.01	19.53	19.49	19.42	19.27
	17	19.32	19.42	19.54	19.36	19.25	19.18	19.10	18.53
	24	19.11	19.22	19.32	19.12	18.56	18.48	18.38	18.19
Oktober	1	18.49	19.02	19.11	18.48	18.28	18.17	18.07	17.46
	8	18.29	18.42	18.49	18.24	18.00	17.47	17.35	17.13
	15	18.08	18.23	18.29	18.00	17.32	17.17	17.03	16.39
	22	17.48	18.04	18.08	17.37	17.04	16.46	16.31	16.04
	29	17.29	17.47	17.49	17.15	16.36	16.15	15.58	15.29
November	5	16.11 [*]	16.30 [*]	16.30 [*]	15.53 [*]	15.08 [*]	14.44 [*]	14.24 [*]	13.51 [*]
	12	15.54	16.15	16.13	15.32	14.40	14.11	13.47	13.09
	19	15.40	16.02	15.58	15.13	14.12	13.36	13.06	12.13
	26	15.27	15.51	15.45	14.57	13.45	12.57	12.05	-
Desember	3	15.18	15.43	15.35	14.43	13.17	-	-	-
	10	15.12	15.38	15.29	14.34	12.51	-	-	-
	17	15.10	15.37	15.27	14.30	12.29	-	-	-
	24	15.13	15.40	15.30	14.33	12.28	-	-	-
	31	15.21	15.47	15.38	14.42	12.54	-	-	-

Solnedgangstabellen er basert på følgende nettside:

<https://www.timeanddate.no/astronomi/sol/norge/>

*Tabellen tar hensyn til sommertid mellom 27. mars og 30. oktober

BIBELSTUDIEMATERIELL FOR BARN OG TENÅRINGER

Vi minner om at det er mye fint bibelstudiemateriell tilgjengelig for barn og tenåringer.

GraceLink-materialet finnes i følgende aldersgrupper på norsk, både som elevhefte og lærerhefte:

Minsten, 0–2 år

I 2022 brukes årgang A

Smårollingene, 3–5 år

I 2022 brukes årgang A

Miniorene, 6–9 år

I 2022 brukes årgang C

Power Points, 10–13 år

I 2022 brukes årgang C

Real Time Faith, 14–16 år

I 2022 brukes årgang C

Lærerheftet er på engelsk.

Ta kontakt med
Norsk Bokforlag
for bestilling på
ordre@norskbokforlag.no
eller til ordrekontoret
på tlf. 32 16 1560.

BIBELSTUDIER FREMOVER

1. KVARTAL 2023

Tema: Forvaltning mens vi venter på at Jesus skal komme

Gud ønsker å samarbeide med oss og har gitt oss et forvalteransvar. Gud har gitt oss i oppgave å oppdra generasjonen som kommer etter oss, og å ta vare på jorda. Han ønsker at vi skal bruke evnene og ressursene våre i tråd med verdiene i hans rike og han ønsker at vi med de valgene og det arbeidet vi gjør skal fremme hans sak. Gjennom kvartalet vil det være et praktisk fokus, og vi skal blant annet utforske om det skal merkes i lommeboka at en elsker Gud, og hvordan vi som kristne kan forvalte tiden vår på en god måte.

1. Studium: Vi er en del av Guds familie

Minnevers: 1 Joh 3,1

Bibeltekster: Gal 3,26.29; Sal 50,10–12; 1 Krøn 29,13; Fil 4,19; 1 Joh 5,3; Matt 6,19–21

2. Studium: Guds pakt med oss

Minnevers: 5 Mos 28,1.2

Bibeltekster: Matt 10,22; Joh 6,29; 5 Mos 28,1–14; Ordsp 3,1–10; Mal 3,7–11 og Matt 6,25–33

2. KVARTAL 2023

Tema: De tre englebudskapene

3. KVARTAL 2023

Tema: Efeserne

4. Kvartal 2023

Tema: Guds misjon, min misjon

Endringer kan forekomme.

TIPS OG RESSURSER TIL BIBELSTUDIELEDEREN

Takk for at du har påtatt deg den viktige oppgaven som gruppeleder/tilrettelegger for bibelstudier i din menighet! Her er tips og ideer til forberedelsene:

Danskene prøver noe nytt og spennende dette kvartalet. På deres nettside ligger en oversettelse av det tyske bibelstudiematerialet. Det tyske bibelstudiematerialet følger temaet for verdenskirken, men de har skrevet leksene selv, se <https://adventist.dk/adventister/bibelstudie>

Hvis du er interessert i å finne sabbatsskoleleksen på et annet språk eller finne leksehjelpene utarbeidet for lærere finnes dette via dette nettstedet (det er ikke en offisiell «adventistside», men de som driver siden har samlet mange ressurser på ett sted): www.ssnet.org

Misjonsfortellingene som film, Mission Spotlight

Hvert kvartal er alle misjonsfortellingene tilgjengelige som film, med norsk tale.

Du finner fortellingene for dette kvartalet her:

<http://www.hopechannel.no/on-demand/episoder/ml/mission-spotlight-q2/>

Bibelstudiet på TV

Hope Channel sender bibelstudiet på TV hver uke, i tillegg er det tilgjengelig on demand via nettsiden deres, se <http://www.hopechannel.no/> NB! Dette er norske programmer!

Du kan også velge å se bibelstudiet på andre språk via Hope Channel andre steder. Her er en link til Derek Morris sitt bibelstudieprogram: <http://hopess.hopetv.org/>

Hjelp for bibelstudieledere på norsk

Hver uke forbereder sabbatsskoleavdelingen tips til bibelstudiet. Du kan abonnere på dem her: <https://www.adventist.no/bibelstudier/>

Hvis du har noen gode ideer, hører jeg gjerne fra deg. Jeg bidrar også gjerne til en inspirasjonssamling om sabbatsskolen/bibelstudiene i din kirke. Hvis din menighet kunne tenke seg å være vertskap for en kursdag for flere menigheter, kan jeg eventuelt være behjelpelig med arrangementet og å skaffe en eller flere egnede kursholdere. Ta kontakt med meg på e-post eller telefon.

Hilsen fra Nina Myrdal, leder for sabbatsskoleavdelingen

E-post: nina.myrdal@adventist.no

Tlf. 32 16 16 75

Lykke til med bibelstudiene!

DEN SØRLIGE STILLEHAVSDIVISJON

PROSJEKTER:

- 1 Hope Channel TV og Hope FM Radio, Papua Ny-Guinea
- 2 King's Kids Discipleship Series, fem serier for barne-TV på 13 episoder hver som bygger på Ellen Whites bøker, Sør-Stillehavet-divisjonen.

UNION	MENIGHETER	GRUPPER	MEDELMER	FOLKETALL
Australia	434	112	63 277	25 759 000
New Zealand Pacific	152	47	21 130	5 589 000
Papua Ny-Guinea	1073	3205	392 813	8 950 000
Troas Pacific	552	640	135 056	2 437 000
SUM	2211	4024	612 276	42 735 000

Notater

[illegible]

[illegible]

Innhold

1 1. OKTOBER	Opprør i et fullkomment univers	8
2 8. OKTOBER	Døden i en syndig verden	16
3 15. OKTOBER	Menneskenaturen	24
4 22. OKTOBER	Håpet i GT	32
5 29. OKTOBER	Oppstandelser før korset	40
6 5. NOVEMBER	Han døde for oss	48
7 12. NOVEMBER	Kristi seier over døden	56
8 19. NOVEMBER	Håpet i NT	64
9 26. NOVEMBER	Tekster som sier det motsatte?	72
10 3. DESEMBER	Helvetes ild	80
11 10. DESEMBER	Bedrag i endetiden	88
12 17. DESEMBER	Det bibelske verdensbildet	96
13 24. DESEMBER	Dommen	104
14 31. DESEMBER	Alt blir nytt	112
	Solnedgangstabell	121